

1991
14

aztekia

OBSAH

SLOVO REDAKCE	1
JMÉNA KAKTUSŮ A. V. FRIČE	
J. Zázvorka a V. Šedivý.....	3
SUMMARY	96

Adresy autorů:

J. Zázvorka, Botanický ústav AV ČR, 252 43 Průhonice
V. Šedivý, Nad parkem 874, 156 00 Praha 5

aztekia

Účelová publikace pro členy sekce Aztekia
vydává vlastním nákladem Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentu Praha
Redakce R. Dufek, B. Mazel, J. Říha, V. Šedivý, J. Zázvorka
Ved. red. rady: J. Říha, Pivovarská 861, 289 22 Lysá n. Labem
Odpovědný redaktor: V. Šedivý, Nad parkem 874, 156 00 Praha 5
Distribuce: I. Běťák, Pod lesem 27, 143 00 Praha 4-Komořany
Tisk: PB Tisk, Příbram
Náklad: 800 výtisků
Odevzdáno do tisku: únor 1993

SLOVO REDAKCE

Monotematické číslo Aztekie, které Vám předkládáme, bylo původně připravováno jako náš předstihový příspěvek k výročí stodeseti let od narození A. V. Friče (1882-1944), protože po několikerém okrajovém dotyku s "fričovským problémem" jsme měli v redakci pocit, že je potřeba se tomuto fenoménu českého kaktusářství věnovat podstatně systematictěji. Přestože jsme se na začátku celého našeho snažení pokusili zhruba odhadnout rozsah práce, která nás očekává, zjistili jsme později, jak jsme se mylili - konečné důsledky mnohokrát předčily naše představy. To je také hlavní důvod, proč dostáváte Aztekii 91 do rukou s tak velkým zpožděním.

Paralelně však probíhaly práce nad Aztekii 92, jejíž obsah bude pestřejší a poněkud "odlehčen" - při jeho koncipování jsme využili především vstřícnosti nastupující generace mladých kaktusářských cestovatelů a jejich poznatků z cest a to zejména z cest po Mexiku. A tak bychom s trochou nadsázky mohli vydání Aztekia 92 označit za cestovatelské s tím, že obvyklé rubriky jsou také obsazeny hodnotnými příspěvky. Očekáváme tedy, že Aztekia 91 a Aztekia 92 vyjdou s časovým odstupem zhruba tří měsíců.

Bohužel, nemůžeme se vyhnout ani některým administrativním záležitostem, které komplikují život Vám i nám; věnujte proto prosím pozornost následujícím pokynům:

Jak jste pravděpodobně informováni, zavedly spořitelny pro nás velmi nevýhodnou praxi - nedávají nám druhé útržky složenek, jimiž Aztekii platíte. Tyto útržky byly hlavním zdrojem informací jak pro hospodáře, tak i pro matrikáře. Podle nové praxe nám spořitelna oznámí pouze poukázánu částku a velmi často zkomolené jméno bez udání jména křestního a bez udání bydliště. Místo toho vyžaduje udání variabilního symbolu, který všem (včetně spořitelny) komplikuje život. Je to osmimístné číslo s následujícím významem:

první číslice (2) znamená sekci Aztekia;

druhá až pátá číslice je vaše členské číslo v naší kartotéce (nutno uvádět i s tou nulou na druhém místě, pokud tam je);

poslední tři číslice udávají účel platby (v našem konkrétním případě 992, což znamená předplatné Aztekia 92).

Nově přihlašující se členy však prosíme o písemné sdělení adresy, které je pro nás velice důležité, protože tu se od spořitelny nedozvíme. Cena jednoho výtisku Aztekie 92 byla stanovena (také s přihlédnutím k progresivně se zvyšujícím sazbám za poštovné) na 55,- Kčs. Podle počtu objednaných výtisků zašlete prosím příslušný násobek této částky, a tím si zajistíte zaslání Aztekie 92.

A na závěr připomínáme, že veškeré záležitosti týkající se Aztekie (změna adresy, objednávky starších čísel a podobně) vyřizuje Ing. Rudolf Dufek, Jeremenkova 62, 147 00 Praha 4.

No.	The South-American Varieties	Origine	U.S. \$ price per	
			10 seeds	100 seeds
	Frailea			
27	pulcherima, Arech.	Cambüretá	0,15	1,25
	Harrisia			
*28	Bomplandii, Parm.	Chaco and Paraguay	0,15	1,25
30	Martini, Lab.	Chaco	0,25	2,—
*31	pomanensis (Dawisii)	St. Jago	0,10	0,80
32	Regellii, W.	St. Jago	0,18	1,50
	Malacocarpus			
*33	tetracanthus, Meyer (flowers already two years after sowing, makes Pseudocephalum).	S. Ventana	0,12	1,—
	Monvillea			
36	Damazoyi similis, Frič, nov. spec. Miniature - plant, articulate, flowers already as small plant, covers the shady soil of the primeval forests.	Chaco	0,25	2,—
*37	Paraguayensis, Frič, nov. spec.	Paraguay	0,15	1,25
	Neohickenia microsperma, Web.			
38	Hickenia, Britton (This name was formerly given to an Asclepiadacea too)	Salta.	0,15	1,25
	Notocactus			
	This new generic name is used by Frič for the yellow flowering species of globose cactus with spiny and dry fruits as contrasted with the soft and scallous (Mamillaria-fruit-like) fruits of the true Malacocarpus			
40	Grossei, Sch.	Aca-ai	0,25	2,—
41	Schumannianus, Nic.	Mbatovi	0,30	2,50
	Opuntia			
44	chacoense/chakensis, Speg.	Chaco	0,10	0,80
45	chacoense (without spines and glochids).	Paraguay	0,10	0,80
46	Hildemannii, Frič, nov. spec.	St. Antonio	0,25	2,—
47	quimilo, Sch.	St. Jago	0,40	—
48	maculacantha, Först.	Patagones.	0,15	1,25
49	sulphurea, G. Don.	Bahia Blanca	0,40	—
*50	sulphurea fr. luteum	St. Jago	0,10	0,80
*51	sulphurea fr. roseum.	St. Jago	0,10	0,80
	Peireskia			
54	amapola, Web. (different from sacharosa)	Paraguari	0,15	1,25
	Epiphyllum (Phyllocactus)			
55	macropermum, nov. spec.	Piriwuef	0,40	—
*56	Cephalocereus arrabidaei, Lem.	Rio de Janeiro	0,15	1,25
57	Pterocactus tuberosus, Pfeiff.	Patagones.	0,40	—
*58	Stetsonia coryne, Salm-Dyck	St. Jago	0,12	1,—
	Trichocereus			
*61	gladiatus, Rh. (see illustration)	Bahia Blanca	0,15	1,25
62	lamprochlorus, Lem.	St. Jago	0,25	2,—
63	Tertschkii, Parm. (identic with EPS. valida)	Salta.	0,35	3,—

Assortments:

15 varieties,	100 seeds of each \$ 12,— net
15 " "	500 " " " 50,— "
15 " "	1000 " " " 80,— "

Mixture of South-American vars. except Opuntias:

1 000 seeds \$ 4,—
10 000 " \$ 28,—
100 000 " \$ 180,—

Výřez z Fričova ceníku Cacti the coming fashion, 1928, s validní publikací rodového jména Notocactus Frič

Jména kaktusů A.V. Friče

Jiří Zázvorka a Vladislav Šedivý

Úvod

Myšlenka nějak se vypořádat se jmény kaktusů, která vytvořil A. V. Frič během svého života, nevzešla od nás a není nová. Už brzo po Fričově smrti v roce 1944 se v naší kaktusářské literatuře začaly objevovat hlasy, že je třeba zužitkovat Fričovy poznatky o kaktusech lépe než to provedl on sám. Lapidárně to vyjádřil K. Krpálek v článku "Jde o jednu pozůstalost", který vyšel v r. 1949 v brněnských Kaktusářských listech. Nicméně Fričem dovezené, rozpěstované a rozšiřované rostliny se nějak podstatněji, přesněji řečeno až na výjimky vůbec, nepodařilo po Fričově smrti určit, správně pojmenovat nebo platně popsat.

K tomu, abychom vyhodnotili jména kaktusů A. V. Friče z hlediska mezinárodního kódu botanické nomenklatury (ICBN) jsme byli vyzváni již na počátku osmdesátých let. Po několika odkladech jsme práci na Fričových jménech zahájili a nyní ji předkládáme veřejnosti k posouzení a doplnění. Při té příležitosti jsme byli nuceni sestavit pokud možno úplnou Fričovu bibliografii, která dosud neexistovala. Jména kaktusů jsme soustředili a podle Kódu vyhodnotili (nebo jsme se ve sporných případech pokusili vyhodnotit) co do jejich platnosti (validity) a oprávněnosti (legitimity), to znamená co do jejich další použitelnosti. Opakovaně zdůrazňujeme, že se naše práce zabývá jmény, nikoliv taxony, i když k taxonomii je rovněž přihlédnuto. Při sestavování tohoto příspěvku jsme soustředili kolem 700 Fričových jmen, z nichž asi 200 si Frič sám sobě neautorizoval (případně je přenechal druhým osobám, hlavně ing. Kreuzingerovi), takže náš seznam obsahuje jen asi 500 Fričových jmen včetně kombinací. U jmen, o nichž nevíme nic, nebo téměř nic bude taxonomická revize nebo identifikace dnes už většinou nemožná vzhledem k tomu, že dnes už neexistuje originální Fričův materiál. Určité možnosti skýtá jen Fričův herbář, podle něhož by odborníci na některé rody nebo skupiny rodů mohli vnést trochu světla alespoň do některých Fričových jmen. Byli bychom rádi, kdyby tento náš příspěvek sloužil jako základ pro další práci a jako zdroj informací. Více případů by si zasloužilo samostatné podrobnější zpracování, některé náměty jsou v textu naznačeny. Fričova tvorba je plná problémů, nejasností i kontroverzních protichůdných projevů. Některé omyly pocházejí již od Friče, jiné se ještě zvětšily v publikacích pozdějších autorů a to v drtivé většině z nevědomosti o rozptýlených Fričových člancích a z neznalosti a nedodržování mezinárodního Kódu botanické nomenklatury, který v té době platil.

Přivítáme jakékoliv doplňky i opravy Fričovy bibliografie tak, aby bylo možno časem považovat Fričovu publikační činnost za poznanou ve větší úplnosti. Totéž platí o seznamu Fričových jmen. Co se týče Literatury, kde jsme soustředili knihy, články i krátké noticky, které se Friče nějak dotýkají, tu považujeme za nejméně úplnou a za jakýsi výběr pokud možno původních informací o Fričovi. Literatura o Fričovi je velmi rozsáhlá a ne všechno jsme zachytili. Za případné chybějící důležité publikace se omlouváme, budeme však vděční za jejich sdělení. Jsme si vědomi přílišné stručnosti až zkratkovitosti textu, ale vzhledem k rozsahu materiálů nebylo jiného zbyť než zavést systém zkratk a odkazů.

Použití zkratky: comb. poster. (combinatio posterior) - pozdní, pozdější kombinace; err. (errore) - chybně; ibid. (ibidem) - tamtéž; in litt. (in litteris) - v rukopisech /dopisech/; in schedis - na schedách herbáře PR (Nár. muz. Praha, Průhonice); no (numerus) - číslo /sešitu v ročníku/; nom. nud. (nomen nudum) - pouhé jméno, jméno bez popisu; nom. inval. (nomen invalidum) - invalidní/neplatné/jméno; n. v. (non vidi) - neviděl jsem /u publikací, jejichž citaci jsme převzali, ale publikci jsme neviděli/; s. a. (sine anno) - bez vročení; sec. (secundum) - podle, převzato z druhé ruky; sic ! - takto !; sine auct. - bez autora; sine tit. (sine titulo) - bez titulu /chybí titul článku/; sine p. (sine pago) - nestránkováno; vide - viz !

* * *

Metodika

Naším původním cílem bylo soustředit všechna jména kaktusů, která vytvořil A. V. Frič včetně nových nomenklatorických kombinací a vyhodnotit je podle mezinárodně uznávaných pravidel pro botanickou nomenklaturu (Kód; ICBN; poslední vydání Berlín 1988). Kód není retroaktivní, což znamená, že na jména je nutno nahlížet z hlediska pravidel toho Kódu, který platil v době publikace jména. Do našeho příspěvku (Seznam I.-III.) jsme zařadili pouze taková jména, která vyhovují z hlediska nomenklatorických pravidel svou formou. Jsou to většinou jména latinizovaná, pro rod, druh, varietu a formu jednoslovná, s příslušným autorstvím. Různá provizorní označení, kterých je u Friče velké množství, nelze považovat za jména s nimiž by bylo možno podle pravidel Kódu nějak zacházet. Jménum se rozumí např. *Rebutia haagei* Frič nebo *Microspermia gigantea* var. *nigrispina* Frič. Provizorní označení, která nemají povahu jirien jsou např. *Rebulobivia haagei salmor*, *R. haagei cardinal*, *R. haagei crispa*, *R. haagei tricolor*, *Gymnocalycium curvispinum* v. *Portezuelo*, *Gymnocalycium* sp. *Guanchin*, *G. uruguayense* fl. *roseo*, *Notocactus ottonis* 4. *Nomina provisoria* (nom. provis.), provizorní jména, která Frič vytvořil a sám takto označil a která mají povahu jmen ve smyslu Kódu, jsou v seznamu samozřejmě obsažena (např. *Chamaecereus giganteus* Frič 1933h, nom. provis.). Do seznamu jsme nezačlenili tzv. polynomy (jména tvořená více slovy a mající většinou charakter popisu), jako např. *Echinocereus stramineus* mayor spina rosea (Frič 19241: 121), s výjimkou trinomů, které v seznamu jsou. U trinomů (např. *Lobivia bruchii nivalis*) lze poslední jméno u Friče považovat za varietu.

Do seznamu jsme jako hlavní hesla zařadili pouze rody, druhy, variety a formy zástupců čeledi Cactaceae. Nejsou zde jména jednotek vyšších než rod a jednotek mezi rodem a druhem, které Frič hojně používal ale často je vůbec neoznačil a přesněji nevymezil (Semi-Intercorporaleae, Intercorporaleae, Sulcateae, Echinopericarpeae, Echinopsidaeae Caespitosae, Echinopsidaeae Cephalioideae, Sphaerocactaeae aj.). Jména pro nadrodové jednotky (skupiny rodů) jsou též *Pseudocoryphantha* Frič a *Pseudomammillaria* Frič (in Kreuzinger 1935), i když mají tvar rodového jména. Dále jsme vyloučili jména hybridů, která mají povahu kultivarů, typu *Pragochamaecereus "Konšel Vošický"*, kterých je u Friče několik desítek. Vyloučili jsme také jména "*cristata*" (např. *Microspermia sanguiniflora* f. *cristata*) a "*monstrosa*" (až na výjimku), protože se nejedná o jména taxonů ale o označení individuálních abnormit. Povahu jména nemá též označení "*similis*" (= podobný něčemu). Např. *Monvillea damazioi similis* u Friče, že měl rostlinu podobnou druhu *Monvillea damazioi*.

Čtenář v seznamu nenajde jako hlavní hesla Fričova jména, která byla později někým někam kombinována. Např. *Gymnocalycium mihanovichii* (Frič et Gürke) Br. et R. zde jako hlavní heslo není. Najde tu však jejich basionymy, v tomto případě *Echinocactus mihanovichii* Frič et Gürke.

Při sestavování seznamu jmen bylo nutné, abychom jména viděli v originále ve Fričových publikacích. Jména neviděná, převzatá z druhé ruky jsme důsledně označovali zkratkou "n.v." /non vidi/. Jak jsme již zdůraznili, nějaká úplnější Fričova bibliografie neexistovala, takže hledání jmen v originálních publikacích bylo pracné a zdlouhavé. Z literatury věnované Fričovi, kterou jsme za tímto účelem prošli, nám nejvíce pomohly všechny práce olomouckého prof. S. Křupky a pardubického ing. K. Crkala. Bez jeho knihy *Lovec kaktusů* by sestavení našeho příspěvku bylo sotva myslitelné. Základem pro náš seznam byly tyto seznamy: seznam semen dovezených Fričem z Mexika obsahující asi 200 jmen kaktusů a publikovaný v Seidlových *Kaktusech* v r. 1924 pod názvem *Výsledek devítiměsíční cesty do Mexika* (Frič 1924I: 121); další seznam sestavil Pažout a publikoval Křupka (1973: 35-40). Významný je seznam publikovaný jako "Verzeichnis" K Kreuzingerem v r. 1935. Dosud nejucelenější seznam Fričových jmen sestavil Crkal (1983: 389-405).

Pro excerptci jmen jsme také využili Fričův herbář, uložený v Botanickém oddělení Národního muzea v Průhonících (mezinárodní zkratka herbáře PR). Jména z herbáře jsou v seznamu označena zkratkou "in sched." (in schedis), tj. "na schedách" /herbáře/. Vedle toho existuje ještě další Fričův herbář, který je v soukromém držení a který nebyl do naší práce využit (Crkal 1983).

Velkým problémem, který se zprvu ani problémem být nezdál, bylo zjistit, která jména jsou Fričova a která nejsou. Ve Fričových publikacích nacházíme jména se čtyřmi typy autorství. Jako příklad poslouží Fričův ceník z r. 1929, jehož kopie je přílohou tohoto článku. (1) Jména nikoliv Fričova (*Echinopsis ancistrophora* Speg.); (2) jména Fričova s poznámkou, že se jedná o nový druh (rod ap.) (*Gymnocalycium nidulans* Frič sp. n.) [zkratky sp. n., gen. n. ap. Frič zřejmě z obchodně propagačních důvodů píše u jmen často po řadu let, aniž by to znamenalo, že taxon právě na tom místě popisuje]; (3) jména s pouhým Fričovým autorstvím (*Gymnocalycium venturii* Frič); (4) jména bez autorství (*Echinopsis albispinosa*, *Gymnocalycium gibbosum* var. *caespitosum*, *Gymnocalycium mostii*). Právě u posledně uvedených jmen není mnohdy jasné, zda jsou Fričova či nikoliv. Tak se stává, že některá jména ve Fričových člancích bez autorství jsou omylem Fričovi připisována. Je to např. výše uvedené jméno *Echinopsis albispinosa*, které bývá někdy považováno za Fričovo, i když autorem je K. Schumann. Naproti tomu var. *caespitosum* od *Gymnocalycium gibbosum* je s jistotou Fričovo jméno a *G. mostii* má autorství (Gürke) Br. et R. V ojedinělých případech jsme zjistili, že Frič si omylem připsal nějaké jméno sobě, i když to jeho jméno nebylo. Bohužel u Friče neexistuje nějaký systém či zákonitost, podle které by bylo možno něco usoudit či zevšeobecnit (alespoň jsme na žádný systém nepřišli). Nelze tedy paušálně prohlásit o nějakém jméně že je Fričovo, když autorství "Frič" nemá a když se nám nepodařilo zjistit kdo jméno vytvořil. Jsou to mnohdy jména obchodní, která vytvořili zahradníci (ne Frič) nebo obchodníci s Fričovými rostlinami. Vedle asi 200 jmen neautorizovaných, ale s jistotou Fričovými, jsme museli ponechat určité další množství jmen nevyexcerptovaných, pro něž nemáme důvody si myslet, že jsou Fričova (i když zčásti jistě jsou).

Jména validní (platná; platně publikovaná) a legitimní (oprávněná)

Jsou to dvě hlavní skupiny jmen, které dnešní Kód odlišuje a celkem jednoznačně definuje. Tyto dva přístupy ke jménům v podstatě existovaly jako nepsané dohody už před tím, než první návrh na pravidla vznikl.

A. V. Frič většinu svých jmen publikoval do roku 1935. V té době byla pravidla pro tvorbu jmen velmi jednoduchá a benevolentní. K tomu, aby jméno bylo považováno za

platné (platně publikované - nomen validum, nom. valid.) do 1.1.1935 v podstatě stačilo, aby bylo publikované veřejně rozšiřovanou tiskovinou a ke jménu byl připojen popis rostliny. Fričovi tehda stačilo učinit velmi málo k tomu, abychom mohli jeho jména dnes bez potíží považovat za platná: dát nově popisovanému taxonu (rodu, druhu ap.) jméno v odpovídající (latinizované) formě, vyjádřit úmysl popsat nový taxon (např. připsáním sp.n.) a připojit popis v jakémkoliv jazyce. To vše stačilo otisknout v jakékoliv veřejně tiskovině, dokonce i v populárních časopisech, novinách, cenících apod. Popis nemusel být latinsky, nebyla povinnost ukládat herbářový doklad pro potřeby pozdější identifikace či dalšího zkoumání jako je tomu dnes. Každé jméno, které nemá popis (nomen nudum) je tedy jméno neplatné (nom. inval.). Neplatná jsou už z té doby také jména, která si autor poznaenal ve svých rukopisech, jména na jmenovkách u rostlin (i když je třeba veřejně prodával), jména, která jsou jen na schedách v herbářích, jména která někde vyslovil (třeba na přednášce) a samozřejmě jména, která si vymyslel sám pro sebe aniž by cítil potřebu předat své poznatky veřejnosti (u Friče častý případ). V té době mohl platně popsat nový druh několika slovy v jakékoliv lokální tiskovině kdekoliv na světě. Právě ve 20. a 30. letech probíhaly na mezinárodním poli velké diskuse o tom, jak upravit nomenklatorická pravidla, aby se zabránilo narůstajícímu chaosu. Objev a popis nového druhu (taxonu) není záležitost soukromého vlastnictví jedince nebo skupiny osob, je to hodnota povahy celosvětového kulturně vědeckého dědictví. Každý, kdo má zájem nebo jakýkoliv důvod, má právo se s objevenými druhy kdekoliv na světě seznámit. Druh nelze popsat a zároveň tajit před veřejností. K tomu, aby popisy byly dostupné všem, bylo nutno vytvořit určité podmínky tak, aby se nové druhy neztrácely v regionálních a zcela zapadlých publikacích. Jmen bylo už nepřehledné množství a často byly chabě dokumentačně podloženy. I běžně se vyskytující druhy byly popisovány platně, ale zbytečně vícekrát různými autory, někdy i naprostými nezalci zcela nahodile. Jak efektivní pro studenty argentinské flóry byl asi popis nového druhu kaktusu z Argentiny otištěný v zahrádkářském a drůbežářském časopise vydávaném v Miloticích nad Bečvou? Pro lepší představu je to asi stejně jako popis nového druhu mateřídoušky z Českého středohoří v podobném časopise v Argentině. Toto není kritická nářážka na Friče, ale na tehdejší Kód, tyto popisy byly platné. Zavedení povinnosti popisovat v Latíně bylo jedním z kroků které vedly k odbourání balastních popisů. Povinné popisy v Latíně předem vyloučily některé tiskoviny - noviny, cestopisné romány, populární a regionální časopisy a zčásti i ceníky. Latina byla jazykem přírodovědců od středověku, v Latíně psal Linné a řada jeho následníků a znalost botanické Latiny pro botanika byla a dosud je nezbytná.

Popis

Popisem (descriptio), máme zde na mysli prvopopis který je připojen ke jménu při popisování nového druhu (taxonu). Popis souvisí s platností (validitou) jména, nikoliv s oprávněností (legitimitou). Je to soubor popisných morfologických údajů, které taxon nějak charakterizují a odlišují. Pro platnost (validitu) jména je popis nutný, jméno bez popisu (nomen nudum) je neplatné (invalidní). Existují sice určité možnosti, jak nahradit popis detailní kresbou (Kód to připouští do roku 1908), ale to jsou speciální případy. V minulosti se nezdíká setkáváme se snahou nahradit popis fotografií. Jak známo, Frič byl jedním z těch autorů, kteří dávali přednost fotografií před popisem, což zapříčinilo neplatnost mnoha jeho jmen. I v současnosti se občas objevují snahy validizovat stará jména bez popisu pomocí fotografie. Kód to ale neumožňuje a většinou to ani není proveditelné. Nejde jen o kvalitu fotografie. Představa dřívějších autorů při popisu nového druhu že "... rozdílů jsou patrné z fotografie", nebo že "fotografie poví víc než

popis" je chybná v tom, že autor při popisu nového druhu musí konkrétní charakteristické znaky, které rostlinu nějak odlišují vůči příbuzným druhům sám uvést, aby bylo patrné, jak je on vidí a ne nechat na čtenáři aby si je z fotografie sám hledal, tj. domýšlel, nebo dokonce explicitně stanovoval. Jedna věc je fotografií předložit, jiná věc je nový taxon vymezit. Pak by až čtenář byl ten člověk, který rozdíl z fotografie stanovil a vlastně taxon morfologicky vymezil. Taxonomie je založena na srovnávání, fotografie sama o sobě srovnání neposkytuje.

V kaktusářské literatuře se setkáváme ve věci morfologického prvopopisu (descriptio) s určitým nepochopením. Nezřídka se můžeme setkat s názorem, že "... takovýto popis nemůžeme považovat za platný", tj. proto, že je krátký, neúplný, nedostatečný. Kód ale rozlišuje jen dva případy: buď popis u jména je (pak jméno může být platné, validní) anebo popis není (pak je jméno neplatné, invalidní). O délce, kvalitě nebo úplnosti popisu se v Kódu nic nepraví. Můžeme mít popis dlouhý a vyčerpávající, stručný, krátký, sestávající z jedné věty nebo dokonce jen z jediného slova a ve všech případech může být pro validitu jména dostačující. Kódem nelze vydefinovat, jak má popis vypadat. Bylo by sice možno nařídít požadovanou délku (třeba minimálně 20 řádek), ale kvalitu popisu by to nezajistilo. Kvalitu popisu zajišťuje jen kvalita autora. V minulých dobách byly krátké popisy běžné. Linné (1753) popisoval druhy sice latinsky, ale zcela běžně třeba jen pěti slovy, což nám dnes nestačí k identifikaci. Je to pochopitelné, protože tehda znal většinou mnohem méně druhů v rodu než známe dnes. U novodobějších autorů nedostatečný popis může svědčit buď o nekvalitní práci nebo o úmyslu. V současné době se při popisování nového taxonu vyhotovuje kvalitní popis, ukládá se reprezentativní herbářová položka jako typ a zcela běžně autoři rozesílají hojně duplikáty typu do herbářů a odborníkům, kteří se o danou skupinu zajímají. Nedostatečný dokumentační materiál u autorů současné doby může svědět k domněnce, že si autor není zcela jist oprávněností svého taxonu.

Jméno oprávněné (legitimní)

Obecně řečeno, oprávněné jméno je takové, které je v souladu s pravidly Kódu, naopak neoprávněné (ilegitimní) je v rozporu s určitými pravidly. Legitimita jména nesouvisí s popisem ani s typem. Ilegitimní jmény se zde není možno podrobněji zabývat, postačí příklad z Fričovy praxe. Nejčastější důvod, proč je jméno neoprávněné je, že se jedná o pozdní homonymum. Rod, který známe dnes pod jménem *Parodia* Sp., poprvé vytvořili Britton a Rose v r. 1922 a dali mu jméno *Hickenia* Br. et R. Jméno *Hickenia* bylo však už zadané (pozdní homonymum) pro rod rostlin z čeledi *Asclepiadaceae* (*Hickenia* Lillo 1919), u Brittona a Rose tedy neoprávněné (ilegitimní) a bylo tedy nutno jej nahradit jménem jiným. Nové jméno vytvořil Spegazzini, a to *Parodia* Sp. 1923. Jméno *Parodia* je formálně v pořádku, nicméně Frič s tímto jménem vnitřně nesouhlasil a navrhl nejprve jméno *Neohickenia* Frič a poté *Microspermia* Frič. Obě jména, jak *Neohickenia* tak *Microspermia* jsou neoprávněná (ilegitimní) (bez ohledu na to zda jsou validní či ne), protože v době jejich publikace už pro tentýž rod existovalo starší validně publikované a legitimní jméno, a to *Parodia* Sp. 1923.

Ceníky A. V. Friče

A. V. Frič vydal 7 samostatných ceníků v nichž nabízel semena a rostliny. Fričovy ceníky jsou dnes už vzácné tisky a není vyloučeno, že kromě oněch sedmi, které se nám podařilo získat existují ještě další. Z ceníků je možno si udělat dobrou představu které rostliny prošly Fričovými rukama a hlavně jsou zdrojem Fričových jmen. Prvotní věc, která nás zajímala bylo, zda Fričova jména v cenících můžeme považovat za platně publikovaná či nikoliv. Pokud jde o efektivitu publikace, pak je vše v pořádku, protože publikovat nová jména v obchodních katalozích (cenících) bylo možné do 1.1.1953, po tomto datu jsou nová jména v nich publikovaná považována za invalidní. Jak už jsme v úvodu zmínili, ve Fričových cenících jsou jména se čtyřmi typy autorství. Některá jména jsou jen s autorstvím Frič (Lobivia graulichii Frič), jiná jsou ještě označena zkratkou pro nový taxon (Opuntia hildemannii Frič sp.n.). Přítom zkratka "sp.n." se u mnohých Fričových jmen objevuje vícekrát v intervalu několika let; u jiných Fričových jmen se tato zkratka neobjevuje vůbec. Podle jakých zásad nebo s jakým záměrem přiděloval Frič svým jménům přídomek "sp. n." se nám nepodařilo zjistit. Snad to bylo jen z obchodně propagačních důvodů.

Nezbytnou podmínkou aby jméno ve Fričově ceníku mohlo být považováno za platné je, že musí být připojen popis. U některých jmen v cenících nacházíme krátké charakteristiky, které bývají někdy za popis považovány. Týká se to hlavně ceníku Kakteenjäger z r. 1929 (viz příloha). Příkladem může být jméno Echinopsis derenbergii Frič s charakteristikou: "Reinrassig, matt, dicht bestachelt" (přírodní, čistý druh, matný, hustě otněný). Podle našeho názoru se zde o úmyslné popisy nových taxonů nejedná, Fričovi šlo spíše o reklamní informaci pro kupujícího. Tyto charakteristiky jsou i u jmen, která nejsou Fričova, např. u Lobivia bruchii Rose: "Bestachelung dunkelrot bis weiss - winterhart" (otrněná tmavě červeně až bílé - zimovzdorný). V ojedinělých případech by však některé tyto charakteristiky za popis mohly být považovány a jména by tak byla validní, např. snad u Gymnocalycium michoga. Jednotivé případy by však vyžadovaly rozbor a individuální zdůvodnění proč se právě u nich jedná o popis a v jiných případech ne.

K dispozici jsme měli tyto Fričovy ceníky:

Frič A. V., 1928, Cacti the coming fashion. /1928k/.

Ceník na rok 1928 je třílistová skládanka (6 stran, nestránkováno), obsahuje 8 fotografií a 186 nabízených položek. V ceníku je platně popsán jen rod Notocactus Frič se dvěma novými druhovými kombinacemi N. grossei (K. Sch.) a N. schumannianus (Nic.) Frič. Je zde více Fričových jmen, ale všechna zcela bez popisu, tedy invalidní.

Frič A. V., 1929, Kakteenjäger. / 1929e/.

Ceník je otištěn jako příloha k tomuto článku. Je vázaný v červených deskách, má 32 stran, 24 fotografií a 612 nabízených položek. Ceník nemá titul a nemá ani rok vydání. Perokresbová karikatura lovece kaktusů s nápísem "Kakteenjäger" je vlepena až na konec na 3. stranu vazby. Rok vydání tohoto ceníku se v literatuře uvádí různě, většinou 1928, 1929 nebo i 1930. Podle různých nepřímých informací (inzerování ceníku) lze soudit, že vyšel a byl rozeslán v r. 1929. Tento rok vydání uvádí také Backeberg několikrát ve své šestidílné monografii. Naproti tomu Schütz (např. 1986) však uvádí rok vydání již 1928.

V ceníku je asi 30 jmen s Fričovými autorstvím a asi polovina z nich je označena jako "spec. nova". Vedle toho jsou v ceníku jména bez autorství, z nichž některá (hlavně vnitrodruhová) jsou s jistotou Fričova. Krátké charakteristiky, které by formálně mohly být považovány za popis, jsou připojeny k různým jménům bez ohledu, na to, zda jména

jsou Fričova či nikoliv. Jak jsme již uvedli výše, všeobecně se jedná o propagační informaci o rostlině pro kupujícího a jména zde nejsou platně publikovaná. Nicméně někteří autoři považují některá jména v tomto ceníku za validní. Např. Schütz nebo Till zde považují krátké charakteristiky u *Gymnocalycium michoga* Frič a *G. venturii* Frič za popisy a jména tak za validní. Tyto výjimky by bylo třeba oddělit od ostatních a individuálně zdůvodnit, tj. vysvětlit, proč např. charakteristika "Nestartig best." (hnízdotivě otrněný) u *G. nidulans* Frič už popisem není. Většinu Fričových jmen však najdeme v jiných Fričových publikacích (předchozích i pozdějších).

Frič A. V., ?1929, Neue Kakteen aus südamerikanischen Hochgebirgen. Samenernte der botanischen Expedition 1928/1929. /? 1929h/.

Čtyřstránkový, nestránkovaný ceník se sedmi fotografiemi. Rok neuveden, ale pravděpodobně vyšel ještě v r. 1929. Obsahuje 88 položek semen kaktusů. Fričova jména v něm obsažená jsou vždy bez jakéhokoliv popisu, tedy invalidní. U některých jmen je uvedena země nebo místo nálezu rostliny.

Frič A. V., 1931, 1-3leté semenáče a roubovance vzácnějších kaktusů. /1931k/.

Ceník představuje jeden list, který byl vložen do 11. čísla brněnského časopisu *Kaktusář* z roku 1931. Je to Fričova podzimní nabídka semen pro rok 1931. Rok není uveden, ale v ceníku je poznámka, že na jarní ceník 1931 je 20 % sleva. Obsahuje 106 položek + dodatky. V ceníku jsou většinou holá jména bez autorů (až na výjimky) a bez jakýchkoliv dalších informací, tj. není ani náznak popisu ani zpráva, odkud rostliny pocházely.

Frič A. V., 1932, Kakteenjäger zu Hause 1931-1932. /1932g/

Osmistránkový sešitý ceník, na obálce se stejnou karikaturou lovce kaktusů jako u ceníku *Kakteenjäger* z r. 1929, se 14 fotografiemi. Ceník je spíše obrázkový, na fotografiích jsou druhy *Notocactus concinnus*, *Rebutia haagei*, *R. minuscula cristata*, *R. salmonea*, *R. peterseimii*, *Lobivia aureiflora*, *L. dragai*, *L. klusáčekii*, *L. staffenii*, *L. graulichii*, *L. graulichii cinnabarina*, *Chamecereus grandiflorus*, *Ch. silvestrii*, *Gymnocalycium uruguayense*, *G. netrelianum*, *G. citriflorum*, *Escobaria sneedii*, *Microspermia sanguiflora*, *M. macrancistra*, *M. chrysacanthion*, *M. cruci-nigricentra*, *M. nivosa*, *M. rigidispina* a *Oreocereus irigoyenii*. Textová část ceníku je věnována zčásti hybridům, nabízené položky jsou číslovány 201-217 a 301-347. Ceník obsahuje jen holá, tedy invalidní jména.

Frič A. V., 1933, Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič 1932-1933. /1933k/.

Ceník sestává ze čtyř stran textu (+ 2 fotografie) a jednoho velkého listu se jmény nabízených semen. Nabídka je v tomto ceníku bohatá, poslední položka má číslo 630, ale ne všechna čísla jsou obsazena. Jména jsou zde invalidní (bez popisů), ale s autorstvím a s různými poznámkami. Jsou zde některé Fričovy kombinace, které lze pokládat za nové.

Frič A. V., 1936, Rebutioideae /err. Rebotioideae/. /1936a/.

Známý "modrý seznam", který byl přiložen ke spisu Friče a Kreuzingera "Abablehnung" z r. 1936. Tento vzácný ceník je přetištěn v Crkalově knize *Lovec kaktusů*. Jména jsou v něm neplatná, jsou bez autorství, a vzhledem k roku vydání by pro platnost musela být vybavena popisem v Latinském. Jsou však zcela bez popisu.

Vedle těchto samostatných ceníků nabízel Frič kaktusy drobnou inzercí v různých časopisech hlavně v polovině 20. let. Fričova jména se prostřednictvím Fričových rostlin objevují také v cenících firmy Haage v Erfurtu a Agrasol v Praze.

Několik poznámek ke Kreuzingerovu Seznamu (Verzeichnis, 1935)

Fričovův přítel ing. K. Kreuzinger publikoval známý Seznam (Verzeichnis amerikanischer und anderer Sukkulanten mit Revision der Systematik der Kakteen, Cheb 1935) a uveřejnil v něm systém kaktusů Friče a Schelleho. Systém zachycuje příbuzenské vztahy od velkých nadrodových jednotek až po rody, druhy a variety. Schelle připravoval nové vydání své knihy "Kakteen" z roku 1926 a měl v úmyslu do ní převzít Fričovův systém, který do té doby vyšel tiskem jen jako schéma (strom) v brněnském Kaktusáři v r. 1931. Ernst Schelle, vedoucí univerzitní botanické zahrady v Tübingen, zřejmě v r. 1929 navštívil Friče na delší dobu v Praze za účelem společné práce na novém systému. Schéma vyšlo také jako příloha Kreuzingerova Seznamu jako "tabulka příbuzenských vztahů rodů čeledi Cactaceae podle Friče a Schelleho z r. 1931". Kolem postavy Schelleho je v této záležitosti několik nejasností a možno říci zmatků které nevíme kdo způsobil a bohužel ani proč. Schelle totiž s největší pravděpodobností zemřel v témže roce, kdy navštívil Friče, tedy v r. 1929. Opíráme se přitom o seriózní dílo Taxonomie Literatuře, vol. 5, 1985, kde je uvedeno, že Schelle žil v letech 1864-1929. Jiné zdroje uvádějí, že zemřel v r. 1931 nebo 1932; Haage, Kakteen von A bis Z, dokonce v r. 1945. Proč je v Kreuzingerově Seznamu v úvodu zmiňován systém Frič - Schelle z let 1930-1931, kdy Schelle byl zřejmě již po smrti nám rovněž není známo. Nicméně Kreuzinger v dopise ing. Crkalovi z Pardubic píše, že svůj Seznam vydal hlavně proto, aby Fričova a Schelleho práce vůbec vyšla tiskem a nepřišla nazmar, protože nové vydání Schelleho Kakteen nebylo tehdy možné. Schelle se objevuje u Fričových jmen rodů jako spoluautor s různými roky, např. Subulatopuntia Frič et Schelle 1932, Clavarioidia Frič et Schelle 1933, Brasiliopuntia (K. Sch.) Frič et Schelle 1931, Cylindropuntia a Platypuntia (Eng.) Frič et Schelle 1931. Co tyto roky znamenají nevíme. Nad letopočty u Fričových jmen v Kreuzingerově seznamu se pozastavil už Stuchlík (1985: 99). Roky u Fričových jmen se někdy různí už u samotného Friče, např. roky u jmen ve Fričově herbáři ne vždy odpovídají rokům uváděným ve Fričových publikacích ani v Kreuzingerově Seznamu. Podle našich zkušeností jsou letopočty u Fričových jmen původně roky nálezu a (anebo) roky, kdy Frič jméno vytvořil, nesouvisí však většinou s nějakou Fričovou publikací. Někdy odpovídají rokům, kdy Frič rostlinu vylišoval do herbáře. Frič v této věci na nějakou přesnost nedbal a navíc v tiskovinách z té doby je příliš mnoho chyb a ne vždy jsou zjištělné. Letopočty u jmen v Kreuzingerově Seznamu jsou proto téměř nepoužitelné, nelze na nich stavět protože nemusí nic znamenat. Z tohoto důvodu jsme letopočty ke jménům do našeho přehledu Fričových jmen vůbec neuváděli.

Autorem "Verzeichnis" jakožto spisu je jednoznačně K. Kreuzinger. Zdaleka ne tak jasně však je kdo je faktickým autorem jmen v tomto spisu obsažených. V úvodu na str. 5 Kreuzinger napsal, že schéma a přehled čeledi je podle Friče a Schelleho za spolupráce těchto autorů, kteří je doplnili. V seznamu je větší množství nových kombinací, které jsou jen naznačeny bez uvedení kombinátora, např. "Oreocereus bolivianus (Roetzl)". Kdo je autorem této kombinace - Frič, Frič et Schelle nebo Kreuzinger ? Jiný případ je např. jméno *Microspermia* Frič et Kreuzinger (p. 22). Jméno *Microspermia* je jasně jen Fričovo z dřívější doby, jaké autorství zde tedy bude mít kombinace "*Microspermia nivosa* (Frič)" ? Zde se nabízejí jako kombinátoři Frič, Frič et Kreuzinger nebo jen samotný Kreuzinger (viz heslo *Microspermia* v našem přehledu dále). Faktický podíl výše zmíněných osob na autorství nových kombinací v Kreuzingerově Verzeichnis nelze zjistit. Jejich přístup k tvoření jmen byl natolik svérázný a matoucí, že nezbyvá než považovat za autora nových kombinací autora spisu, tedy jen Kreuzingera. Kreuzingerův Verzeichnis a jména v něm obsažená se v kaktusářské literatuře citují podle toho různě -

někdy s autorstvím Frič in Kreuzinger nebo Frič ex Kreuzinger často také jen s pouhým Kreuzingerovým autorstvím. I když Fričův autorský podíl na jménech v Kreuzingerově Seznamu je bezesporu největší, v případě nových kombinací je formálně nejsprávnější autor samotný Kreuzinger. Nakonec Frič měl od Kreuzingera Seznam k doplnění před vydáním a měl tedy možnost změnit autorství jmen ve svůj prospěch. Frič tak neucínil a vlastně tak "daroval" svá jména Kreuzingerovi.

Co se týče platnosti jmen v Kreuzingerově seznamu - seznam vyšel 31.IV. 1935 což znamená, že v případě popisu nových druhů by popisy musely být už latinsky, jsou však v němčině. Platné jsou v Kreuzingerově Seznamu ovšem nově naznačené nomenklatorické kombinace (viz výše), kterých je poměrně velký počet. Některé nové kombinace mají zde prioritu, a to hlavně vůči jménům Backeberga v prioritně konkurenčním díle Backeberg et Knuth, Kaktus-ABC, které vyšlo až 31.XII.1935. Srovnání jmen z obou těchto publikací by si zasloužilo samostatnou práci.

I. Přehled jmen kaktusů A. V. Friče

V tomto přehledu jsou soustředěna jména (včetně nových kombinací) jejichž autorem nebo spoluautorem je Frič. Přehled je uspořádán takto: Za jménem taxonu a autorem následuje rok. Tyto roky (někdy s rozlišovacím písmenem, např. 1933k) jsou odkazem na citaci publikace do Fričovy bibliografie nebo do Fričova herbáře (in schedis). Dále je vždy uvedeno, zda je jméno v dané Fričově publikaci validní, invalidní nebo ilegální. Fričova jména se samozřejmě během jeho asi dvacetileté publikační činnosti objevují v jeho publikacích mnohokrát. Poprvé uvedený rok je ten, kdy se jméno vůbec poprvé ve Fričově tvorbě objevuje. Další roky jsou výběrem, kdy publikace jména je něčím významná. V každém případě je uveden odkaz na Fričovu publikaci, v níž je jméno poprvé platné (validně) publikované - tyto roky validní publikace mohou být důležité z hlediska priority a dalšího použití jména. Znamená to, že Frič určité jméno mohl publikovat neplatně mnohokrát po řadu let, např. od r. 1917, ale platně ho publikoval např. až v r. 1932. Mnohá Fričova jména ovšem zůstala invalidní (neplatně publikovaná) až do Fričovy smrti. Ta byla jen ve výjimečných případech validizovaná pozdějšími autory.

Pokusili jsme se identifikovat Fričova jména podle současné nomenklatury nebo je alespoň přibližně taxonomicky zařadit. Identifikace je uvedena za rovnítkem; současná jména jsme co do jejich nomenklatorické správnosti nerevidovali. Je však mnoho Fričových jmen, o nichž nic nevíme, ta jsou označena otázníkem (= ?).

Některá jména jsou opatřena komentářem a další doplňkovou literaturou.

Airampoa Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1933k nom. gen. inval. ?/; Frič in Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.
= *Opuntia* Mill., ? *Tephrocactus* Lem.

Frič (1929h) v ceníku uvádí: "*Airampoa* Frič g.n. *aurata*, *goldstachelige*, *niedrige Opuntia*, *glochidenlos*", nelze to ovšem považovat za validní popis druhu a rodu najednou (descriptio generico specifica), protože v té době Frič znal již více druhů rodu. Není jasné, zda se popis vztahuje k druhu nebo k rodu a obě jména jsou tak zde invalidní. Rodové jméno by mohlo být validní v dalším Fričově ceníku (1933k), kde je rod charakterizován: "*Airampoa*, Frič g. n. *aurata*, Frič sp. n. *Kugelopuntien aus hohen Cordilleren mit widerhakigen Stacheln, aber ohne Glochiden*". Frič charakterizuje rod *Airampoa* jako kulovité opuncie s háčkovitými trny a bez glochid. Po stránce

taxonomické jsou nejasnosti, protože nejsou známy žádné druhy opuncí s kulovitými články (rod *Tephrocactus*, pokud sem vůbec patří) s háčkovitými trny a bez glochid. Po stránce nomenklatorické je jméno *Airampoa Frič* invalidní (přestože má popis) proto, že rod neobsahuje žádný platně popsáný druh. Tohoto problému se dotkl již Backeberg (1958: 212-213). Rodové jméno *Airampoa Frič* měl (podle Backeberga) validizovat Byles (Rep. Plant. Succ. /I.O.S./ 6.8.1955, n.v.), který označil Fričovo jméno *Airampoa* jako nomen subnudum. Zda je jméno u Bylese vskutku validní nevíme. Není totiž jasné, co vlastně představuje *A. aurata* Frič (typ rodu *Airampoa*). Podle našeho názoru by však celou záležitost mohl vyřešit znalec rodu *Opuntia*, protože ve Fričově herbáři jsou uloženy Fričovy druhy *A. albispinosa* a *A. rubriflora*. Nicméně jako samostatný rod se *Airampoa* v tomto nejasném vymezení neuznává. Existuje ovšem skupina (řada) *Opuntia* Milí. Reihe *Airampoae* Backeb., kterou Backeberg vytvořil pravděpodobně na základě Fričova "rodu" (nebo alespoň jména) *Airampoa*.

Airampoa albispinosa Frič 1928 in sched., nom. inval.
= ?

Airampoa aurata Frič 1929h, nom. inval.
= ?

Airampoa rubriflora Frič 1928 in sched., nom. inval.
= ?

Andenea Frič 1934 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.
= *Lobivia* Br. et R.
Popis v Kreuzingerově Verzeichnis je (1935:34), avšak v němčině.
Lit.: Pažout 1947.

Andenea dragai Frič n.v., sec. Crkal 1983: 390
= *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.
Viz též *Lobivia dragai* Frič.

Andenea gigantea Frič nom. nud., n.v., sec. Crkal 1983: 390
= ?

Andenea klusacekii Frič in sched. /"klusáčekii"/, nom. inval.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.
= *Lobivia chrysantha* var. *klusacekii* (Frič) Rausch (Ullmann 1992a: 11)
Viz též *Lobivia klusacekii* Frič.

Andenea kuehnrichii Frič in sched. /"kühnrchii"/, nom. inval.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.; Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1937: 178, nom. inval. /sine descr. lat./
= *Lobivia haematantha* var. *kuehnrichii* (Frič) Rausch 1985
Viz též *Lobivia kuehnrichii* Frič.

Andenea purpurata Frič nom. nud., n.v., sec. Crkal 1983: 390
= ?

Andenea schuldtii Frič 1933 in sched., nom. inval.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.
Viz též *Lobivia schuldtii* Frič 1933.

Andenea staffenii Frič 1928 in sched., nom. inval.; (Frič) Frič in Kreuzinger /1935: 34/, nom. inval.

= *Lobivia staffenii* Frič, ? *L. chrysantha* (Werd.) Backeb. (Pažout 1939, 1947).
Viz text o *Lobivia staffenii* Frič.

Andenea staffenii var. ? *lagunilla* Frič 1928 in sched., nom. inval.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= ? *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.

Frič uvádí v herbáři varietu s otazníkem nejsa si jist hodnotou variety, rovněž tak ve Verzeichnis (Kreuzinger 1935: 34) je rovněž jméno *lagunilla* bez označení ranku. Viz též *Lobivia staffenii lagunilla* Frič 1928.

Andenea staffenii var. *robustiflora* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 390
= ?

Aporocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, 39, nom. illeg.
= *Aporocactus* Lem. 1860

Ariocarpus lloydii mayor Frič 1924c: 12, nom. inval. /nom. nud., polynom./; Frič 1925f: 9 nom. var. valid. /uvádí "v. ?"/

= *Ariocarpus fissuratus* var. *lloydii* (Rose) W. T. Marshall

Jméno uvedeno poprvé jako polynom, později jako varieta s otazníkem a pak ve Frič 1925g: 13 jednoznačně jako varieta. Taxonomicky bezvýznamná, robustní odchylka.

Astrophytum asterias var. *multipunctatum* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.

= *Astrophytum asterias* (Zucc.) Lem.

Odchylka bez většího taxonomického významu (Pažout 1962d: 6; Říha et Schütz 1988). Pažout (l.c.) uvádí jméno variety zřejmě omylem jako "*magnipunctatum*".

Astrophytum asterias var. *nudicarpum* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.

= *Astrophytum asterias* (Zucc.) Lem.

Odchylka bez většího taxonomického významu (Říha et Schütz 1988).

Astrophytum asterias var. *roseiflorum* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.

= *Astrophytum asterias* (Zucc.) Lem.

Odchylka bez většího taxonomického významu (Pažout 1962d: 6; Říha et Schütz 1988).

Astrophytum asterias var. *seminudum* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.

= *Astrophytum asterias* (Zucc.) Lem.

Odchylka bez většího taxonomického významu (Pažout 1962d: 6).

Astrophytum capricorne var. *major* Frič 1925u: 38 /"major"/, nom. var. valid.; 1926k: 440-441, nom. inval.

= *Astrophytum capricorne* (Dietr.) Br. et R.
Lit.: Sadovský 1964a.

Astrophytum capricorne var. *minor* Frič 1925u: 38, nom. var. valid.
= *Astrophytum capricorne* (Dietr.) Br. et R.

Astrophytum myriostigma ? var. *cereiformis* Frič 1925u: 37, nom. inval.
= ?
Frič považuje tuto rostlinu za hybrida.

Astrophytum myriostigma var. *columnaris* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.
= ?
Existuje jméno *A. myriostigma* var. *columnare* (K. Sch.) Tsuda 1934-6 (n.v., sec. Backeberg 1961: 2663) založené na *Echinocactus myriostigma columnaris* K. Sch. Zda se u Friče i Schumanna jedná o jméno založené na stejném typu jsme nezkoumali, v každém případě má Fričovo jméno jakožto validně publikované prioritu před Tsudovou kombinací. Jaký je vztah Fričova jména k Schumannovu nevíme, nomenklaturu jména *columnare* je třeba dořešit.

Astrophytum myriostigma var. *grandiflora* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.
= ?

Astrophytum myriostigma var. *minimiflora* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.
= ?

Astrophytum myriostigma var. *nuda* Frič 1925u: 37, nom. inval.
= ?
Existuje jméno subvar. *nudum* (R. Mey.) Backeb. Vztah k Frič ovým rostlinám neznáme.

Astrophytum myriostigma var. *nudicarpa* Frič 1925u: 37, nom. var. valid.
= ?

Astrophytum myriostigma var. *rubriflorum* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 390
= ?
Lit.: Sadovský 1964a.

Astrophytum senile Frič 1924c: 12, nom. inval.; Frič 1924i: 120, nom. inval.; Frič 1925t: 35 /descriptio/ et 1925v: p. sep. 44 /nomen/, nom. spec. valid.
= *Astrophytum senile* Frič; *A. capricorne* var. *senile* (Frič) Okumura.

Druh byl poprvé validně popsán v časopise *Život v přírodě* v r. 1925. Při popisu druhu v č. 10 vypadl při tisku titulek se jménem popisovaného taxonu "*Astrophytum senile* Frič *sp. nova*" a byl doplněn v č. 12 jako errata. Za validní by bylo možno považovat též popis *A. senile* v č. 11 téhož ročníku /Frič 1925u: 38/. Současné hodnocení je *A. capricorne* var. *senile* (Frič) Okumura.
Lit: Frič 1926i; Frič in Kreuzinger 1935: 34; Hooek 1990; Sadovský 1963, 1963a.

Aureilobivia Frič 1934 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 33, nom. inval.
= *Lobivia* Br. et R.; *Pseudolobivia* (Backeb.) Backeb.

Popis v Kreuzingerově Verzeichnis (1935) je, avšak v němčině.

Aureilobivia aureiflora Frič 1934 in sched., nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 33, nom. inval.

= *Echinopsis aurea* Br. et R.; *Lobivia aurea* (Br. et R.) Backeb.; *Pseudolobivia aurea* (Br. et R.) Backeb.; *Hymenorebutia aurea* (Br. et R.) Ritt.

Viz též *Echinopsis aureiflora* Frič.

Aureilobivia aureiflora columnaris /Frič in/ Kreuzinger 1935: 33, nom. inval. /nom. nud., polynom./

= ?

Syn.: ? *Aureilobivia columnaris* Frič, ? *Echinopsis aureiflora columnaris* Frič

Aureilobivia aureiflora var. *lancipetala* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 391

= ?

Aureilobivia columnaris Frič 1928 in sched., nom. inval.

= ?

Syn.: ? *Echinopsis aureiflora columnaris* Frič

Aureilobivia shaferii (Br. et R.) Frič 1934 in sched. /"schaferi"/, nom. inval.

= *Lobivia shaferi* Br. et R. 1922

Austrocactus umadeave Frič 1933k, nom. inval.

= *Pyrrhocactus umadeave* /Frič ex/ Backeb.

Jméno je ve Fričově ceníku uvedeno jako "*Austrocactus (Friesia) umadeave* Frič. *Keimt nur in Freien*". Viz též *Friesia umadeave* Frič.

Bergerocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, nom. illeg.

= *Bergerocactus* Br. et R. 1909

Borzicereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15 et 39, nom. illeg.

= *Borzicactus Riccobono* 1909

Brasilocactus Frič 1933 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 19, nom. inval.

= *Brasilicactus* Backeb. 1942; *Notocactus* Frič

Rodové jméno vytvořil Frič, zachovalo se ovšem jen na schedách v herbáři a v Kreuzingerově Verzeichnis z r. 1935 bez popisu rodu, tedy invalidní. Jméno validně publikoval až Backeberg v r. 1942 s drobnou změnou v jednom písmeni.

Brasilocactus graessneri (K. Sch.) Frič 1933 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 19, nom. inval.

= *Brasilicactus graessneri* (K. Sch.) Backeb.; *Notocactus graessneri* (K. Sch.) Berger ex Krainz

Rodové jméno *Brasilicactus* je validní až od r. 1942, nelze tedy jméno *Brasilocactus graessneri* publikované v Kreuzinger 1935 považovat za validní druhovou kombinaci.

Brasilocactus haselbergii (Haage) Frič 1933 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 19, nom. inval.

= *Brasilicactus haselbergii* (Haage) Backeb.; *Notocactus haselbergii* (Haage) Berger ex Krainz

Platí totéž co uvedeno v poznámce u předchozího druhu.

Brasiliopuntia Schelle et Frič in Frič 1933k, nom. gen. valid.; *Brasiliopuntia* (K. Sch.) Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 41 /"Brasiliopuntia"/, comb. poster.

= *Brasiliopuntia* (K. Sch.) Berger 1926; *Opuntia* Mill. subg. *Brasiliopuntia* K. Sch. Schumannův podrod subg. *Brasiliopuntia* K. Sch. rodu *Opuntia* povýšil poprvé do rodu Berger v r. 1926 (*Die Entwicklungslinien der Kakteen*, p. 17, 1926, n. v., sec. Farr E. R. et al., *Index nominum genericorum*, vol. 1, 1979) a předešel tak Friče a Schelleho.

Brasiliopuntia argentina (Gris.) Frič 1933k, et (Gris.) /Frič et Schelle in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. /comb./ valid.

= *Brasiliopuntia brasiliensis* (Willd.) Berger

Brasiliopuntia brasiliensis (Haw.) /Frič et Schelle in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. /comb./ valid.

= *Brasiliopuntia brasiliensis* (Willd.) Berger 1926

Nutno zjistit, kdy byla publikovaná *Opuntia brasiliensis* Haw. a *Cactus brasiliensis* Willd. Pro kombinaci do rodu *Brasiliopuntia* je nutno použít nejstarší legitimní druhové jméno.

Není úplně vyloučené, že kombinace Friče a Schelleho založená na Haworthově jméně by mohla mít prioritu.

Brasiliopuntia paraguayana Frič 1933k nom. inval.

= ?

Cephalocereus johansenii Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 80, 390

= ?

Cephalomamillaria Frič 19241: 120, nom. inval.; 1925n: 29, nom. gen. valid.; nom. illeg.

= *Epithelantha* Weber ex Br. et R. 1922

Frič má v synonymice starší validní jméno, píše: "*syn. Mam. micromeris* Engl. = *Epithelantha*". V popise jsou vážné disproporce, Frič např. uvádí, že rostlina má cefálium.

Lit.: Frič 1925w: 14, foto.

Cephalomamillaria micromeris greggii Frič 1924c: 12, nom. inval.; Frič 19241: 120, nom. inval.

= *Epithelantha micromeris* var. *greggii* (Eng.) Borg.

Viz rod *Cephalomamillaria* Frič.

Cereus validus f. *alpinus* Frič 1928k, nom. inval. (Crkal 1983: 391); Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/

= ?

Cereus validus f. *inermis* Frič nom. nud. (Crkal 1983: 390); Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Cereus validus var. *las-brenas* Frič nom. nud. (Crkal 1983: 390) /"las brenas"/; Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Cereus validus var. *pruinusosus* Frič 1928k, nom. inval. (Crkal 1983: 390); Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Chaffeyopuntia Frič in Kreuzinger 1935: 42, nom. inval.; Frič et Schelle 1933, n.v., sec. Hunt 1979: 435
= *Opuntia* L.
Fričem vytvořený samostatný rod pro *Opuntia chaffeyi* Br. et R.

Chamaecereus giganteus Frič 1933h, nom. inval. /nom. provis./; Frič in Kreuzinger 1935: 31, nom. inval.
= *Lobivia grandiflora* Br. et R.; *Helianthocereus grandiflorus* (Br. et R.) Backeb. (Backeberg 1959:1333)

Chamaecereus grandiflorus / (Br. et R.) / Frič 1928, in sched., nom. /comb./ inval.; *Chamaecereus grandiflorus* Frič 1931h: 63-65, nom. spec. valid., Frič in Kreuzinger 1935: 31, nom. inval.
= *Lobivia grandiflora* Br. et R.; *Helianthocereus grandiflorus* (Br. et R.) Backeb. (Backeberg 1959:1333)

Frič si nebyl jist, zda jeho rostlina je totožná s *Lobivia grandiflora* Br. et R., nejdříve byl zřejmě názoru že ano, v roce 1931 ji však samostatně popisuje a to pod jiným rodovým, ale stejným druhovým jménem. O rok později v ceníku (Frič 1932g: 2) je fotografie s textem "*Chamaecereus grandiflorus* Frič (*Lobivia grandiflora* Br. et R.)" z čehož zjevně vyplývá, že Frič opět nabyl přesvědčení, že se jedná o jeden taxon.
Lit.: Schütz 1950.

Chamaecereus grandiflorus var. *centrispina* Frič in sched., nom. inval.
= ? *Lobivia grandiflora* Br. et R.; *Helianthocereus grandiflorus* (Br. et R.) Backeb.

Chileocactus Frič in Weingart 1931a: 21; Frič in Kreuzinger 1935: 39, nom. inval.
= *Neochilenia* Backeb.; *Neoporteria* Br. et R.; *Horridocactus* Backeb.
Rodové jméno *Chileocactus* je invalidní a tedy i všechny na něm založené druhové kombinace jsou invalidní. Též existuje varianta "*Chilioacactus*".

Chileorebutia Frič in Kreuzinger 1935: 27, nom. inval.; Frič in Frič et Kreuzinger 1938c: 55, nom. inval.; Frič ex Ritter, *Cactus* 14, Suppl., p. /5/, 1959 /n. v./
= *Neochilenia* Backeb.; *Neoporteria* Br. et R.

Frič v Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 27) má popis rodu *Chileorebutia*, ovšem německy. Navíc uvádí, že se jedná o nejistý, provizorní rod. Fričovo jméno však využil Ritter. Existuje též varianta *Chilioorebutia* Frič 1938 (Hunt 1979: 456).
Lit.: Backeberg 1962: 3764-3768; Ritter 1981: 993.

Cinnabarinea Frič 1934 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.; Frič ex Ritter Kakteen in Südamerika 2: 633, 1980
= *Lobivia* Br. et R.

Popis rodu v Kreuzinger 1935 je, ale v němčině. Typ rodu u Friče je *Echinocactus cinnabarinus* Hooker 1847.

Lit.: Ullmann 1989b, 1992a: 7.

Cinnabarinea cinnabarina (Hook.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.; (Hook.) Frič ex Ritter Kakteen in Südamerika 2: 634, 1980

= *Lobivia cinnabarina* (Hook.) Br. et R.

Lit.: Ullmann 1992: 8.

Cinnabarinea graulichii Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Lobivia tiegeliana* var. *cinnabarina* (Frič) Rowley 1982

Viz též *Lobivia graulichii* Frič, *Lobiviopsis graulichii* (Frič) Frič a *Lobivia graulichii* var. *cinnabarina* Frič.

Backeberg (1959: 1469) vytvořil jméno *Lobivia graulichii* (Frič) Backeb., založené na *Cinnabarinea graulichii* Frič. Backebergova kombinace je jednak invalidní, protože je založena na Fričově invalidním jméně, jednak je ilegální, protože existuje starší jméno *Lobivia graulichii* Frič 1931, založené na jiném typu.

Eggl (1985: 98) uvádí jméno ve formě *Cinnabarinea graulichii* (Frič) Frič et Kreuzinger (nom. nud.), protože chápe Kreuzingerovo Verzeichnis jako dílo se společným autorstvím Frič et Kreuzinger. Frič in Kreuzinger (1935: 34) uvádí v synonymice jména *Cinnabarinea graulichii* Frič "1928" starší Backebergova jména *Lobivia polycephala* Backeb. 1934, *L. pseudocachensis* Backeb. 1934 a *L. jajoiana* Backeb. 1934. Roky u Fričových jmen v Kreuzingerově Verzeichnis ovšem v převážné většině nejsou roky publikace jména Fričem.

Lit.: Ullmann 1990d, 1991.

Cinnabarinea graulichii var. *lanceolata* Frič in sched., nom. inval.

= ?

Cinnabarinea graulichii var. *rosea* Frič in sched., nom. inval.

= ?

Cinnabarinea graulichii var. *spathulata* Frič in sched., nom. inval.

= ?

Cinnabarinea graulichii var. *violacea* Frič in sched., nom. inval.

= ?

Clavarioidia Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.

= *Austrocylindropuntia* Backeb.; *Opuntia* Mill.

Clavatopuntia Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 42, nom. inval.

= *Opuntia* Mill., *Corynopuntia* Knuth

Cleistocactus aureispinus Frič 1928b: 425-426, nom. inval.; Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 4; nom. inval.

= ? *Cleistocactus flavispinus* (K. Sch.) Backeb. (Backeberg 1959: 1000)

Frič (1928b) uvádí fotografii tohoto druhu, v textu pod obrázkem mimochodem zmiňuje ostny a plody. Podle našeho názoru však zde je jméno invalidní, rovněž tak je invalidní v publikaci Frič 1929e: 4, kde se nejedná o úmyslný popis nového druhu, ale o informaci o rostlině pro kupujícího a obchodní propagaci rostlin.

Cleistocactus strausii var. *juyuyensis* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 391

= ? *Cleistocactus strausii* var. *juyuyensis* Backeb. 1935 (= *C. juyuyensis* [Backeb.] Backeb.)

Cleistocactus strausii var. *lanatus* Frič nom. nud., sec. Crkal 1983: 391

= *Cleistocactus strausii* var. *fricii* (Dörfel.) Backeb.

Jméno "*Strausii lanatus* Frič" je v Kreuzinger 1935: 39, ovšem jen jako synonymum jména *Cleistocereus strausii* Fričii (Doerfler) Frič et Kreuzinger (nom. illeg.), a to bez rodového jména, takže není jasné, je-li spojeno se jménem *Cleistocactus* nebo *Cleistocereus*.

Lit.: Backeberg 1959: 1015.

Cleistocactus strausii /var./ *luteispina* Frič 1933k nom. inval.

= *Cleistocactus juyuyensis* (Backeb.) Backeb. (Backeberg 1959: 1011,1015)

Syn.: *Demnosa strausii luteispina* Frič (sec. Crkal 1983: 391)

Cleistocactus strausii /var./ *rubricentrus* /Frič/ 1933k nom. inval.

= *Cleistocactus juyuyensis* (Backeb.) Backeb. (Backeberg 1959: 1011,1015)

Jméno je ve Fričově ceníku (1933k) uvedeno ve formě "*Clc. straussii rubricentra* var. n."

Cleistocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, 39, nom. illeg.

= *Cleistocactus* (Lem.) Lem. 1861

Corryocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, nom. illeg.

= *Corryocactus* Br. et R. 1920.

Coryphantha daemonoceras /Frič/ var. *jaumavei* Frič 19241: 120, nom. inval.; Frič 1925e: p. sep. 3 /= 14/; nom. spec. et var. inval. /nom. provis./; Frič 1927t: 34-35, nom. inval.

= ?

Jméno druhu je bez autorství; taxon "*jaumavei*" zpočátku bez označení tax. hodnoty, až ve Frič (1927t) jasně označen jako Fričova varieta, ale vždy bez popisu, tedy invalidní.

Coryphantha heyeyi Frič 1924a: 20, nom. inval.; Frič 19241: 120, nom. inval.; Frič in Staffen 1925, nom. inval.

= ? *Coryphantha compacta* (Eng.) Br. et R.

Z nezřetelné fotografie uveřejněné Crkalem (Crkal 1983: 121) nelze rostlinu identifikovat, existuje však poměrně přesná informace o místě nálezu "*Karičik, Chihuahua*"/ podle níž je možno soudit, že se jedná pravděpodobně o *Coryphantha compacta* (Eng.) Br. et R.

Coryphantha jaumavei Frič 1924c: 12, nom. inval.; Frič 1925e: p. sep. 3 / = 14/ nom. inval. /nom. provis./; Frič 1926a: 141 nom. spec. valid.

= *Coryphantha palmeri* Br. et R. 1923

Taxon jednoznačně patříící do okruhu variabilní a velmi rozšířené *C. palmeri* Br. et R. Frič (1926a) v německém textu píše, že rostlina má žluté květy a je zde otištěna fotografie. V českém překladu téhož textu (Frič 1927t: 34-35) popis chybí.

Lit.: Frič 1927t: 34-35.

Coryphantha pygmaea Frič in Seidl 1923b: 71, nom. inval.; Frič 19241: 121, nom. inval.

= *Escobaria sneedii* Br. et R.

Frič sám (Frič 1924l: 121) naznačuje, že jeho *C. pygmaea* je totožná s *Escobaria sneedii* Br. et R.

Coryphantha stutzlei Frič 1925bb: 65-66 ["*Coryphantha* /*Neolloydia* ?/ *Stützlei*"], nom. spec. valid.

= ? *Neolloydia conoidea* (DC.) Br. et R.; ? *N. grandiflora* (Otto) Berg.

Podle Friče (1927u) má být *C. stutzlei* totožná s *Neolloydia orcutii* Rose. Co měl Frič na mysli pod jménem *N. orcutii* Rose není jasné, jméno je zmatené a jeho taxonomický obsah dnes nejasný. Viz též *Neolloydia stutzlei* Frič.

Lit.: Frič 1926a, 1927u.

Cylindropuntia (Engelm.) Frič et Schelle "1931" in Kreuzinger 1935: 42, nom. /comb./ valid.

= *Opuntia* Mih. subgen. *Cylindropuntia* Engelm.

Kombinace do rodu *Cylindropuntia* má v Kreuzingerově Verzeichnis (1935) prioritu. Stejnou kombinaci v roce 1935 vytvořil Knuth - *Cylindropuntia* (Engelm.) Knuth in Backeberg et Knuth, *Kaktus-ABC*, 117, 410, 1935. Datum vydání Kreuzingerova Verzeichnis je 31.IV.1935. Kniha Backeberg et Knuth, *Kaktus-ABC* vyšla až 31.XII.1935. Rok "1931" uvedený u jména v Kreuzingerovi (1935: 42) je zřejmě rokem publikace Weingartova článku se schématem příbuzenských vztahů ("stromem") Friče a Schelleho (Weingart 1931a).

Podle Backeberga (1958: 165) tento rod vytvořil Knuth v publikaci "Den nye kaktusbog" v r. 1930; tuto publikaci jsme neviděli, je však pravděpodobné, že jméno je zde invalidní. Ukazuje na to fakt, že v Backebergově monografii není žádný druh rodu *Cylindropuntia* s odkazem na Knuthovu práci z r. 1930; rovněž Index nominum genericorum (Farr E. R. et al., *Index nominum genericorum*, vol. 1, 1979) uvádí jméno *Cylindropuntia* Knuth in Backeberg et Knuth až z r. 1935.

V zahradnickém a ovocnicko-vinařském slovníku Frič zpracoval heslo "*Cylindroopuntia* (Br. et R.) Frič et Schelle" (Frič 19341). Je zde popis a určitý výklad k pojetí rodu, závorkoví autoři (Br. et R.) jsou zde uvedeni omylem namísto Engelmanna.

Cylindrorebutia Frič 1936a, nomen solum, nom. inval.

= *Mediolobivia* Backeb.; *Rebutia* K. Sch.

Jméno rodu i jména druhů v něm uvedených jsou bez autora. Nelze je brát jako kombinaci. Jméno *Cylindrorebutia* změnil Frič na *Rebulobivia*, posléze se však vrátil ke jménu *Cylindrorebutia*. Hunt (1979: 454) má autorství *Cylindrorebutia* Frič et Kreuzinger 1938 (n.v.) a jméno uvádí jako synonymum k *Lobivia* Br. et R.

Lit.: Backeberg 1959; Crkal 1983: 299; Šubík 1962.

Cylindrorebutia einsteinii Frič 1936a, nom. inval.

= *Rebutia einsteinii* Frič ex Kreuzinger et Buining; *Lobivia einsteinii* (Frič) Rausch C. *einsteinii* je někdy považována za varietu *M. schmiedcheniana*, jméno variety je však invalidní (viz *Rebutia einsteinii* Frič).

Lit.: Crkal 1983: 392; Šubík 1962: 1-2, 1966: 3-4; Valníček 1962: 209-212.

Cylindrorebutia karrerii Frič 1936a nom. inval.

= *Rebutia einsteinii* var. *karrerii* (Frič /ex Backeb./) Šída; *R. einsteinii* var. *columnaris* (Wessn.) Buin. et Don.; *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *karrerii* (Frič) Backeb., nom. inval.

Viz též *Rebutia karrerii* Frič

Lit.: Crkal 1983: 392; Šubík 1962: 2-3, 1966: 5; Valníček 1962: 212. Viz též Backeberg, Descr. Cact. Nov. 30, 1956 /n.v./.

Cylindrorebutia monstrosa Frič 1936a nom. inval.

= *Lobivia conoidea* (Wessn.) Krainz

Syn.: *Cylindrorebutia nicolai* Frič

Lit.: Crkal 1983: 392; Šubík 1962: 3, 1966: 5.

Cylindrorebutia nicolai Frič 1936a nom. inval.

= *Lobivia conoidea* (Wessn.) Krainz; *Rebutia einsteinii* var. *columnaris* f. *conoidea* (Wessn.) Don.

Doklad je ve Fričově herbáři (Crkal 1982). Viz též *Rebutia nicolai* Frič.

Lit.: Crkal 1983: 392; Frič et Kreuzinger 1938b: 36; Šubík 1962: 2, 1966: 5.

Cylindrorebutia rubriviride Frič 1936a nom. inval.

= *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *rubriviridis* (Frič) Backeb. nom. inval.; *Rebutia einsteinii* f. *rubriviridis* (Frič in Kreuzinger) Donald /n.v./.

Viz též *Rebutia rubriviride* Frič.

Lit.: Křupka 1973: 40; Šubík 1962: 3, 1966: 4; Valníček 1962: 212. Viz též Backeberg, Descr. Cact. Nov. 30, 1956 /n.v./.

Cylindrorebutia steineckei Frič 1936a, nom. inval.

= *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *steineckei* (Frič) Backeb., nom. inval.; *Rebutia einsteinii* var. *steineckei* (Frič et Kreuzinger ex Backeb.) Buin. ex Don. nom. inval.

Viz též *Rebutia steineckei* Frič.

Lit.: Crkal 1983: 392; Šubík 1962: 3, 1966: 4. Viz též Backeberg, Descr. Cact. Nov. 30, 1956, /n.v./.

Denmoza /Frič/ 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/

= *Cleistocactus* Lem.; *Borzicactus Riccob.*; *Denmoza* Br. et R.

Britton a Rose vytvořili jméno *Denmoza* jako anagram z místního jména *Mendoza*. Frič omylem či nějakou chybou (nikoliv tiskovou) z něho vytvořil nový anagram *Denmoza* a takto psané jméno se v jeho člancích a cenících objevovalo po několik let. Až od r. 1933 (Frič 1933k) se jméno začíná u Friče objevovat ve správné podobě - *Denmoza* a např. v Kreuzingerově Verzeichnis (1935) je psáno správně "*Denmosa* Br. et R.". Nicméně se jméno "*Denmosa* Frič" zavleklo do kaktusářské literatury, je např. uvedeno v Bradleya 4/1986: 72.

- Demnoza erythrocephala [K. Sch. ex/ Frič] 1929e: 4, nom. inval. /sine auct./
 = Denmoza erythrocephala (K. Sch.) Berger
 Viz též poznámku u rodového jména Demnosa Frič a heslo Denmoza erythrocephala.
- Demnosa smaragdiflora Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/
 = Cleistocactus smaragdiflorus (Web.) Br. et R.
- Demnosa strausii Frič 1929e: 4, nom. inval. /sine auct. Frič/
 = Cleistocactus strausii (Heese) Backeb.
- Demnosa strausii luteispina Frič nom. nud., n.v., sec. Crkal 1983: 391
 = ?
 Viz též Cleistocactus strausii var. luteispina Frič
- Denmoza erythrocephala (K. Sch.) Frič 1933k, comb. poster.
 = Denmoza erythrocephala (K. Sch.) Berger 1929
 Viz též Demnoza erythrocephala a poznámku u rodového jména Demnosa Frič.
- Digitorebutia Frič 1936a, nomen inval.; Frič et Kreuzinger 1938c: 54, nom. inval.; Frič et Kreuzinger ex Buining Succulenta 22: 51, 1940 /n.v./
 = Lobivia Br. et R.; Rebutia K. Sch.; Medioblobivia Backeb. subg. Pygmaeoblobivia Backeb.
 Frič (1936a) v modrém seznamu píše: "*Digitorebutia n.n. friüher Rebulobivia*". U jmen druhů rodu *Digitorebutia* chybějí autoři, není jasné, která jména jsou Fričova. Jména druhů v modrém seznamu nelze považovat za nové kombinace. Viz též *Rebulobivia* Frič.
 Lit.: Crkal 1983: 299.
- Digitorebutia haagei* (Frič et Schelle) Frič 1936a, nom. inval.; (Frič et Schelle) Frič ex Buining Succulenta 22: 52, 1940 /n.v./
 = *Rebutia haagei* Frič et Schelle; *Lobivia haagei* (Frič et Schelle) Wessn. (Rausch 1985: 56); *Medioblobivia haagei* (Frič et Schelle) Backeb.
 Podle Crkala (1983: 392), Frič uváděl 18 různých variet této rostliny, z pojmenovaných uvádí var. *salmor*, *crispa*, *quadricolor*, *bohemia*, *tricolor*, *cardinal*, *salmonea*, *striata* a *chameleon*. Jsou to všechno invalidní jména, některá označení však nemají charakter jmen, ale jen provizorních označení (*salmor*, *chameleon*, *cardinal*), a to většinou se jménem *Rebutia haagei* (Frič 1933k).
 Lit.: Šída 1988b.
- Digitorebutia peterseimii* Frič et Kreuzinger 1938c: 54 nom. inval.
 = *Lobivia nigricans* var. *peterseimii* (Frič) Rausch 1985
 Existuje též varianta "*petersenii*", vzniklá zřejmě chybným přepisem. Viz též *Rebutia peterseimii* Frič.
 Lit.: Frič et Kreuzinger 1938b: 38.
- Digitorebutia pilifera* Frič et Kreuzinger 1938c: 54, nom. inval.
 = *Medioblobivia ritteri* (Wessn.) Krainz var. *pilifera* (Frič) Backeb. nom. inval.; ?
Rebutia costata f. *pilifera* Frič ex Buin. et Don.
 Syn.: *Rebulobivia pilifera* (Frič) Frič in Kreuzinger; *Rebutia pilifera* Frič

Digitorebutia ruberrima Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: photo color. no 35.
= ?

Disocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, nom. illeg.
= *Disocactus* Lindl. 1845

Eccecmocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, nom. illeg.
= *Eccecmocactus* Br. et R.

Echinocactus arechavaletai Frič et Schumann, n. v., sec. Frič 1922a: 53
= ? *Wigginsia arechavaletai* (K. Sch. ex Speg.) D. M. Porter

Frič (1922a: 53) píše, že *Echinocactus* (*Malacocarpus*) *arechavaletai* Frič et Schumann byl popsán již dříve. Nikde jsme však publikaci tohoto jména s autorstvím Frič et Schumann nezjistili. Fričův údaj "*Ech. (Malacocarpus) arechavaletai* Frič 1904" je nutno chápat tak, že v r. 1904 Frič tento druh našel v přírodě, ne že jej toho roku popsal. Viz též *Malacocarpus arechavaletai* Frič et Schumann.
Lit: Crkal 1983:39-46.

Echinocactus dadakii Frič, Monatsschr. für Kakteenkunde 31: 15, 1921 /n.v./; 1922c: 77, nom. spec. valid.

= *Frailea pygmaea* var. *dadakii* (Frič) Backeb.

Frič (1922c: 77) píše, že druh pojmenoval v r. 1921. Podle Index Kewensis, Suppl. 8, je jméno publikováno v Monatsschr. für Kakteenkunde 31: 15, 1921 /n.v./, zda validně, nevíme. Podle Backeberga (1959: 1660) se Fričovo jméno objevuje již v r. 1919 /n.v./.
Viz též *Frailea dadakii* Frič.

Echinocactus floricomus var. *spinosissima* Frič 1922h: 136; nom. inval.

= *Notocactus mammulosus* - *N. submammulosus* agg. (cf. Vích 1991: 12)

Frič píše, že varietu pojmenoval v r. 1920. Zřejmě ji však nepopsal. Viz též *Notocactus floricomus spinosissimus* Frič.

Echinocactus knebelii Frič in Haage 1927, nom. inval.

= ?

Echinocactus kovarikii Frič 1924 n.v., sec. Berger 1929: 206 /err. kovaricii/

= *Notocactus kovarikii* (Frič /ex Berger/) Krainz 1966 /err. kovaricii/; *Wigginsia kovarikii* (Frič /ex Berger/) D. M. Porter; *Notocactus neoarechavaletai* (K. Sch. ex Speg.) Elsner var. *kovarikii* (Frič /ex Berger/) Havlíček 1980b, nom. inval. - *N. maldonadensis* (Herter) Herter (Vích 1991: 30-33).

Berger ve své knize Kakteen z r. 1929 má jméno *E. kovarici* Frič z roku 1924. U Friče jsme však toto jméno nezjistili.

Protože Berger má tento druh pod rodovým jménem *Malacocarpus*, je třeba to považovat za novou kombinaci - *Malacocarpus kovarikii* (Frič) Berger. Toto jméno je však validní od Friče již z roku 1922.

Echinocactus mandragora Frič in Haage 1927, nom. inval.

= *Echinocactus mandragora* Frič ex Berger 1929; *Gymnocactus mandragora* (Frič ex) Backeb. 1962; *Neolloydia mandragora* (Frič ex Berger) E. F. Anderson 1986

Viz též *Napina mandragora* Frič.

Echinocactus michoga Frič in Haage 1927, nom. inval.

= *Gymnocalycium michoga* Frič ex Y. Ito

Echinocactus mihanovichii Frič et Gürke in Gürke 1905: 142 /n.v./

= *Gymnocalycium mihanovichii* (Frič et Gürke) Br. et R. 1922

G. mihanovichii je doloženo v herbáři A. V. Friče.

Lit.: Frič 1925aa; Pažout 1951b; Schütz 1986: 91, Schütz s.a./b; Weingart 1930.

Echinocactus muricatus Frič 1922g: 125, nom. inval., nom. illeg., non *E. muricatus* Otto 1837

= ?

Toto jméno zjevně Frič nevytvořil a ani jej vytvořit nechtěl. Dovezl pouze rostliny, které byly pod tímto jménem rozšiřovány obchodníky. Rostlina není shodná s *E. muricatus* Otto.

Lit: Vích 1991: 26.

Echinocactus scopa var. *crispa* Frič nom. inval., n.v., sec. Vích 1991: 22

= ?

Echinocactus scopa var. *grandiflora* Frič nom. inval., n.v., sec. Vích 1991: 22

= ?

Echinocactus scopa var. *mayor* Frič 1922g: 125; nom. var. valid.

= *Notocactus mammulosus* - *N. submammulosus* agg. (cf. Vích 1991: 12, 22, 25)

Tato rostlina nebyla Fričovi asi příliš jasná. Frič (l.c.) uvádí např., že rostlina tvoří přechod mezi *E. scopa* a *E. tabularis*.

Echinocactus scopa var. *minimiflora* Frič, nom. inval. ?,

n.v., sec. Vích 1991: 22

= ?

Echinocactus scopa var. *nigrispina* Frič 1922d: 88; nom. var. valid.

= ?

Lit.: Vích 1991: 22.

Echinocactus submammulosus var. *longispina* Frič 1922c: 77; nom. inval.

= ?

U jména var. *longispina* zcela chybí popis, který Frič nahradil fotografií.

Echinocactus velenovskyi Frič 1922h: 136; nom. inval. /nom. nud./

= ?

Frič píše, že druh pojmenoval v r. 1920. Zřejmě jej však nepopsal. Ze Staffenova ceníku (1925) vyplývá, že jej dovezl v r. 1919.

Echinocereus chloranthus var. *albispinus* /Frič/ 19241: 121, nom. inval.

= ?

Lit.: Pohanková 1962: 5.

Echinocereus chloranthus var. senilis /Frič/ 19241: 121, nom. inval.
= ?

Echinocereus dasyacanthus var. rubra /Frič/ 1924: 121, nom. inval.

Echinocereus dasyacanthus var. violacea /Frič/ 1924: 121 nom. inval.
= ?

Echinocereus fitchii var. brunispinus Frič 1933 in sched., nom. inval.
= ?

Echinocereus polyacanthus var. phoeniceus /Frič/ 19241: 121, nom. inval.
= ?

Echinocereus polycephalus Frič n.v., sec. Pohanková 1962: 6.
= ?

Pravděpodobně se nejedná o Fričovo jméno. Backeberg (1960: 2071) uvádí E. polycephalus jako neidentifikovatelné jméno bez autora s tím, že jméno už je u Brittona a Rose.

Echinocereus polycephalus var. albispina /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct.
Frič/
= ?

Echinocereus polycephalus var. brevis-nigrispina /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct.
Frič/
= ?

Echinocereus polycephalus var. nigrispina /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct.
Frič/
= ?

Echinocereus polycephalus var. spinosissima /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct.
Frič/
= ?

Echinocereus polypus Frič 1924h: 139; nom. inval.
= ? E. dubius (Engl.) Rümpler, ? E. stramineus (Engl.) Rümpler
Frič (1924h: 139) píše, "... rostlina není nová a nezakládám si na tom, že jsem ji pojmenoval, ale byla u nás prodávána pod různými jmény a žádné z nich nebylo správné".
Frič (19241: 121) k tomuto jménu uvádí v závorce "(*Delaet's stramineus*)".
Lit.: Pohanková 1962: 5.

Echinocereus stramineus var. ruberrima Frič ? 19241: 121, nom. inval. /sine auct.
Frič/
= ?

Echinocereus tamaulipense Frič 1926k: 440-441, nom. inval.
= Echinocereus caespitosus Eng. (Backeberg 1960: 2028); ? E. reichenbachii (Terscheck ex Walp.) hort. F. A. Haage (N. P. Taylor, The genus Echinocereus, 1985).

Syn.: *Echinocereus pectinatus tamaulipensis* (Frič) Schelle 1926; *Echinocereus caespitosus* var. *tamaulipensis* (Frič) Borg 1929

Echinocereus trockyi hort. Frič nom. inval., n.v., sec. Backeberg 1960: 2072
= ?

Zřejmě jedno z mnoha jmen, pod kterými Frič šířil své rostliny.

Lit.: Křupka 1973: 23.

Echinocereus viridiflorus var. *ruberima* /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Echinocereus viridiflorus var. *ruberissima* /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Podle Pohankové (Pohanková 1962: 7) bez nějaké tax. hodnoty.

Echinocereus viridiflorus var. *rubra* /Frič/ 19241: 121, nom. inval. /sine auct. Frič/
= ?

Podle Pohankové (Pohanková 1962: 7) bez nějaké tax. hodnoty.

Echinopsis aureiflora Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1929h nom. inval., nom. illeg.

= *Lobivia aurea* (Br. et R.) Backeb., *Echinopsis aurea* Br. et R., *Pseudolobivia aurea* (Br. et R.) Backeb.; *Hymenorebutia aurea* (Br. et R.) Ritt.

Syn.: *Aureilobivia aureiflora* Frič, *Lobivia aureiflora* / (Rose) / Frič

Frič (1929h) píše "*Echinopsis aureiflora nomen n.*", čímž zřejmě myslí "nomen novum". Jako synonymum však uvádí *Echinopsis aurea* Rose, čímžto se stává jeho vlastní jméno ilegální. Frič přejmenoval *E. aurea* Rose na *E. aureiflora* Frič jen proto, že, jak jméno napovídá, rostlina není celá žlutá (zlatá), ale má žluté jen květy a tedy jméno "aureiflora" je podle Friče vhodnější. Nomenklatoricky je to ovšem nepřijatelné.

V ceníku (Frič 1932g: 1) je fotografie "*Lobivia* (*Echinopsis*) *aureiflora*".

Echinopsis aureiflora columnaris Frič 1928 in sched., nom. inval.
= ?

Frič (1929e: 4) ji má ve svém ceníku ovšem bez autorství jen jako *nomen nudum*.

Echinopsis backebergii Frič 1929e: 6, nom. inval.; Frič 1932g: 4. str. obálky, nom. inval.

= ? *E. oxygona* (Link) Zucc. agg.

Syn.: *Echinopsis werdermannii* Frič

Jméno *E. backebergii* Frič je všeobecně považováno za invalidní. V ceníku (1929e: 6) je však charakteristika "*Reinrassig, breitrip. hellgrün glänzend*" (čistý /přírodní/ druh, široká žebra, světle zelený, lesklý). Nepovažujeme tuto charakteristiku za úmyslný popis druhu, ve Fričově ceníku je to jen informace pro kupujícího. Podobně v ceníku 1932g má u tohoto druhu poznámku "*rosabl.*", jméno je i zde invalidní. Existuje pozdější jméno *E. backebergii* Werd. 1931 (lat. diagn. 1932) (= *Lobivia backebergii* /Werd./ Backeb.). Viz též *E. werdermannii* Frič.

Lit.: Backeberg 1959: 1287.

Echinopsis brasiliensis Frič in Kreuzinger 1935: 37; nom. inval.; *Echinopsis brasiliensis* Frič ex Pažout 1962a: 2

= *Echinopsis brasiliensis* Frič ex Pažout

Validizace jména Pažoutem není dostatečná, chybí uložení typu ve veřejném herbáři.
Lit.: Pažout 1962a: 2; 1963a: 3-4.

Echinopsis cephalopasacana Frič 1933k, nom. inval.

= *Trichocereus pasacana* (Web.) Br. et R., *Helianthocereus pasacana* (Web.) Backeb. nebo *Soehrensia formosa* (Pfeiff.) Backeb. Syn.: *Echinopsis formosissima* Lab. /sensu Cast. et Lelong ?/

Frič (1933k) jako synonymum uvádí "*Eps. formosissima*", což je jméno Laboureta pro dnešní *Trichocereus pasacana*. Labouretovo jméno však později použili Cast. et Lelong pro jiné rostliny, a to dnešní *Soehrensia formosa*. Pro jaké rostliny používal Frič jméno *E. formosissima* nevíme. Viz též *Trichocereus cephalopasacana* Frič.

Lit.: Backeberg 1959: 1302, 1678; 1962: 3722.

Echinopsis derenbergii Frič 1927q: 436 /"derenbergii"/, nom. inval., /nom. nud., nechtěný popis/; Frič 1929e: 6, nom.

inval.

= ?

Frič (1929e) uvádí v ceníku krátkou charakteristiku: "*Reinrassig, matt, dicht bestachelt*". Nepovažujeme to však za validní popis druhu, spíše se jedná o obchodní informaci pro kupujícího. Frič v pozdějších cenících (např. 1932g) uvádí jméno jako "*derenbergi*", Backeberg (1959, 1979) má ortografii "*dehrenbergii*". Správná ortografie je nám neznámá.

Lit.: Backeberg 1959: 1287; Pažout 1962a; Valníček 1962: 207.

Echinopsis graulichii (Frič) Frič 1933k nom. /comb./ valid.

= ? *Echinopsis ancistrophora* Speg., ? *E. kratochviliana* Backeb.

Frič má v ceníku (1933k) jméno *Echinopsis graulichii* Frič invalidní. K němu uvádí ale synonymum "*Lobivia graulichii weisbl.*", které však validně publikoval už v r. 1931. Můžeme tedy *E. graulichii* považovat za kombinaci z rodu *Lobivia* do *Echinopsis*, i když Frič vědomě v té době nové kombinace nevytvářel. Autorství je tedy *E. graulichii* (Frič) Frič. Frič v tomto ceníku (1933k) rozdělil své variety var. *graulichii* (bělokvětá) a var. *cinnabarina* (červenokvětá) do dvou rodů, a to *Echinopsis* a *Lobivia*. Viz *L. graulichii* Frič a *L. graulichii* var. *cinnabarina* Frič.

Echinopsis marsoneri Frič 1933k nom. inval.

= ?

Frič v ceníku ke jménu poznamenává: "*Diese sehr interessante Neuheit aus Jujui war als Eps. Silvestrii, Hort, W. am Handel.*". Existuje jméno *Echinopsis marsoneri* Werd. 1932 [= *Lobivia marsoneri* (Werd.) Backeb.], zda se jedná o stejné rostliny nám není známo.

Echinopsis nigrispinosa var. *aureiflora* Frič in litt. (Crkal 1983: 235, 393), nom. inval.

= ?

Echinopsis pasacana inermis Frič 1933k nom. inval.
= ?
Pozn. Jako synonymum Frič uvádí Echinopsis valida.

Echinopsis pasacana nigra Frič 1933k nom. inval.
= ?

Echinopsis riograndense Frič in Kreuzinger 1935: 37, nom. inval. ("Rio Grandense")
= ?

Echinopsis schwantesii Frič 1927q: 436, nom. inval. /nechtěný popis/; Frič in Kreuzinger 1935: 37, nom. inval.

Frič (1927q: 436) v závěru článku píše, že E. schwantesii v budoucnosti popíše platně, což se zřejmě nestalo.

Backeberg (1959: 1287) tento druh uznává, připojuje popis v němčině, nicméně jméno je i zde invalidní.

Lit.: Backeberg 1959: 1287, 1979; Valníček 1962: 207.

Echinopsis tucumanense Frič in Haage 1927, nom. inval., 1928k, nom. inval.
= ?

Existuje jméno Echinopsis tucumanensis Backeb. nom. inval. /nom. nud./, druh blízky E. silvestrii Speg. (Backeberg 1959: 1278). Dále existuje jméno Echinopsis tucumanensis Y. Ito 1957 (n.v., sec. Backeberg 1959: 1302) pro jiné rostliny než Backebergovy. Zdá se, že jak Backeberg tak Ito použili Fričovo jméno, ale pro různé rostliny, i když v obou případech šlo pravděpodobně o rostliny získané od Friče přes jeho ceníky. E. tucumanense Frič má údajně být blízky E. albispinosa K. Sch.

Echinopsis werdermannii Frič in Kreuzinger 1935: 37, nom. inval.

= Echinopsis werdermannii Frič ex Fleischer 1962: 1-2, nom. inval.

Syn.: Echinopsis backebergii Frič 1929 non Werdermann 1931; ? E. oxygona agg. V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 37) je ke jménu E. werdermannii Frič připojeno "*Früher Eps. Backebergii Frič genannt, da aber Dr. Werdermann unter diesem Namen eine andere Echinopsis beschrieb, jetzt unbenannt*". Je pravda, že Werdermann popsal E. backebergii (který Backeberg později přeřadil do rodu Lobivia), ale až v r. 1931. Kdyby jméno E. backebergii Frič bylo v r. 1929 validní, pozdější Werdermannovo jméno E. backebergii Werd. 1931 by bylo ilegitimní. Frič nicméně své jméno E. backebergii změnil "ve prospěch" Werdermanna, i když by býval nemusel, kdyby byl býval svůj druh řádně popsal. Snad zde hrála roli i změna Fričova vztahu k Backebergovi.

Fleischerův popis E. werdermannii v latině je velmi vhodný a užitečný, z nomenklatorického hlediska však pro validizaci jména nedostatečný - chybí trvalé uložení typu ve veřejném herbáři, které bylo v r. 1962 už povinné. Fleischer pořídil popis podle živé rostliny pěstované před 30 roky v Městském zahradnictví v Brně, kde bychom ji dnes už asi těžko našli.

Lit.: Červinka 1990; Fleischer 1962: 1-2; Pažout 1962a: 1.

Echinorebutia Frič in Kreuzinger 1935: 26, nom. inval.

= Aylosteria Speg., Rebutia K. Sch.

V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 26) popis je, ovšem německy. Jméno Echinorebutia se objevuje už ve Fričově ceníku (Frič 1933k) jako subgenus rodu

Rebutia K. Sch., nikoliv jako rodové jméno.

Lit.: Crkal 1983: 297.

Echinorebutia fiebrigii (Gürke) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 26, nom. /comb./ inval.

= Aylostera fiebrigii (Gürke) Backeb., Rebutia fiebrigii (Gürke) Br. et R.

Jméno "*E. fiebrigii (Gürke)*" je ve Fričově ceníku (Frič 1933k), v tomto ceníku je ovšem jméno Echinorebutia vystaveno pro podrod rodu Rebutia K. Sch. - Rebutia subg. Echinorebutia Frič, nikoliv pro rod.

Echinorebutia pseudodeminuta (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 26, nom. inval.; Frič 1936a, nom. inval. /nom. solum/

= ?

Crkal (1983: 393) uvádí: Echinorebutia pseudodeminuta Frič nom. nud. = Aylostera pseudodeminuta (Backeb.) Backeb. non. Frič, což si odporuje a není jasné, zda Backebergovy a Fričovy rostliny pod druhovým epitetem pseudodeminuta byly totožné či nikoliv. Platnost basionymů, na nichž jsou jména založena, je nám nejasná. Ve Fričově ceníku (Frič 1933k) je jméno uvedeno jako "*Rebutia /subg. Echinorebutia/ pseudodeminuta Frič*", v tomto ceníku je ovšem jméno Echinorebutia vystaveno pro podrod rodu Rebutia K. Sch., nikoliv pro rod. Viz též Rebutia pseudodeminuta Frič.

Barevnou fotografii E. pseudodeminuta uveřejnil Crkal (1983: foto barev, no 27).

Lit.: Backeberg 1959: 1530.

Echinorebutia robustiflora /Frič in/ Kreuzinger 1935: 26, nom. inval.; Frič in Frič et Kreuzinger 1936e: 123, nom. inval.

= Aylostera pseudodeminuta var. grandiflora Backeb. (Backeberg 1959: 1528)

V Kreuzingerově Verzeichnis 1935: 26 je popis, ovšem německy.

Epiphyllum macrospermum Frič 1928k, nom. inval.

= ?

Escobaria fobei Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 24; nomen inval. /nomen solum, nom. nud./; Frič in Kreuzinger 1935: 10, nom. inval.

= Escobaria chaffeyi f. viridiflora (Frič) Říha

Syn.: Fobea viridiflora Frič

Druh je obsažen ve Fričově herbáři (PR).

Escobaria intermedia Frič 19241: 121, nom. inval.

= ?

Neidentifikovatelný taxon, sbíraný Fričem 1923 v Texasu.

Escobaria tuberculata var. chihuahuense /Frič/ 19241: 121, nom. inval.

= ?

Espostoa dybowski (Goss.) Frič in Kreuzinger 1935: 6
nom. /comb./ valid.

= Austrocephalocereus dybowskyi (Goss.) Backeb.

Eurebutia Frič in Kreuzinger 1935: 25, nom. inval., nom. illeg.; Frič in Frič et Kreuzinger 1938c: 53 nom. inval.

= *Rebutia* K. Sch. s. str.

Skupina pravých rebucíí pojatá úzce jako samostatný rod a obsahující typ rodu *Rebutia*, tj. *R. minuscula*, musí nést rodové jméno *Rebutia*, nikoliv *Eurebutia*. Rovněž druhové kombinace s rodovým jménem *Eurebutia* jsou neplatné a nejsou zde uvedené.
Lit.: Crkal 1983: 295; Pažout 1943: 46, 62.

Fobea Frič 1925hh: 75-76, nom. gener. valid.

= *Escobaria* Br. et R. 1923

Fobea viridiflora Frič 1925hh: 75-76, nom. spec. valid.

= *Escobaria chaffeyi* Br. et R. f. *viridiflora* (Frič) Říha
Zelenokvětá odchylka *E. chaffeyi*, která byla podle dnešních hledisek hodnocena jako *Escobaria chaffeyi* f. *viridiflora* (Frič) Říha 1986.

Frailea cataphracta (Dams) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 23, comb. poster.

= *Frailea cataphracta* (Dams) Br. et R. 1922

Jméno je též ve Fričově ceníku (1929e: 6), je bez autorů a jasně invalidní.

Frailea chrysacantha Frič nom. nud., n.v., sec. Crkal 1983: 394;

= *Frailea chrysacantha* Hrabě 1965:131, *F. pumila* f. *chrysacantha* (Hrabě) Prestlé

Jméno *Frailea chrysacantha* se u Friče tištěnou formou nikde neobjevuje (ani pod starším rodovým jménem *Echinocactus*). Není zcela jisté, že se jedná o Fričovo jméno (Hrabě 1965). Rostlina byla pod tímto jménem pěstována v cizině, snad se tedy může jednat o Fričův sběr.

Frailea dadakii Frič 1929e: 6; nom. inval.; (Frič) Berger 1929: 218, nom. /comb./ valid.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 23, comb. poster.

= *Frailea pygmaea* var. *dadakii* (Frič) Backeberg 1959: 1660

V Bergerově knize *Kakteen* (1929: 218) je zjevně Bergerův (nikoliv Fričův) popis u jména "*Echinocactus (Frailea) dadakii Frič*", což vedlo mnohé pozdější autory k domněnce, že Berger zde *E. dadakii* popisuje jako nový druh. Jméno by zde bylo validní. Berger ale ve své knize tímto způsobem vytvářel nové kombinace, což v tomto případě znamená přefazení *Echinocactus dadakii* Frič do rodu *Frailea*. Berger v závěrečném rejstříku své knihy označoval svá nová jména (nové kombinace) zde publikovaná hvězdičkou. Jméno *Frailea dadakii* je touto hvězdičkou jakožto nové jméno opatřeno (p. 341), což jasně znamená, jako ve více podobných případech, že se jedná o novou kombinaci. Autorství *F. dadakii* se většinou v literatuře uvádí jako Frič in Berger, což znamená, že autorem je Frič, v méně případech Frič ex Berger, což naopak značí, že autorem je Berger a Friče zde je možno, ale nikoliv nutno u jména přepisovat. Fričův popis *Echinocactus dadakii* z r. 1922 (Frič 1922c: 77) je jiný než Bergerův, Fričův popis *Echinocactus dadakii* publikovaný o rok dříve v *Monatsschrift für Kakteenkunde* 1921 jsme neviděli. Podle našeho názoru popis v Bergerově knize vytvořil Berger sám, a to zřejmě podle pěstovaných rostlin z Fričova zdroje. Způsob vypracování popisu vůbec neodpovídá na Friče. Vzhledem k tomu, že jako autor *Echinocactus dadakii* je uveden Frič, celá formulace jednoznačně ukazuje na Bergerovu kombinaci do rodu *Frailea*. Za správné autorství jména /na úrovni druhu/ *Frailea dadakii* tedy považujeme (Frič) Berger.

Backebergova kombinace var. *dadakii* je založena na Fričově jméně *Frailea dadakii* publikovaném v Bergerově knize *Kakteen* (1929: 218).

Prestlé (1979: 215) emenduje *Echinocactus dadakii* Frič (Frič 1927i: 283) a typifikuje. Z Prestlého článku (1979: 219) vyplývá, že měl v úmyslu spíše jméno validizovat /ex/ a kombinovat na úroveň variety a doplnit popis o další znaky, než emendovat.

Fričův taxon pravděpodobně spadá do rozsahu přirozené variability *F. pygmaea*, takže rank variety je zde zřejmě nadhodnocením taxonu. Viz též *Echinocactus dadakii* Frič.

Lit: Frič 1927i, 1929a; Valníček 1962: 215.

Frailea gracillima (Lem.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 23, comb. poster.

= *Frailea gracillima* (Monv. ex Lem.) Br. et R. 1922

Jméno je též ve Fričově ceníku (1929e: 6), je bez autorů a jasně invalidní.

Frailea pseudopulcherrima Frič 1933k nom. inval.

= ? *Frailea pseudopulcherrima* Y. Ito

Frič v ceníku (1933k) ke jménu *F. pseudopulcherrima* Frič připojuje poznámku: "*irrt. in den roten Liste Nro 36) als Fr. pulcherrima, Arech, genannt.*". Červeným seznamem míní Frič ceník v červených deskách (Frič 1929e).

Lit.: Backeberg 1959: 1661-1664; Červinka 1949.

Frailea pulcherima (Arech.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 23, nom. /comb./ valid.

= *Frailea pulcherima* (Arech.) Speg. 1925.

Stejnou kombinaci publikoval Backeberg (in Backeberg et Knuth 1935: 249). Rozhoduje časová priorita, Kreuzingerův Verzeichnis vyšel 31.IV.1935, kniha Backeberga a Knutha, *Kaktus-ABC* o osm měsíců později (31.XII.1935). Jméno je též ve Fričově ceníku (1929e: 6), je bez autorů a jasně invalidní.

Formálně správné autorství je *F. pulcherima* (Arech.) Kreuzinger., protože Frič v Kreuzingerově Verzeichnis není vůbec uveden.

Frailea pumila (Lem.) Frič 1933k; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 23, comb. poster.

= *Frailea pumila* (Lem.) Br. et R. 1922

Jméno je též ve Fričově ceníku (1929e: 6) bez autorů a jasně invalidní.

Frailea pygmaea (Speg.) Frič 1933k; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 22, comb. poster.

= *Frailea pygmaea* (Speg.) Br. et R. 1922

Frailea schilinzkyana (Haage jr.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 22, comb. poster.

= *Frailea schilinzkyana* (Haage jr.) Br. et R. 1922

Jméno je též ve Fričově ceníku (1929e: 6), je bez autorů a jasně invalidní.

Friesia Frič 1929h, nom. inval. ? et 1929e: 6, nom. inval.; Frič 1930b: 42-44, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 39, nom. inval.; nom. illeg.

= *Pyrrhocactus* (Berger) Backeb. et Knuth

Frič (1930b) uvádí, že rod a druh popsal již dříve, myslí tím snad nabídkový seznam semen, tj. publikaci 1929h, kde píše "*Friesia Frič gen. n. umadeave Frič sp. n. Wurde durch Botaniker Fries als Echinocactus sp. beschrieben, weiss-, braun-, violett- bis schwarzstachelig. F. umadeave, Hochgebirgsform. Dieselbe Art zeigt in 4000 bis 4500 Meter über NN. reinweisse Bestachelung. M.f.K. Jahrg. X. Seite 123 als e. nidus abgebildet*". Validita je sporná. Rodové jméno *Friesia* Frič nelze ovšem stejně použít, protože je ilegální neboť existují přinejmenším 3 starší použití tohoto jména pro různé rostliny z

různých čeledí. Nejstarší je *Friesia Sprengel* 1818 (Euphorbiaceae).

Friesia umadeave Frič 1929h, nom. inval. ?; Frič 1930b: 42-44, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1929: 254, 1930: 12 et 1935: 39, nom. inval.; nom. illeg.

= *Pyrrhocactus umadeave* /Frič ex/ Backeb.

Frič (1930b) uvádí, že druh je proměnlivý v barvě trnů od černé přes červenou po bílé a že druh popsal již dříve.

První zmínka o tomto taxonu je u Friese jako *Echinocactus* sp. II Fries 1905. Existuje též jméno *Austrocactus umadeave* Frič.

Glandulifera (Salm-Dyck) Frič in sched., nom. inval.; Frič 19241: 122 nom. /comb./ valid.; Frič in Kreuzinger 1935: 10, nom. inval.

= *Coryphantha* (Engelm.) Lem. 1868

Jméno pochází od Salm-Dycka (*Mammillaria* sec. *Aulacothele* subsect. *Glanduliferae* S.-D. 1845). Na schedách v herbáři PR uvádí Frič jméno jako kombinaci *Glandulifera* (Salm-Dyck) Frič. Vazba na Salm-Dycka je patrná i z jména *Glandulifera macrothele biglandulosa* S.-D. uveřejněného Fričem v Seidlových Kaktusech (Frič 19241: 122). Odtud bylo jméno *Glandulifera* (S.-D.) Frič převzato do *Index nominum genericorum* (1979). *Glandulifera* se jako rod ovšem neuznává.

Glandulifera biglandulosa (Pfeiff.) Frič comb. in sched., nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 10, nom. /comb./ valid.

= ?

Epiteton "biglandulosa" se vyskytuje u Backeberga (1961: 3042) v synonymice druhu *Coryphantha octacantha* (DC.) Br. et R. pod různými rodovými jmény, avšak ne s Pfeifferovým autorstvím. Zda se jedná o Fričovu chybu nebo jinou rostlinu se nám nepodařilo zjistit. Backeberg (l.c.) přiřazuje Fričovo jméno k *C. octacantha*.

Glandulifera clava (Pfeiff.) Frič comb. in sched., nom. inval.; Frič 19241: 122, nom. /comb./ valid.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 10

= *Coryphantha clava* (Pfeiff.) Lem.

Glandulifera erecta (Lem.) Frič comb. in sched., nom. inval.; (Lem.) Frič 19241: 122, nom. /comb./ valid.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 10, nom. /comb./ valid.

= *Coryphantha erecta* (Lem.) Lem.

Glandulifera macrothele /? var./ *biglandulosa* (S.-D.) Frič 19241: 122, nom. /comb./ valid. ?

= ?

Gymnocalycium caespitosum Frič 1927n: 400 nom. spec. valid.

= *Gymnocalycium gibbosum* (Haw.) Pfeiff. var. *caespitosum* [Frič ex] Fleischer

Není úplně jasné, kolik taxonů "caespitosum" u Friče bylo a k čemu se vztahovaly. Viz též *G. gibbosum* var. *caespitosum* a *G. quehlianum* var. *caespitosum* Frič in Kreuzinger. Fleischer (1964: 5) Fričův taxon popsal v domněnku, že jméno je neplatné. K přesunu do hodnoty variety by bylo dostačující provést novou nomenklatorickou kombinaci. Lit.: Fleischer 1949, *Kaktusářské listy* p. 9-14 /n.v./; Schütz 1986: 64.

Gymnocalycium caespitosum var. nobilis Frič 1927n: 400, nom. inval.
= ?

Gymnocalycium citriflorum Frič 1929h, nom. inval. (Crkal 1983: 394); 1932g: 4. str. obálky, nom. inval.

= ?

V ceníku (Frič 1932g) je fotografie G. netrelium a G. citriflorum - obě jména jsou bez autorství. Viz též Gymnocalycium hyptiacanthum var. citriflorum Frič.

Gymnocalycium curvispinum Frič 1929b: 170, nom. inval. 1929e: 6; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.

= ? G. nigriareolatum Backeb. 1934 (Kreuzinger 1935: 14; cf. Schütz 1986: 49,100)

Situace poněkud nejasná. V Kreuzingerovi (1935: 14) je jednak odkaz na Gürkeho Iconografii, jednak je jako synonymum uvedeno G. nigriareolatum Backeb. 1934. Schütz (1963: 11-12) píše, že Frič zaměnil Echinocactus /Horridocactus/ curvispinus v publikaci Gürke, Iconographie, za Gymnocalycium. Schütz později (1986: 100) je spíše názoru, že G. curvispinum Frič není totožné s G. nigriareolatum Backeb. Navíc Frič (in Crkal 1983: 226) uvádí jméno "*G. curvispinum (Colla) Frič*". Frič v cenících nabízí G. curvispinum var. catamarca a var. portezuelo. Tato označení nelze považovat za jména. Od "var. portezuelo" je doklad ve Fričově herbáři a barevnou fotografií publikoval Crkal (1983: foto barev, no 80). V ceníku (Frič 1932g: 4) nabízí Frič semenáčky "*G. curvispinum Gürke*" a odkazuje na "*Blühende Cacteen*", což ukazuje na skutečnost, že se nejedná o Fričovo jméno, ale o jméno, které si sám sobě Frič (? omylem) v r. 1929 připsal.

Lit.: Backeberg 1959: 1759, 1769; Crkal 1983: 226; Schütz 1986: 49-50, 100.

Gymnocalycium delaetii (K. Sch.) Frič/ 1929e: 6 [*"G. Delaetii"*, sine auct., sine descr.]; nom. nud., nom. inval.; Frič 1925 comb. in sched., nom. /comb./ inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 14, /De Laetii/, nom. /comb./ valid.

= Gymnocalycium delaetii (K. Sch.) /Frič in/ Kreuzinger 1935

Jméno ve Fričově ceníku (Frič 1929e: 6) je bez popisu a bez autorů. Nelze v této publikaci toto jméno považovat za platnou Fričovu kombinaci Echinocactus delaetii K. Sch. do rodu Gymnocalycium, tak jak to uvádí Schütz (1986: 53). Chybí zde jakýkoliv odkaz na Schumanna i autorství Friče jakožto kombinátora nebo autora jména vůbec. Platná kombinace byla navržena až v Kreuzingerově Verzeichniss v r. 1935 a formálně správným kombinátorem je zde jen Kreuzinger. Frič ve svém herbáři k tomuto druhu píše: "*Echinocactus delaetii K. Sch. - později Schumann pojmenování odvolal a považoval E. delaetii za identický jednou se saglionis, podruhé dle Webera se schickendantzii. Jsou ale velice odlišné a první dva patří dokonce do různých podrodů.*" Backeberg (in Backeberg et Knuth, Kaktus-ABC 296, 1925) hodnotil G. delaetii jako varietu - G. schickendantzii var. delaetii (K. Sch.) Backeb. Skutečnost, že i Schütz (1986: 21) zařazuje G. delaetii a G. schickendantzii do různých podrodů vylučuje přijmout Backebergovo hodnocení G. delaetii jako varietu G. schickendantzii.

Lit: Backeberg 1959: 1778-1779, Schütz (1986: 53).

Gymnocalycium gibbosum var. altheae Frič nom. nud., n. v., sec. Backeberg 1959: 1758 et Crkal 1983: 394

= ?

Gymnocalycium gibbosum var. *caespitosum* Frič 1925 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935:13, nom. inval.

= *Gymnocalycium gibbosum* var. *caespitosum* [Frič ex] Fleischer (Fleischer 1964:5)

Frič v ceníku (1929e: 6) nabízí tyto variety od *G. gibbosum*: var. *caespitosa*, var. *hyptiacantha*, var. *ferox*, var. *leonense*, /var./ *reductum* a /var./ *schlumbergeri*. Všechna jména jsou bez autorství a alespoň některá nejsou jeho. Všechna jsou zde invalidní. Viz též *G. caespitosum* Frič.

Lit.: Frič 1927:400; Schütz 1959: 64.

Gymnocalycium guanchin Frič 1927 in sched., nom. inval.

= *Gymnocalycium guanchinense* Schütz 1947: 21 nom. spec. valid.

Ve Fričově ceníku (1929e: 8) jako *Gymnocalycium* sp. *Guanchin* sp. n.

Lit.: Crkal 1983: 230; Schütz 1963.

Gymnocalycium gualinchoiense Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 394

= ?

Gymnocalycium horizontalonium Frič 1927 in sched., nom. inval.; Frič 1929e, nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1929: 254, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935:14, nom. inval.

= *Gymnocalycium spegazzinii* Br. et R. (Backeberg 1959:1746; Schütz 1963: 13,124).

Lit.: Backeberg 1959:1746; Kreuzinger 1929: 254.

Gymnocalycium hyptiacanthum var. *citriflorum* Frič 1927 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.

= ?

Lit.: Schütz 1986: 74.

Gymnocalycium knebelii Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 8; nom. inval.; Frič 1925 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935:14, nom. inval.

= *Gymnocalycium marsoneri* Frič ex Ito 1957 (Schütz 1986: 83);

G. schickendantzii var. *knebelii* /Frič ex/ Backeb. nom. inval.

Lit.: Backeberg 1959:1785; Pažout 1951b; Valníček 1962: 206.

Gymnocalycium knebelii var. *marsoneri* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 394

= ? *Gymnocalycium marsoneri* Frič ex Y. Ito

Gymnocalycium lariojense Frič in litt. (Crkal 1983: 230) nom. inval.

= *Gymnocalycium riojense* Frič ex Pažout in Pažout, Valníček et Šubík 1960: 132

Validace Fričova jména v prvním vydání knihy *Kaktusy* (Pažout, Valníček et Šubík 1960) je nedostatečná. Popis je sice latinsky, chybí ale uložení typu ve veřejném herbáři,

Lit.: Schütz 1986: 117.

Gymnocalycium marsoneri Frič 1933 in sched. nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.

= *Gymnocalycium marsoneri* Frič ex Y. Ito 1957; *G. schickendantzii* var. *marsoneri* /Frič ex/ Backeb., nom. inval.

Lit.: Backeberg 1959: 1784; Pažout 1951b; Schütz 1986: 83-84; Valníček 1962: 206.

Gymnocalycium michoga Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 8; nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.

= *Gymnocalycium michoga* Frič ex Y. Ito 1957 /n.v./

Schütz (1986: 91) považuje jméno *G. michoga* Frič za platně publikované ve Fričově ceníku "Kakteenjäger" (Frič 1929e: 8). Vzhledem k podobným případům, kdy je ke jménu v ceníku podána popisná informace pro kupující, nepovažujeme *G. michoga* zde za validně publikované jméno, i když to může být předmětem diskuse. Popis v překladu zní: "Tělo pestré, jako předešlé [tj. *G. mihanovichii*], ale silně otrněné". Podobná krátká charakteristika je v Kreuzingerově Seznamu (bradavky okolo areoly tmavě tečkované). Doklad tohoto druhu je uložen ve Fričově herbáři.

Lit. Crkal 1983: 171; Jiránek 1986; Schütz 1986: 91; Valníček 1962: 205.

Gymnocalycium mihanovichii var. *stenogonum* Frič 1925 in sched., nom. inval.; Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 8 /pro forma, sine auct./, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.

= *Gymnocalycium mihanovichii* var. *stenogonum* Frič et Pažout ex Pažout 1948: 18 nom. var. validum.

Pažout (1962b: 1) píše, že Frič objevil tento taxon r. 1926, na herbářových schedách Frič uvádí již rok 1925. Pažout popsal var. *stenogonum* platně dvakrát, v roce 1948 a 1951. Jako platný popis je třeba brát ten první z r. 1948. Autorem článku s platným popisem var. *stenogonum* je Pažout. Pažoutův článek vyšel čtyři roky po Fričově smrti a Pažout chtěl aby se Fričovo jméno zachovalo u Fričem objevené variety. Správné autorství je tedy *G. mihanovichii* Frič et Pažout ex Pažout 1948, protože autor článku s platným popisem je jen Pažout. Z nomenklatorického hlediska je autor variety jen Pažout, autorství je tedy možno psát zkráceně jako *G. mihanovichii* var. *stenogonum* Pažout.

Lit.: Crkal 1983: 172-173, 176; Pažout 1948, 1951b, 1962; Pažout in Křupka 1973: 35; Schütz 1986: 92; Valníček 1962: 205, 217.

Gymnocalycium mostii var. *centrispinum* Frič 1927 in sched., nom. inval.

= ?

Gymnocalycium nidulans Frič 1929e: 8; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.; Frič in litt. (Crkal 1983: 230), nom. inval.

= ? *Gymnocalycium nidulans* Backeb. in Backeberg et Knuth 1935

Backeberg při popisu svého *G. nidulans* píše, že se pravděpodobně jedná o Fričovu rostlinu (není si jistý). Frič (1929e: 8) rostlinu charakterizuje jako "*Nestartig best.*", tedy "hnízdotivě otrněná", což odpovídá latinskému jménu rostliny (*nidus* = hnízdo). Frič (1929h) uvádí "*auffalende Bestachelung*", tedy "nápadné otrnění". Podle Schütze (1962a: 5-6; 1963: 15) Backebergovy a Fričovy rostliny *G. nidulans* nemají být pravděpodobně totožné, avšak Schütz ve své monografii rodu *Gymnocalycium* (1986: 99) toto již netvrdí.

Lit.: Valníček 1962: 206.

Gymnocalycium nidus Frič in litt. (Crkal 1983: 240), nom. inval.

= ? *G. nidulans* Frič

Gymnocalycium occultum Frič 1929e: 8 /"ocultum"/, nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1927 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.; Frič in litt. (Crkal 1983: 229), nom. inval.

= *Gymnocalycium occultum* Frič ex Schütz 1962b: 4-5 /nom. inval./

Frič v ceníku "Kakteenjäger" (1929e: 8) uvádí "*G. occultum* Frič sp. n. *Interes. Samenform. Zweijährig blüht.*". Dále nabízí "*G. occultum* fl. *rosea*". V prvním případě chybí u jména popis, Frič zde jen uvádí informaci pro pěstitele, že se jedná o zajímavou rostlinu kvetoucí již ve dvou letech, ve druhém případě nemá v úmyslu popsat nový druh, ale poznámkou "květy růžové" chtěl zjevně naznačit odchylku v barvě květu od typu. Jméno je tedy u Friče invalidní (bez popisu). U Schütze (1962a: 5) je popis rovněž neplatný /chybí latinská diagnóza, jako typ je označena sbírka sukulentů města Brna/. Schütz (1962b: 4-5) tento druh popisuje latinsky, ale není uložen typ.
Lit.: Backeberg 1959: 1725.

Gymnocalycium occultum f. *rosea* Frič 1927 nom. prov. in sched., nom. inval.

= ?

Gymnocalycium occultum var. fl. *roseo* Frič má být totožné s *G. bodenbenderianum* (Hoss.) Berg. (Backeberg 1959: 1725, Crkal 1983: 394).

Gymnocalycium quehlianum var. *caespitosum* /?Frič in/ Kreuzinger 1935: 14 nom. inval.

= ?

Schütz (1962a: 4) píše, že *G. quehlianum* var. *caespitosum* bylo popsáno Fričem platně v r. 1926. Zřejmě tomu tak není, Schütz později (1986: 113) považuje jméno za invalidní. Viz též *G. caespitosum*. V Kreuzingerově Seznamu (1935: 14) je jméno bez autorství ve formě "*G. quehlianum caespitosum* var. *nov.*", autor jména variety je tedy Kreuzinger.

Gymnocalycium riojense Frič 1929e: 8; nom. inval.; Frič 1927 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 14, nom. inval.

= *Gymnocalycium riojense* Frič ex Pažout in Pažout, Valníček et Šubík, *Kaktusy*, 132, 1960 /nom. inval./

Tuto rostlinu Frič uvádí pod několika jmény: *G. lariojanum* Frič, *G. lariojense* Frič, *G. riojanum* Frič (nom. inval., in. litt.; cf. Crkal 1983: 236). Barevnou fotografií uveřejnil Crkal (1983: foto barev, no 87).

Validizace Fričova jména v prvním vydání knihy *Kaktusy* (Pažout, Valníček et Šubík 1960) je nedostatečná. Popis je sice latinsky, chybí ale uložení typu ve veřejném herbáři.
Lit.: Crkal 1983: 230, 236; Schütz 1962a: 7; 1986: 117; Valníček 1962: 219.

Gymnocalycium saglione var. *flavispinum* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 394

= *Gymnocalycium saglionis* (Cels) Br. et R.

Schütz (1986: 119) uvádí, že se jedná o barevnou odchylku bez taxonomického významu.

Lit.: Frič 1929e: 8.

Gymnocalycium saglione var. *longispina* Frič 1929h, nom. inval. (Crkal 1983: 395)

= *Gymnocalycium saglionis* (Cels) Br. et R.

Schütz (1986: 119) uvádí, že se jedná o odchylku bez taxonomického významu.

Gymnocalycium spegazzinii var. *horizontalonium* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983:394

= ? *Gymnocalycium spegazzinii* Br. et R.

Viz též *G. horizonthalonium* Frič.

Gymnocalycium stuckertii Frič, n. v., sec. Pažout in Křupka 1973: 36; Frič nom. nud., n. v., sec. Backeberg 1733-1734, Schütz 1986: 129, Crkal 1984: 395. - *G. stuckertii* Frič non (Speg.) Br. et R.

= *Gymnocalycium schickendantzii* (Web.) Br. et R.

Frič dovážel rostliny pod svým jménem *G. stuckertii* Frič, které však neodpovídaly skutečnému *G. stuckertii* (Speg.) Br. et R.

Gymnocalycium uruguayense var. *flore-roseo* Frič n.v., sec. Crkal (1983: 395, foto barev, no 89)

= *Gymnocalycium roseiflorum* Y. Ito (Schütz 1986: 131)

V ceníku Frič 1929e: 8 je tento taxon uveden pod provizorním označením *G. uruguayense* fl. *rosea*, jméno var. *roseiflorum* Frič zřejmě vůbec nevytvořil.

Gymnocalycium venturii Frič 1929e: 8; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič in litt. (Crkal 1983: 242), nom. inval. /"venturianum"/; Frič 1932g: 4. str. obálky, nom. inval. = *Gymnocalycium baldianum* (Speg.) Speg. 1925; *G. venturianum* Frič ex Backeb. (Backeberg 1934b, 1959: 1732); *G. baldianum* var. *venturii* (Frič) Till 1972 (n.v., sec. Schütz 1986: 32), *G. baldianum* var. *venturianum* (Frič ex Backeb.) (Backeberg 1959: 1732).

Ve Fričových cenících (Frič 1929e, 1929h) by formálně mohlo být jméno *G. venturii* Frič povzváno za validní, protože je připojena krátká charakteristika "*purpurrot blühende denudatus*". Frič zde však neměl v úmyslu druh popsat, je to jen informace pro kupujícího. Fričovi připomínal purpurově kvetoucí *G. denudatum*; *G. denudatum* ale patří do jiného podrodu než Fričovo *G. venturi*. Nicméně Schütz (1986: 32) považuje *G. venturii* Frič za validně publikované jméno v ceníku *Kakteenjäger* (1929e: 8), podobně Till (Kakt. u. and. Sukk. 238, 1972, n.v.). Také v ceníku *Kakteenjäger zu Hause* je tento druh charakterizován jako "*dunkelrote Bl. bei 1-2jähr. Slg.*", i zde je jméno invalidní.

G. venturii Frič (*G. venturianum* Frič ex Backeb.) je buď zcela ztotožňováno s *G. baldianum* (Speg.) Speg. (Backeberg 1959: 1731) nebo je považováno za varietu *G. baldianum* (Schütz 1986: 32, Backeberg 1959: 1732). V případě úplného ztotožnění je pak správné jméno pro tyto rostliny *G. baldianum* (Speg.) Speg.

Doklad *G. venturii* je uložen ve Fričově herbáři (PR).

Lit.: Pažout 1963: 3-15; Jiránek 1988; Valníček 1962: 206.

Gymnocalycium venturii var. *violaciflorum* Frič 1930 in sched., nom. inval.

= ?

Haagea Frič 1925dd: 69-70, nom. gener. valid., nom. illeg.

= *Porfiria* Bod. 1926, *Mammillaria* Haw.

Rodové jméno *Haagea* Frič 1925 je sice validní, ale je ilegitimní, protože toto jméno už předtím bylo užito pro rod z čeledi *Begoniaceae* - *Haagea* Klotz 1855.

Haagea schwarzii Frič 1925dd: 69-70, nom. spec. valid.; nom. illeg.

= *Mammillaria coahuilensis* (Bod.) Moran 1953; *Porfiria coahuilensis* Böd. 1926

Syn.: *Porfiria schwarzii* (Frič) Bod. 1928; *Mammillaria schwarzii* (Frič) Moran 1953 /n.v./ nom. illeg. non *M. schwarzii* Shurly 1949; *M. schwarzii* (Frič) Backeberg 1966

Druhové jméno bylo v průběhu doby psáno různým způsobem (*schwarzii*, *schwartzii*,

schwartzii). Frič rostlinu popsal po jejím nálezci Theo Schwarzovi a asi ani sám Frič zpočátku neznal správný způsob psaní jeho jména. Nicméně Fričovi (a tiskárně) se při popisu nového druhu "*Haagea, Frič gen. n. schwartzii Frič sp. n.*" (Frič 1925dd: 69) podařilo v titulku (ne již v textu) napsat jméno správně. Nestejný způsob psaní původního jména "schwartzii" časem vyvolal nejistotu, po které osobě byl vlastně druh pojmenován. Celou záležitost však objasnil již Kreuzinger ve svém Seznamu (Kreuzinger 1935: 8), kde je doslova uvedeno "*Haagea schwartzii Frič 1925 ... Diese Art wurde nach dem Hon. Vize-Konsul Ing. Theo Schwarz F.I.C. benannt; alle anderen Angaben und Schreibweisen (Schwartzii) sind falsch*". Jméno je tedy třeba opravovat na správný způsob psaní "schwartzii".

Bödeker (Zeitschr. f. Sukkulantenkunde, 2: 210-211, 1925-1926) popsal tentýž druh pod jménem *Porfuria coahuilensis*, aniž znal dřívější Fričův popis. Bödeker později však jméno mění ve prospěch Friče a to v kombinaci *Porfuria schwartzii* (Frič) Bod. (Zeitschr. f. Sukkulantenkunde, 3: 39, 1927-1928) s tím, že by druh měl nést jméno psané "schwartzii". Celá záležitost kolem jednoho písmene ve jméně by neměla žádný význam, kdyby za určitých okolností nezpůsobovala (nebo nevyučovala) homonymitu se jménem *Mammillaria schwartzii* Shurly. Při přeražení *P. schwartzii* Frič do rodu *Mammillaria* nastávají potíže, protože existuje *M. schwartzii* Shurly 1949, založená na jiném typu.

Bödeker, a od něho Backeberg ve své monografii (1962: 3902), uvádí, že osoba, po které Frič druh pojmenoval se jmenuje "Dr. Schwartz" a na základě toho Backeberg vytvořil v *Kakteenlexikonu* (1966) novou kombinaci *M. schwartzii* (Frič) Backeb. s tím, že Moranova kombinace *M. schwartzii* (Frič) Moran 1953 je ilegitimním jménem (homonymem) vzhledem k existenci *M. schwartzii* Shurly 1949. Backeberg (1966) pro svou kombinaci jako basionymu využil Fričovo jméno z *Möllers Deutsche Gartner-Zeitung* 219, 1926 (1926b), kde je uvedeno v chybné formě "schwartzii" a navíc je zde invalidní.

Podle výše uvedených skutečností je tedy správné jméno pro Fričův rod a druh *Porfuria coahuilensis* Böd. 1926 a v případě začlenění do rodu *Mammillaria* pak *Mammillaria coahuilensis* (Böd.) Moran 1953.

Lit.: Schütz 1973b.

Hamatocactus longihamatus var. *papyracanthus* Frič 1923 in sched., nom. inval.

= ?

Hamatocactus wrightii (Coulter) Frič 1923 comb. in sched., comb. inval.

= *Glandulicactus uncinatus* var. *wrightii* (Engelm.) Backeb.; *Ferocactus uncinatus* (Galeotti) Br. et R.

Správný autor basionymu je pravděpodobně Engelmann 1856.

Hymenolobivia Frič et Kreuzinger, *Succulenta* 75, 1938 nom. inval. /nom. nud./, n. v., sec. Backeberg 1959: 1447

= *Lobivia* Br. et R.

Viz též *Hymenorebulobivia* Frič a *Hymenorebutia* Frič.

Hymenolobivia albiflora Frič nom. inval. /nom. nud./, n. v., sec. Crkal 1983: 395

= ?

Hymenolobivia schuldtii Frič nom. inval. /nom. nud./, n. v., sec. Crkal 1983: 247, 395

= ?

Hymenolobivia schuldttii var. *odorata* Frič nom. inval. /nom. nud./, n.v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenolobivia uncinata Frič nom. inval. /nom. nud./, n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebulobivia Frič in Kreuzinger 1935: 29, nom. inval.
= *Lobivia* Br. et R., *Echinopsis* Zucc.

Popis rodu v Kreuzingerově Verzeichnis je, ovšem německy. Viz též *Hymenolobivia* Frič a *Hymenorebutia* Frič. V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 29-31) je uvedeno několik jmen jako nové druhy rodu *Hymenorebulobivia* Frič, např. *H. citriflora* sp. n., *H. albicentra* sp.n., *H. spinosissima* sp.n. aj. Jména jsou s popisem v němčině (a tedy invalidní) a jsou bez autora. V tom případě je nutné považovat za autora nových jmen autora spisu (Verzeichnis) Kreuzingera, i když některá jsou původem Fričova. Většina Fričových jmen ("druhů") rodu *Hymenorebulobivia* patří zřejmě k druhu *Lobivia haematantha* (Speg.) Br. et R., často jsou to zjevné produkty vzešlé z Fričových křížení různých druhů.

Lit.: Backeberg 1959: 1447; Ullmann 1990d.

Hymenorebulobivia cabradai Frič in Kreuzinger 1935: 30 /"čabradai"/, nom. inval.
= ? *Lobivia cabradai* Frič
Lit: Backeberg 1959: 1447.

Hymenorebulobivia cabradai aureiflora Frič in Kreuzinger 1935: 30 /"čabradai"/, nom. inval.
= ?
Lit: Backeberg 1959: 1447.

Hymenorebulobivia kavinae Frič in Kreuzinger 1935: 30, nom. inval.
= ?

Hymenorebulobivia kreuzingeri Frič in Kreuzinger 1935: 29, nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch 1985; *Hymenorebutia kreuzingeri* Frič ex Buining

Hymenorebulobivia maresii /Frič in/ Kreuzinger 1935: 29, nom. inval. /"marešii"/
= *Lobivia haematantha* var. *densispina* (Werd.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 7)
Syn.: *Lobivia maresii* Frič
Lit: Backeberg 1959: 1447.

Hymenorebulobivia ruberrima Frič, n. v. sec. Backeberg 1959: 1451
= ?

Hymenorebutia Frič 1936a, nomen solum, nom. inval.; Frič in Frič et Kreuzinger 1938c: 55, nom. inval.
= *Hymenorebutia* Frič ex Buining 1939 nom. gen. valid.; *Lobivia* Br. et R.; *Echinopsis* Zucc.

Většina druhů rodu *Hymenorebutia* Frič uváděná Crkalem (1983: 395) byla u Friče

spojována s rodovým jménem *Hymenorebulobivia*. Fričův rod (a jméno) *Hymenorebutia* oživil Buining (1939). Z Fričových jmen do něho zařadil (a validizoval jméno) jen *H. kreuzingeri*. Většina Fričových jmen ("druhů") rodu *Hymenorebutia* patří zřeme k okruhu *Lobivia haematantha* (Speg.) Br. et R., často jsou to zjevně produkty vzešlé z Fričových křížem různých druhů.

Lit.: Backeberg 1959; Crkal 1983: 301, 396; Ullmann 1989b, 1990d; Valníček 1962: 214.

Hymenorebutia albicentra Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia arachnoidea Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia cabradai Frič 1936a nom. nud. /"čabradai"/
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch
Barevnou fotografií uveřejnil Crkal (1983: foto barev., no 41).

Hymenorebutia cabradai var. *aureiflora* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch

Hymenorebutia carnea Frič 1936a, nom. inval.
= ?

Hymenorebutia cerasiflora Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch

Hymenorebutia cordipetala Frič 1936a nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch

Hymenorebutia gigantea Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia kavinai Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia kreuzingeri Frič 1936a nom. inval.
= *Hymenorebutia kreuzingeri* Frič ex Buining 1939: 104-107, nom. spec. valid.
Syn.: *Lobivia kreuzingeri* (Frič ex Buin.) Krainz; *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch
Lit.: Buining 1939 et 1962: 167; Krainz 1946b: 34; Ullmann 1992a: 6.

Hymenorebutia melanea Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia minima var. *grandiflora* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia nivosa Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia paucipetala Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia pectinata var. centrispina Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 395
= ?

Hymenorebutia pectinata var. luteoviride Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Hymenorebutia pectinata var. purpurea f. grandiflora Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Hymenorebutia purpurea var. spathulata Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Hymenorebutia robusta var. sanguinea Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Hymenorebutia robusta var. sanguiniflora Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Hymenorebutia sanguiniflora Frič, n. v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Crkal (l.c.) uvádí jako synonymum k *H. sanguiniflora* Frič jméno *Lobivia sanguiniflora* Backeb. Jedná se však téměř s jistotou o zcela různé rostliny, nejsou to tedy o synonyma.

Lactomamillaria Frič 1924g: 133, nom. inval., nom. illeg.
= *Mammillaria* Haw., *Solisia* Br. et R.

V Seidlových Kaktusech z r. 1924, najdeme Fričův článek s názvem "*Lactomamillaria, Frič run. aselliformoides, Frič n.n.*". Frič pod název připojil pět synonym vztahujících se k druhu *Solisia pectinata* Br. et R., posledním synonymem je přímo "*Solisia pectinata, Rose 1923*". Už tím, že Frič zařadil mezi synonyma starší platné jméno způsobil, že jím zaváděné jméno je neoprávněné (ilegitimní). Frič vlastně popisuje rod a druh již dříve popsaný a dává mu jen nové jméno. Zkratka "n.n." zde snad znamená "nomen novum", pravděpodobně nikoliv "nomen nudum". Jméno *Lactomamillaria aselliformoides* by mohlo být považováno za invalidní (nom. nudum, jméno bez popisu), protože hned první věta článku zní: "*Nebudu obtěžovat čtenáře suchým vědeckým popisem. Koho zajímá, najde ho v literatuře - obrázek poví víc.*". Zřejmě měl Frič na mysli najít si popis u Brittona a Rose u rodu *Solisia*. Nicméně však lze ve Fričově článku náznaky popisu najít, takže validita je zde diskutabilní. Proč se vlastně Frič snažil popsát nový rod? Frič projevoval velký zájem o rody a druhy s problematickým, nejasným postavením, které nelze jednoznačně nikam zařadit. Popsal jich několik a věnoval jim více pozornosti než rodům (ale hlavně druhům) taxonomicky jednoznačným a jasným, které vytvořil i pojmenoval, ale nikdy nepopsal i když by za popis stály mnohem víc. Na str. 134 zdůvodňuje vytvoření

rodu *Lactomamillaria* takto: "Ne vždy můžeme pozorovat květ, plod a semeno a k určení alespoň přibližnému je třeba všimnout si známek stálých, jež najdeme na každé rostlině. Jednou a to velmi důležitou je šťáva rostlinná. Proto rozdělil jsem to, co opravdu k *Mamillariám* patří, na *Mamillaria* se šťávou průhlednou a na *Lactomamillarie*, z nichž vytéká při zranění šťáva bílá, opalisující, podobná šťávě *Euphorbie*, jež obsahují teplekavé pryskyřice, kaučuk a u některých druhů prudké jedy. Mezi tyto poslední patří naše rostlina.". Z toho by tedy vyplývalo, že do Fričova rodu *Lactomamillaria* patří všechny druhy rodu *Mamillaria* s mléčnou šťávou. Avšak na téže straně dole Frič polemizuje (nesouhlasně) s důvody, které vedly Brittona a Rose k oddělení rodu *Solisia*. Píše: "Má prý mléko; ale to má mnoho *Mamillarií*, snad polovice", z čehož se dá usoudit, že by přítomnost mléka neměla být důvodem k vytvoření (vymezení) rodu.

V týchž Seidlových Kaktusech v tomtéž dílu jen o několik stránek dál (Frič 1924i: 147-153) najdeme Fričův článek "Rozdělení kaktusů dle autorů německých, amerických a mých provisorní návrh, směřující k opravě dřívějších i nových chyb.". Zde komentuje a opravuje čerstvě dokončený systém Brittona a Rose (1923), o němž se na str. 151 dočteme: "Podkmen 6. *Coryphanthae* má 12 rodů z velké části nutných a dobře odůvodněných, až na *Solisii*, *Dolichothele* (*longimamma*), pro něž nemám důvodů, proč by se měly oddělit od *Mamillarií*, a *Neomamillarie*, jež sem nepatří.". Zde opět rod *Solisia* Br. et R. (což je *Lactomamillaria* Frič) jako samostatný neuznává a svůj rod *Lactomamillaria* vůbec nezmiňuje. Avšak o stránku dále (152) v témže článku je otlišeno Fričovo příbuzenské schéma rodů v čeledi *Cactaceae* (Proposice nového rozdělení "Ceroideae" dle příbuznosti a paralelního vývinu). Zde rod *Lactomamillaria* najdeme. Příbuzenský vztah k rodu *Mamillaria* však Frič ve schématu nenaznačuje, i když v popisovém článku o rodu *Lactomamillaria* jej přímo od *mamillarií* odvozuje.

Frič psal články uveřejněné v Seidlových kaktusech (Frič 1924g-i) emotivně pod dojmem krátce předtím dokončeného díla Brittona a Rose. Jako znalec kaktusů Frič nacházel v Brittonovi a Rosem některé své myšlenky a názory, ke kterým došli nezávisle oba američtí autoři a jako takové je přijímá. Článek s popisem rodu *Lactomamillaria* není příliš zásadní ve Fričově tvorbě. Ani jméno a ani článek se později příliš necitují, článek je však pro Friče dosti charakteristický některými protichůdnými postoji. Tyto protichůdnosti se vyskytují porůznu v celé Fričově tvorbě a je třeba při čtení Friče s nimi vždy počítat. Frič popsal samostatný nový rod a druh *Lactomamillaria aselliformoides* na základě jiného již dříve vytvořeného samostatného rodu a druhu (*Solisia pectinata*), který ovšem Frič znal. Frič rod *Solisia* Br. et R. neuznával, uznával svůj "jiný" rod *Lactomamillaria*, i když šlo o jednu a tutéž rostlinu.

Lactomamillaria aselliformoides Frič 1924g: 133, nom. inval., nom. illeg.

= *Mamillaria pectinifera* (B. Stein) Weber, *Solisia pectinata* (B. Stein) Br. et R. 1923
Viz poznámku u rodu *Lactomamillaria*.

Lobirebutia Frič, n.v. Backeberg 1959: 1371

= *Lobivia* Br. et R., *Lobivia* subgen. *Pygmaeolobivia* Backeberg (1959: 1494)
Syn.: *Rebulobivia* Frič (Crkal 1983: 249)

Ve Fričově ceníku (Frič 1933k) je jméno *Lobirebutia* /Frič/ vystavené pro podrod rodu *Rebutia* K. Sch. - *Rebutia* subg. *Lobirebutia*, ne jako samostatný rod. Jméno *Lobirebutia* Frič jakožto jméno rodu chybně zavedl Backeberg (1959: 1371, 1494).

Lobivia achatina Frič ?, n.v., sec. Crkal 1983: 396
= ?

Lobivia albicentra Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?

Backeberg (1959: 1451) přebírá jméno *L. albicentra* (Frič) Y. Ito. Ve spojení s rodem *Lobivia* jsme epiteton *albicentra* u Friče nenašli, pouze se jménem *Hymenorebulobivia*.

Lobivia aureiflora (Rose) Frič 1933k nom. inval., nom. illeg.
= *Lobivia aurea* (Br. et R.) Backeb., *Echinopsis aurea* Br. et R., *Pseudolobivia aurea* (Br. et R.) Backeb.; *Hymenorebutia aurea* (Br. et R.) Ritt.

Ve Fričově ceníku (1933k) je jméno uvedeno takto: "*Lobivia (Eps.) aureiflora (Rose) Frič n.n.*". Nejedná se však o novou kombinaci, ale o nové, ovšem ilegální, jméno namísto *L. aurea* (Br. et R.) Backeb. Viz též *Aureilobivia aureiflora* Frič.

Lobivia bruchii /Br. et R. /var./ *nivalis* Frič 1929h et 1929e: 10, nom. inval.; Frič 1930b: 44, nom. inval. /polynom./

= *Soehrensia bruchii* (Br. et R.) Backeb. var. ? (Backeberg 1959: 1479, 1673)

U Friče je jméno *nivalis* vždy bez udání hodnoty, hodnotu variety mu připisují až pozdější autoři (Backeberg 1959: 1673, Crkal 1983). Existuje krátký popis "*nivalis*": sněhově bílé trny (Frič 1930b). Crkal (1983: 396) uvádí: "*Lobivia bruchii* var. *nivalis* = *Soehrensia bruchii* (Br. et R.) Backeb. var. *nivalis* Frič = *Lobivia formosa* (Pfeiff.) Dodds subsp. *bruchii* (Br. et R.) var. *nivalis* Frič.". Příslušné kombinace Fričova jména "*nivalis*" do hodnoty variet však zřejmě nebyly vůbec vytvořeny (Doddsova kombinace *L. formosa* je až z roku 1937). Rausch (1985: 45) hodnotí tento taxon jako *Lobivia formosa* var. *nivalis* (Frič) Rausch.

Lobivia cabradai Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 6)
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia cabradai aureiflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 6)
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia carnea Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia carneopurpurea Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia cerasiflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 6)
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia cincere Frič 1928 nom. provis. in sched.; Frič 1929h, nom. inval. /nom. provis. / "cincero"/; Frič 1930b: 44, nom. inval. /nom. provis. /

= *Lobivia haematantha* var. *kuehnrichii* (Frič) Rausch 1985
Syn.: *Andenea kuehnrichii* Frič, *Lobivia kuehnrichii* Frič
Lit.: Ullmann 1992a: 6.

Lobivia citriflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?

Lobivia cordipetala Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= *Lobivia haematantha* var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 6)

Lobivia crispa Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia dragai Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1930b: 44, nom. inval.; Frič 1931i: 82-83
nom. spec. valid.

= *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb. (Rausch 1985: 24).
Lit.: Backeberg 1959: 1421; Crkal 1983: 257, foto barev, no 62, 64; Frič 1932g: 5
/photo/; Pažout 1947; Reškořk 1988; Ullmann 1992a: 10; Valniček 1962: 209.

Lobivia ducis-pauli Frič 1929h et 1929e: 10, nom. inval.; Frič 1931g: 1, nom. spec.
valid.

= *Lobivia ferox* var. *longispina* (Br. et R.) Rausch 1975
Syn.: *Pseudolobivia ducis-pauli* (Frič) Schütz 1948 /nom. illeg./; *Lobiviopsis ducis-paulii* (Frič) Frič; ? *Echinopsis ducis-paulii* Förster 1886; ? *Pseudolobivia ducis-paulii* (Förster) Krainz 1946

O této rostlině bylo toho mnoho napsáno, takže situace se poněkud zkomplikovala, i když je v podstatě formálně jednoduchá.

Jméno *L. ducis-pauli* Frič (1931g: 1) je jednoznačně validní a tedy se všemi nomenklatorickými důsledky z validity plynoucími.

Potíže jsou s identifikací a pocházejí už od Fričova popisu. První potíž plyne z toho, že Frič sám nevěděl, zda jeho rostlina je totožná s *Echinopsis ducis-paulii* Förster 1846. Frič (1931g: 4) pojmenoval svůj nálezný druh *Lobivia ducis-paulii* tímto druhovým jménem proto, že mu rostlina připomínala rostlinu *Echinopsis ducis-paulii* Förster, kterou kdysi vlastnil. V popise vyjadřuje nejistotu co do identity jeho rostlin s Försterovou: "*Tak asi jako Lobivia vypadal Echinopsis Ducis-Paulii. Alespoň tak jsem si ho představoval. ... Je to druh totožný s typickou rostlinou? Nemohu to s jistotou tvrdit ani já, ani kdo jiný by mohl tvrdit opak. ... Pak je naše rostlina Lobivia a proto nemůže proti jejímu názvu nikdo ničeho namítat, leda že místo mého jména co autora by přišlo Försterovo. Měl-li jsem však dříve pochybnosti, zmizely, když jsem vypěstoval prvé semenáčky, úplně totožné s tehdejšími odnožem.*" V poslední větě sice Frič naznačuje, že Fričovy rostliny jsou stejné jako *E. ducis-paulii* Förster, ale jako úplně ztotožnění to nelze chápat. Na herbářové schedě u druhu *Lobiviopsis ducis-paulii* Frič (viz text u tohoto druhu) však jasně naznačuje, že se jedná o různé rostliny. Kardinální je ovšem otázka, zda rostlina, kterou Frič v mládí pěstoval jako *E. ducis-paulii* Förster opravdu tímto druhem byla. Dvojí možnost interpretace jména *L. ducis-paulii* Frič se potom projevuje při přezázení do rodu *Pseudolobivia*.

Schütz v roce 1948 přezazuje Fričovu rostlinu do rodu *Pseudolobivia* a vytváří kombinaci *Pseudolobivia ducis-paulii* (Frič) Schütz 1948 a ještě v r. 1962 (1962e: 6-7)

opakovaně obhajuje svůj názor, že se u Förster a u Friče jedná o různé druhy. Naproti tomu Krainz dva roky před ním v r. 1946 považoval *L. ducis-paulii* za totožnou s *Echinopsis ducis-paulii* Förster a musel tedy při přeřazení do rodu *Pseudolobivia* použít jako basionym *Echinopsis ducis-paulii* Förster. Přípouští však velkou blízkost Fričových rostlin k *L. longispina* a *L. ferox*. Jméno *Pseudolobivia ducis-paulii* (Förster) Krainz má tedy dvouletou prioritu před jménem *Pseudolobivia ducis-paulii* (Frič) Schütz a tím je tedy Schützova kombinace neoprávněná. Protože je Försterova rostlina téměř jistě odlišná od Fričovy, pak pro Fričovu rostlinu v rodě *Pseudolobivia* by se muselo vytvořit zcela nové jméno, pokud sem vůbec patří. Frič na schedě v herbáři u druhu *Lobiviopsis ducis-paulii* píše, že rostlina *Echinopsis ducis-paulii* Förster, kterou před více než 30 lety pěstoval, byla pravá, v noci kvetoucí *Echinopsis*. Tím Frič jednoznačně naznačuje, že jeho rostliny *L. ducis-paulii* byly jiné, tj. že kvetly ve dne. Pravdu má tedy zřejmě Schütz (i když jeho kombinace je pozdní, tedy neoprávněná). K nějakému přesnějšímu závěru by snad pomohlo studium tohoto druhu v herbáři.

Fričova *Lobivia ducis-paulii* bývá v současnosti většinou ztotožňována s *Lobivia longispina* Br. et R. 1922 a ta je v poslední době zase považována za varietu *L. ferox* Br. et R. Jako nejvhodnější jméno pro Fričovu *L. ducis-paulii* je asi *L. ferox* var. *longispina*.

Frič s oblibou pojmenovával podobné rostliny stejnými epitety ale pod různými rodovými jmény s představou (jak píše), pokud se zjistí, že *E. ducis-paulii* Förster je stejná jako *L. ducis-paulii* Frič, vymění se jen autor Frič za Förster a jméno zůstane stejné. Tento způsob tvorby jmen ovšem vyvolává pouze zmatky.

Ve Fričově ceníku (Frič 1929e: 19) je fotografie jednoletých naroubovaných semenáčků *L. ducis-paulii*.

Lit.: Backeberg 1959: 1045-1046, 1343-1344; Havelík 1987; Krainz 1946b: 46; Schütz 1962e: 6-7; Šída in Atlas 1990; Ullmann 1992b: 35; Valníček 1962: 207-208.

Lobivia graulichii Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1931i: 79-81, nom. spec. valid.; non *L. graulichii* (Frič) Backeb.

= ? *Echinopsis ancistrophora* Speg., ? *E. kratochviliana* Backeb. /pro var. *graulichii*/.

Většina potíží okolo tohoto jména pochází z toho, že *L. graulichii* "var. *graulichii*" je bělokvětá rostlina patřící k druhu *Echinopsis ancistrophora* či *E. kratochviliana*, zatímco "var. *cinnabarina*" s červenými květy patří k zcela nepřibuznému druhu *Lobivia tiegeliana*. Podobně Fričova jména *Lobiviopsis graulichii* a *Cinnabarinea graulichii* jsou založena na různých typech, jsou to tedy různé rostliny (Backeberg 1959: 1347, 1469; Frič in Kreuzinger 1935: 34). *Lobiviopsis graulichii* má však již jednoznačně patřit k bělokvětým *E. kratochviliana* či *E. ancistrophora*. Podle Backeberga (1959: 1347) má být *Lobiviopsis graulichii* Frič spíše totožný s *Pseudolobivia* (*Echinopsis*) *ancistrophora*, než s *Pseudolobivia* (*Echinopsis*) *kratochviliana*. Ullmann (1990a: 6) je opačného názoru (viz též poznámku u *Lobiviopsis graulichii* Frič). Otázkou je správné jméno tohoto okruhu. Pokud se druhy *E. ancistrophora* Speg. 1905 a *E. kratochviliana* 1934 spojí do jednoho druhu, pak správné jméno je z důvodů priority *E. ancistrophora* (pokud je validní). Jméno *Lobivia graulichii* Frič je validně publikované samotným Fričem (Frič 1931i: 79-81), což způsobuje ilegimititu Backebergova (beztak již invalidního) jména *L. graulichii* (Frič) Backeb. 1959: 1469, založeném na *Cinnabarinea graulichii* Frič (viz též Eggl 1985: 99). V literatuře se ještě vyskytuje jméno *Lobivia graulichii* Frič ex Backeb., jehož podstatu se nám nepodařilo zjistit. Viz poznámku u *Cinnabarinea graulichii* Frič, *Lobivia graulichii* var. *cinnabarina* a *Lobiviopsis graulichii* Frič.

V ceníku (Frič 1932g: 7) je fotografie druhu *L. graulichii* Frič.

Lit.: Crkal 1983: 255-257; Krainz 1946: 36; Pažout 1962a: 2, 3; Ullmann 1989a, 1990a, d; Valníček 1962 298.

Lobivia graulichii var. *cinnabarina* Frič 1930 in sched., nom. inval.; Frič 1931i: 81, nom. var. valid.

= *Lobivia tiegeliana* Wessn. var. *cinnabarina* (Frič) Rowley 1982; *L. fricii* Rausch

Už Pažout (1962a: 2) zdůrazňoval, že typová varieta var. *graulichii* patří do jiného rodu než var. *cinnabarina*. *L. graulichii* var. *cinnabarina* Frič patří do rodu *Lobivia* s. str., kdežto typová var. *graulichii* do rodu *Echinopsis* (*Pseudolobivia*). Pažout (l.c.) nesprávně doporučuje ponechat jméno *L. graulichii* Frič pro var. *cinnabarina* Frič a jméno *Psl. graulichii* (Frič) Pažout ponechat pro *L. graulichii* Frič var. *graulichii*. Při spojení obou rodů by tak byla nomenklatura těchto druhů neudržitelná. Skutečnost, že variety *L. graulichii* patří do různých rodů si ale uvědomil už Frič, a to v ceníku *Akklimatisations und Versuchs-Garten* (1933k). Zde totiž obě variety rozdělil do dvou rodů, a to jako "*Echinopsis graulichii*, Frič (syn. *Lob. graulichii weisbl.*)" pro běllokvěté rostliny a "*Lobivia graulichii*, Frič (*cinnabarina Gruppe*)" pro červenokvěté.

Vedle toho určité zmatky způsobilo Fričovo použití epiteta *cinnabarina* pro podobné rostliny (podobný případ jako např. *Lobivia ducis-paulii*). Existuje totiž jméno *Echinocactus cinnabarineus* Hook. 1847 a na něm založená jména *Lobivia cinnabarinea* (Hook.) Br. et R. a *Cinnabarinea cinnabarina* (Hook.) Frič.

V ceníku (Frič 1932g: 8) je fotografie druhu *L. graulichii cinnabarina* s textem "*Im Habitus unerkennbar von L. Graulichii, aber mit kleineren zahlreichen roten Bl.*"

Lit.: Frič 1932g: 1, foto; Pažout 1962a: 2; Šída 1991a; Ullmann 1990a, d, 1991, 1992a: 7; Valníček 1962:208.

Lobivia gregerii Frič, n. v., sec. Pažout 1947: 1 et Pažout in Křupka 1973: 39
= ? *Lobivia jajoiana* Backeb.

Lobivia kavinae Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959:1447.

Lobivia klusacekii Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1930b: 44, nom. inval.; Frič 1931i: 82-83, nom. spec. valid. /ut "klusáčekii"/

= *Lobivia chrysantha* var. *klusacekii* (Frič) Rausch 1985

V ceníku (Frič 1932g: 6) je fotografie druhu *L. klusacekii* Frič.

Lit.: Krainz 1946a: 30; Pažout 1947; Ullmann 1992a: 10; Valníček 1962: 209.

Lobivia kuehnrichii Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1930 b: 44, nom. inval. /nom. provis./; Frič 1931i: 83, nom. spec. valid.

= *Lobivia haematantha* var. *kuehnrichii* (Frič) Rausch 1985

Pažout (1947: 1-3) se domnívá, že jméno *L. kuehnrichii* Frič je invalidní a druh popisuje latinsky s autorstvím Frič et Pažout. Pažoutův článek s podrobným a latinským popisem *L. kuehnrichii* je nutno přivítat, z nomenklatorického hlediska je však nadbytečný protože jméno *Lobivia kuehnrichii* bylo již platně publikováno samotným Fričem v r. 1931 (Frič 1931i 83). Viz též *Andenea kuehnrichii* Frič.

Lit.: Backeberg 1959: 1436; Crkal 1983: 258, foto barev, no 61; Pažout 1962a: 2-3; Valníček 1962: 208.

Lobivia maresii Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= *Lobivia haematantha* var. *densispina* (Werd.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 7)

Lobivia melanea Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia minima grandiflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959:1447.

Lobivia paucipetala Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia pectinata centrispina Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia pectinata luteoviride Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia pectinata purpurea grandiflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia purpurea spatulata Frič nom. inval., in Kat. Städt. Sukkulentsamml. Zürich, n.v., sec. Backeberg 1959: 1447

= ?

Lobivia robusta sanguinea Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia sanguiniflora Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval., nom. illeg.

= ?

Fričova *L. sanguiniflora* je zřeme totožná s *Hymenorebutia* (*Hymenorebulobivia*) *sanguiniflora* Frič. Existuje *Lobivia sanguiniflora* Backeb. 1935, která ale nemůže mít s Fričovou *L. sanguiniflora* nic společného, protože patří do zcela jiné skupiny.

Lobivia schuldtii Frič 1933 in sched., nom. inval.

= *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.

Viz též *Andenea schuldtii* Frič

Lit.: Krainz 1946a: 30; Křupka 1973: 39; Pažout 1947; Rausch 1985: 24.

Lobivia schuldtii var. *odorata* Frič, n. v., sec. Pažout 1947 et Pažout in Křupka 1973:

39

= ?

Lobivia spatthulata Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?

Lobivia spinosissima Frič in Krainz 1946b: 35, nom. inval.
= ?
Lit.: Backeberg 1959: 1447.

Lobivia staffenii Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1929f: 11, nom. spec. valid.; Frič 1931i: 83 nom. spec. valid. ?
= ? [*Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.]

Situace kolem *L. staffenii* je poněkud komplikovaná. Pažout (in Křupka 1973: 39) uvádí rok nálezu 1928. Jak upozornil již Crkal (1983), jméno je publikované od Friče již v r. 1929, a to validně. Backeberg (např. 1979: 205) ji považuje za nepopsanou a přiřazuje ji k *L. chrysantha* s tím, že přesnější identifikace je nemožná. Ve Fričově ceníku (Frič 1933k) je u jména *Lobivia staffenii* Frič uvedeno synonymum "*Eps. chrysantha*, Werd. auch als *Eps. thionantha* Hon. Winter", z něhož zřejmě pochází Backebergovo ztotožnění *L. staffenii* s *L. chrysantha*. Ve Fričově článku (1931i: 83) je popis *L. staffenii*, chybí ale autorství a zkratka "sp. n.". Vzhledem k tomu, že Frič zde na této stránce popisuje nové druhy (*L. kuehnrichi* Frič sp. n., *L. dragai* Frič sp. n. a *L. klusacekii* Frič sp. n.) lze se domnívat, že neuvedením svého jména a označení "sp. n." neměl v úmyslu zde na tomto místě *L. staffenii* popsat jako nový druh, protože už ji považoval za popsanou. V holandském časopise *Succulenta* (Frič 1936b: 6), Frič uvádí jméno *L. janseniana* Backeb. 1933 jako správné pro *L. staffenii*. Rovněž Backeberg (1979: 205) do okruhu *L. chrysantha* zahrnuje i svoji var. *janseniana* (Backeb.) Backeb. Nabízí se zde tedy možnost ztotožnění *L. staffenii* s *L. chrysantha* var. *janseniana* a prosadit platnost Fričova jména. Podle Valníčka (1962: 209) byla *L. staffenii* popsána v září 1931, zatímco *E. chrysantha* Werd. Notizbl. Gart. Berlin-Dahlem v listopadu 1931. V každém případě při úplném ztotožnění *L. chrysantha* (Werd. 1931) Backeb. 1935 s *L. staffenii* Frič 1929 je platné jméno z důvodů časové priority *L. staffenii* Frič.

V ceníku (Frič 1932g: 6) je fotografie druhu *L. staffenii* Frič.
Lit.: Backeberg 1959: 1418; Crkal 1983: 279, foto barev, no 78; Frič 1936b; Krainz 1946a: 30; Pažout 1947; Rausch 1985: 24; Reктоřk 1988; Ullmann 1992a: 10; Valníček 1962: 209.

Lobivia staffenii var. *lagunilla* Frič 1928 in sched., nom. inval.; Frič 1929e: 10 et 1929h, nom. inval.
= ? [*Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb.]

Frič (1936b: 7) uvádí jméno *L. janseniana* var. *leucacantha* Backeb. jako správné pro *L. staffenii* var. *lagunilla*. Viz text o *L. staffenii* Frič.
Lit.: Backeberg 1959: 1420; Pažout 1947; Pažout in Křupka 1973: 39; Rausch 1985: 24; Ullmann 1992a: 10.

Lobiviopsis Frič 1933 in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.
= *Pseudolobivia* Backeb.; *Echinopsis* Zucc.; *Lobivia* Br. et R.

Kreuzinger (1935: 34) popis rodu *Lobiviopsis* Frič má, ovšem v němčině. Kromě zde dále uvedených druhových kombinací do rodu *Lobiviopsis* jsou v Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 34-35) další naznačené kombinace, ovšem bez autorství, takže za jejich autora musí být považován Kreuzinger jakožto autor spisu.

Lobiviopsis ancistrophora (Speg.) Frič, comb. in sched., nom. /comb./ inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Echinopsis ancistrophora* Speg.; *Pseudolobivia ancistrophora* (Speg.) Backeb.

Lobiviopsis bridgesii (Salm-Dyck) Frič, comb. in sched., nom. /comb./ inval., nom. inval.

= *Echinopsis bridgesii* S.-D.

Lobiviopsis calochlora (K. Sch.) Frič, comb. in sched., nom. /comb./ inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Echinopsis calochlora* K. Sch.

Lobiviopsis ducis-paulii (Frič) Frič, comb. in sched., nom. /comb./ inval.; (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 35, nom. inval.

= *Lobivia ferox* var. *longispina* (Br. et R.) Rausch

Frič, na schedě v herbáři u *Lobiviopsis ducis-paulii* píše: "*Rostlina ta je podobná vymřelému Echinopsis ducis-paulii*, Förster 1885, kterou jsem měl před více než třiceti lety od Hindemanna, ale to býval pravý, v noci kvetoucí *Echinopsis*". Z toho pro tuto chvíli od Friče jasně plyne, že Fričova rostlina nebyla totožná s Försterovou. Frič však své soudy o této rostlině měnil, viz poznámku u *Lobivia ducis-paulii* Frič.

Lobiviopsis fiebrigii (Gürke) Frič, comb. in sched., nom. /comb./ inval.; (Gürke) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Echinopsis fiebrigii* Gürke; *Pseudolobivia obrepanda* var. *fiebrigii* (Gürke) Backeb.

Lobiviopsis finituba Frič ?, n. v., sec. Crkal 1983: 396

= ?

Lobiviopsis graulichii (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935, 34, nom. inval.

= ? *Echinopsis kratochviliana* Backeb., ? *E. ancistrophora* Speg.

Syn.: *Pseudolobivia graulichii* (Frič) Pažout

V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 34) jsou ke jménu *Lobiviopsis graulichii* připojena synonyma *Echinopsis hamatispina* Werd. 1934 a *E. kratochviliana* Backeb. 1934. Naopak druh *Lobiviopsis ancistrophora* (Speg.) Frič je veden v Kreuzingerově seznamu samostatně, což podporuje Ullmannův názor, že taxon "*graulichii*" je spíše *E. kratochviliana* než *E. ancistrophora* (Ullmann 1990a). *E. hamatispina* a *E. kratochviliana* jsou podle Backeberga synonymní. Viz též text o *Lobivia graulichii* Frič.

Lobiviopsis hamatacantha (Backeb.) Frič in sched., comb. inval.; (Backeb.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 34, nom. inval.

= *Echinopsis hamatacantha* Backeb.; *Pseudolobivia hamatacantha* (Backeb.) Backeb.

Lobiviopsis tortispina Frič 1932, in sched., nom. inval.

= ?

Lophophora caespitosa Frič, n.v. sec. Roeder, Kakteenkunde, 190, 1937

= *Lophophora williamsii* (Lem. ex S.-D.) Coult.

Není úplně jisté, zda jméno *Lophophora caespitosa* je Fričovo, i když je to velmi pravděpodobné. Se jménem se můžeme setkat v Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 9),

kde je skupinová fotografie 5 rostlin rodu *Lophophora*. Pod číslem IV. je rostlina se jménem *Lophophora caespitosa*, ovšem bez autora. Tataž fotografie, ovšem se jménem "*Anhalonium* sp. 4" byla publikována už dříve (Frič 1925m: 27). Backeberg (1979) asi správně připisuje jméno zahradníkům - *L. caespitosa* hort. Platné jméno má být *L. williamsii* var. *caespitosa* Y. Ito, *Cacti*, p. 96, 1952 /n.v./ . Jde o trsovitě rostoucí odchylku *L. williamsii*, běžně přítomnou v přírodních populacích druhu, taxonomická hodnota je tedy zřejmě bezvýznamná.

Lophophora texana Frič 1925 in sched., nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 9, nom. inval.

= ?

Jméno *L. texana* je v Kreuzingerově Verzeichnis (1935) bez Fričova autorství a je uvedeno pod skupinovou fotografií pěti rostlin rodu *Lophophora*. Backeberg 1961: 2903, uvádí jméno ve formě "*L. lutea* var. *texana* (Frič ex Kreuzinger) Backeb. n. comb.", později v Kakteenlexikonu (1979) jako *L. williamsii* var. *texana* (Frič ex Kreuzinger) Backeb. *L. texana* bývá ztotožňována s *Anhalonium* sp. 5 (Frič 1925m: 25-28). Vzhledem k tomu, že Fričovi zbyly pouze dvě rostliny *L. texana*, které nekvetly, je její přiřazení k žlutokvěté *L. lutea* problematické.

Lit.: Habermann 1974.

Lophophora williamsii var. *texana* Frič ex Kreuzinger n. v., sec. Crkal 1983: 397

= ?

Viz *Lophophora texana* Frič.

Malacocarpus arechavaletai Frič et K. Schumann in Frič 1929e: 31, nom. inval.; (Frič et Schumann 1905) Kreuzinger 1935: 7, nom. inval.; Frič in litt. (Crkal 1983: 42), nom. inval.; nom. gener. illeg.

= *Wigginsia arechavaletai* (K. Sch. ex Sp.eg.) D. M. Porter; *Notocactus neoarechavaletai* (K. Sch. ex Sp.eg.) Elsner, nom. inval.

Nomenklatura, autorství a taxonomie jsou nám nejasné. První potíž vychází z toho, že *Echinocactus arechavaletai* Sp.eg. v *Arechavaletově Flora Uruguaya* (*Arechavaleta* 1905: 208) je pravý *Notocactus*, zřejmě taxon z okruhu *N. ottonis*, nikoliv *Wigginsia* (*Malacocarpus*). Vedle toho má *Arechavaleta* (1905) v téže knize samostatné *Echinocactus* (*Malacocarpus*) *arechavaletai* K. Sch.

Protože existují dva různé taxony s epitetem "*arechavaletai*", je nutné pro případ širšího pojetí a zahrnutí obou pod jméno *Notocactus* jeden druh přejmenovat. Pokusil se o to Elsner vytvořením nového jména *Notocactus neoarechavaletai* (K. Sch. ex Sp.eg.) Elsner, toto jméno je však invalidní. Je třeba zjistit autorství a validitu basionymů jichž se to dotýká a zřejmě navrhnout nové jméno, pokud již neexistuje.

Jméno *M. arechavaletai* Frič et K. Sch. je s tímto autorstvím ve Fričově ceníku (Frič 1929e: 31). Kreuzinger (1935: 7) má jméno ve formě "*Malacocarpus arechavaletai* (Frič et K. Sch. 1905)", což je vzhledem k podobným případům v Kreuzingerově Verzeichnis nutno chápat jako kombinaci. Kde (a zda vůbec) Frič tento druh popsal se nám nepodařilo zjistit. Snad vyšel jako *Echinocactus arechavaletai* v *Monatsschrift f. Kakteenkunde* z r. 1905 /n.v./ . Podle Stuchlíka (1989a) je autorství nejasné, K. Schumann druh nepopsal, jen mu autorství připisují Sp.egazzini a jiní. Existuje také jméno *Malacocarpus arechavaletai* (K. Sch. ex Sp.eg.) Berger 1929. Rodové jméno *Malacocarpus* S.-D. však nelze pro kaktus použít, protože je ilegální. Správné jméno je *Wigginsia* D. M. Porter.

Lit.: Arechavaleta 1905; Havlíček 1980b; Stuchlík 1989a; Valníček 1962: 214; Vích 1991: 34.

Malacocarpus arechavaletai var. *spinosissimus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 397; nom. gener. illeg.

= ?

Malacocarpus beltranii Frič 1922f: 110; nom. inval., nom. gener. illeg.

= ?

Frič píše, že druh pojmenoval v r. 1920 po argentinském spisovateli J. Beltranim. Zřejmě jej však nikdy nepopsal a snad ani později jako taxon neuznával, není totiž později Fričem zmiňován a není ani uveden v Kreuzingerově seznamu z r. 1935.

Podle Vícha (1991: 42) rostliny, podle kterých Fleischer et Schütz druh popsali pod rodovým jménem *Wigginsia*, neodpovídají původnímu Fričovu rostlinnému materiálu. Bližší identifikace *M. beltranii* Frič není dnes už možná.

Jméno je tedy *Malacocarpus beltranii* Frič non *Wigginsia beltranii* Fleischer et Schütz [*Notocactus beltranii* (Fleischer et Schütz) Schäfer].

Lit.: Fleischer et Schütz 1975: 33; Janoušek 1982: 6.

Malacocarpus bezrucii Frič 1922e: 100 /"Bezručii"/, /nomen/ et 1922f: 110 /descriptio/; nom. spec. valid.; nom. gener. illeg.

= *Wigginsia bezrucii* (Frič) Fleischer et Schütz 1975: 37; *Notocactus bezrucii* (Frič) Schäfer

Lit.: Frič in Kreuzinger 1935: 7; Vích 1991: 40-41.

Malacocarpus bezrucii var. *centrispinus* Frič 1922f: 110; nom. var. valid.; nom. gener. illeg.

= *Wigginsia bezrucii* var. *centrispina* (Frič) Fleischer et Schütz 1975: 37

Jméno variety lze považovat za validní, i když popis je krátký.

Lit.: Vích 1991: 40.

Malacocarpus bezrucii var. *cornifer* Frič 1922f: 110; nom. var. valid.; nom. gener. illeg.

= *Wigginsia bezrucii* var. *cornifer* (Frič) Fleischer et Schütz 1975: 37 /err. corniger/

Frič má jméno *cornifer*, kombinátoři Fleischer et Schütz chybně *corniger*. Jméno variety u Friče lze považovat za validní, i když popis je krátký.

Lit.: Vích 1991: 40.

Malacocarpus fricii var. *robustior* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 397 et Fleischer et Schütz 1975: 33; nom. gener. illeg.

= ?

Syn.: *Malacocarpus fricii* var. *robustus* Frič (Crkal l.c.)

Malacocarpus fricii var. *robustus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 397; nom. gener. illeg.

= ?

Syn.: *Malacocarpus fricii* var. *robustior* Frič

Malacocarpus fricii var. *similis* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 397

= ?

V publikaci Frič 1929a: 23 je jméno ve formě "*Malacocarpus fricii similis*", což u Friče značí, že měl rostliny podobné druhu *M. fricii*, není to tedy jméno pro taxon. Označení v hodnotě variety jsme u Friče nikde nezjistili.

Malacocarpus kovarikii Frič 1922e: 100 /"Kovařikii"/; nom. spec. valid.; nom. gener. illeg.

= *Notocactus kovarikii* (Frič /ex Berger/) Krainz 1966 /err. kovaricii/; *Wigginsia kovarikii* (Frič /ex Berger/) D. M. Porter; *Notocactus neoarechavaletai* (K. Sch. ex Sp.) Elsner var. *kovarikii* (Frič /ex Beger/) Havlíček 1980b, nom. inval. - *N. maldonadensis* (Herter) Herter (Vích 1991: 30-33)

Důležité je, že jméno druhu je validní už u Friče z r. 1922. Odpadá tedy nadbytečná Bergerova kombinace a validizace z r. 1929. Vích (1991: 30-33) považuje *Notocactus* (*Malacocarpus*) *kovarikii* za totožný s *N. maldonadensis* Rausch (R 352). Vzhledem k tomu, že u Friče 1922e: 100 je jméno validní je třeba kombinaci s rodovými jmény *Notocactus* a *Wigginsia* založit na Fričově popisu (ne na Bergerově). Jméno *N. maldonadensis* (Herter) Herter 1943 - má být založeno na *Echinocactus maldonadensis* Herter 1931 (sec. Index kewensis Suppl. 10). Pokud *E. maldonadensis* Herter 1931 ztotožníme s *M. kovarikii* Frič 1922, pak kombinace s rodovými jmény *Wigginsia* a *Notocactus* se musí zakládat na Fričově jméně *M. kovarikii* Frič 1922. Vyjít se ovšem musí z taxonomického vyřešení druhu. Viz též *Echinocactus kovarikii* Frič.

Lit.: Backeberg 1959: 1620; Crkal 1983: 84; Fleischer et Schütz 1975: 31, Janoušek 1982: 16.

Malacocarpus rubricostatus Frič 1929a: 23-24, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 7, nom. inval.; nom. gener. illeg.

= *Wigginsia rubricostata* /Frič ex/ Fleischer et Schütz 1975: 34, 37; *Notocactus rubricostatus* (Frič ex Fleischer et Schütz) Schäfer

Podle Backeberga (1959: 1620; 1979) rostlina patří do okruhu *Wigginsia tephrocantha* (Link et Otto) D. M. Porter.

Lit.: Vích 1991: 42-44.

Mammillaria eshaussieri (Coulter) Frič 1925 comb. in sched., nom. /comb./ inval.; Kreuzinger 1935: 7, nom. /comb./ valid.

= *Mammillaria eschanzieri* (Coul.) Vaupel 1920 (Backeberg 1961: 3470)

Co se týče jména - druh byl původně popsán jako *Cactus eschanzieri* Coulter 1894. Do rodu *Mammillaria* kombinoval toto jméno zřejmě první Vaupel v r. 1920. Fričova kombinace z r. 1925 je na schedách herbáře, tedy neplatná, platná by byla u Kreuzingera až v r. 1935, ovšem je pozdní. Druhové jméno se v literatuře vyskytuje v různých a dosti odlišných modifikacích, přehled viz Backeberg (1961: 3470) a Pohanka (1963). Jméno "eschanzieri" je chybně napsáno už v originále (snad Coulterův omyl či tisková chyba). Pokud má pravdu Frič, že osoba, po níž je druh popsán se jmenuje Eshaussier, je zde důvod k jednoduché opravě jména na "eshaussieri". Frič na herbářové schedě doslova píše: "*Mammillaria eshaussieri* (Coulter) Fr. 1925. *Cactus eschancierii* Coulter 1894. (Pravděpodobně chyba tisku nebo přepsání. Známo osobně Mr Eshaussiera, který ji Coulterovi poslal četl jsem korespondenci jíž mu byla věnována)".

Co se týče taxonu - původní Coulterův druh je nejasný a dnes neznámý. Pohanka (1963) se domnívá, že *M. eschanzieri* Coult. je totožná s později popsanou *M.*

monancistracantha Backeb. Avšak Backeberg (1979) s tímto nesouhlasí a trvá na existenci dvou samostatných druhů. Navíc uvádí jméno jako *M. eschanzieri* (Coulter.) Vaupel non Orcutt non Frič, čímž snad chtěl naznačit, že jak Orcutt tak Frič pravou Coulterovu rostlinu neznali (nepěstovali ?), což pro platnost kombinace není ovšem rozhodující. Ve Fričově herbáři (PR) je položka *M. eschanzieri*, takže odborník na rod *Mammillaria* může usoudit, který druh Frič za *M. eschanzieri* považoval.

Mammillaria herrerae Werd. var. *intertexta* Frič, sec. Orcutt, *Cactography* 2, 1926, n.v.

= ?

Lit.: Backeberg 1961: 3266, 3470; Pohanka 1963: 3.

Mammillaria herrerae Frič 1924h: 140 nom. inval.

= ? *Mammillaria herrerae* Werderm.

Totožnost s *Mammillaria herrerae* Werderm. nebyla sice prokázána, je však pravděpodobná.

Lit.: Crkal 1983: 131.

Mammillaria herrerae var. *uncinata* Frič nom. nud. ?, n.v., sec. Crkal 1983: 397

= ?

Jméno je v ceníku Haageho (Haage 1924) ve zmatené formě "*Mamillaria Herrerae* var. *uncinata*, sp. nova", bez autora a bez popisu.

Mammillaria jaumavei Frič in Haage 1924, nom. inval.

= ? *Coryphantha jaumavei* Frič, ? *Coryphantha daemonoceras* var. *jaumavei* Frič

V Haageho ceníku (Haage 1924) je uvedeno jméno takto: "*Mamillaria Jaumavei*, Frič sp. nova 1923". Jméno se vyskytuje i v dalších Haageho cenících.

Masarykia Frič, n. v., sec. Crkal 1983: 397

= ?

Masarykia dadakii Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 397

= ?

Matucana haynii (Otto) Frič, in Kreuzinger 1935: 39, comb. poster.

= *Matucana haynei* (Otto) Br. et R. 1922

Mediocereus Frič et Kreuzinger, in Kreuzinger 1935: 19, nom. illeg.

= *Mediocactus* Br. et R.

Mediorebutia Frič 1938, nom. inval., n.v., sec. Hunt 1979: 454

= *Rebutia* K. Sch.

Microspermia Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1932f, nom. inval.; Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.; nom. illeg.

= *Parodia* Speg. 1923

Fričovo jméno *Microspermia* je neoprávněné (ilegitimní), protože Frič nahradil starší validní a legitimní jméno *Parodia* Speg. svými jmény *Neohickenia* a (později) *Microspermia* ve snaze nahradit rovněž neoprávněné jméno *Hickenia* Br. et R. (Frič

1932f: 99-100; Kreuzinger 1935: 22). V Kreuzingerově Verzeichniss (1935: 22) má rod *MicrospERMIA* autorství Frič et Kreuzinger, které se předtím nikde neobjevuje. Důvod, proč se Kreuzinger k Fričovi dodatečně připsal jako spoluautor může být jen předmětem spekulací. Snad se Frič s Kreuzingerem domnívali, že jméno *MicrospERMIA* nebylo do té doby Fričem platně publikované. Jméno *MicrospERMIA* je výhradně Fričovo a Kreuzinger si toho byl jistě vědom. V Kreuzingerově Verzeichniss je 12 druhů rodu *MicrospERMIA* ve tvaru nově navržené kombinace, ale bez jména kombinátora např. "*MicrospERMIA macrancistra* (K. Sch. 1903)" nebo "*MicrospERMIA gigantea* (Frič 1928)". Kdo by mohl být autorem těchto 12 kombinací je otázka. Formálně by to měl být jen Kreuzinger jakožto autor spisu Verzeichniss, zde lze však výjimečně přijmout autorství "Frič et Kreuzinger in Kreuzinger". Avšak všechna jména (snad až na *M. chrysacanthion* a *M. aurihamata*) Frič vytvořil sám už dříve a o žádné nové kombinace se tedy nejedná. Snad bylo jen cílem upravit autorství z Frič na Frič et Kreuzinger aby bylo shodné u rodu i u druhů. Navíc u jmen původně Fričových [např. *M. sanagasta* (Frič)] se vůbec o žádné kombinace nejedná protože není co kam kombinovat (jméno je původně *M. sanagasta* Frič). Další zvláštnost najdeme u jmen "variet", např. "*M. macrancistra* (K. Sch. 1903) a) /var./ *rigidispina* Frič 1934" (Kreuzinger 1935: 22). Jména druhů jsou prezentována jako kombinace, jména jejich variet jsou však vždy pouze Fričova (nekombinovaná) jména. Proč to tak v Kreuzingerově Verzeichniss je, nevíme, asi se jedná o úplné nepochopení tvorby jmen. V případě rodu *MicrospERMIA* je celá záležitost kolem autorství druhů (kombinací) vzhledem k ilegimitě rodového jména *MicrospERMIA* pro praktické využití jmen zcela bezvýznamná. Bohužel s podobným přístupem při tvorbě jmen se u Friče a Kreuzingera setkáváme obecně, tedy i u jmen validních a legitimních u mnohých nových kombinací, které mají prioritou,
Lit.: Crkal 1983: 234.

MicrospERMIA albiflora Frič 1929e: 10; nom. inval.; nom. illeg.

= ?

Z *Backeberga* (1959: 1594) vyplývá, že by *M. albiflora* měla snad patřit do příbuzenstva *Parodia sanagasta*. Rovněž Crkal (1983: 373) uvádí jako synonymum *MicrospERMIA sanagasta* var. *albiflora* Frič.

Lit.: Crkal 1983: 234.

MicrospERMIA albihamata Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 398; nom. illeg.

= ?

Pravděpodobně bělavá varieta *M. rubrihamata* Frič (Crkal 1983: 372).

MicrospERMIA aurihamata (Backeb.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.; nom. illeg.

= *Parodia aureispina* Backeb.

Lit.: Backeberg 1959: 1590.

MicrospERMIA brevihamata Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 398; nom. illeg.

= ?

Vztah k *Parodia brevihamata* W. Haage nám není znám.

Lit.: Crkal 1983: 372.

MicrospERMIA chrysacanthion (K. Sch.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22; nom. illeg.

= *Parodia chrysacanthion* (K. Sch.) Backeb.

MicrospERMIA cruci-albicentra Frič 1929e: 10, nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22; nom. illeg.

= ? *Parodia faustiana* var. *tenuispina* Backeb. (Veverka 1987a)

Lit.: Backeberg 1959: 1609; Crkal 1983: 368-369, foto barev, no 100; Frič 1930b: 42-44; Jelínek 1973; Veverka 1991b.

MicrospERMIA cruci-albispina Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 398; nom. illeg.

= ? *Parodia faustiana* var. *tenuispina* Backeb.

Syn.: *MicrospERMIA cruci-albicentra* Frič

MicrospERMIA cruci-nigriceNTRA Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22; nom. illeg.

= *Parodia faustiana* Backeb.

Syn.: *Parodia cruci-nigriceNTRA* Frič ex Šubík 1951: 166; *MicrospERMIA cruci-nigrispina* Frič

Crkal (1983: 370) nepovažuje důvody pro spojení *P. cruci-nigriceNTRA* Frič ex Šubík s *P. faustiana* Backeb. za dostatečné a dává přednost uznání *P. cruci-nigriceNTRA* jako samostatného druhu.

Lit.: Backeberg 1959: 1610; Crkal 1983: 369, foto barev, no 101; Frič 1930b: 42-44; Šubík 1951, Veverka 1987a.

MicrospERMIA cruci-nigrispina Frič, n.v., sec. Crkal 1983: 398; nom. illeg.

= *Parodia faustiana* Backeb.

Syn.: *Parodia cruci-nigriceNTRA* Frič ex Šubík 1951: 166; *MicrospERMIA cruci-nigriceNTRA* Frič

MicrospERMIA gigantea Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1932f: 101, nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935, 22, nom. inval.; nom. illeg.

= *Parodia tilcarensis* var. *gigantea* (Frič ex Krainz) Backeb. (Backeberg 1959: 1603), *P. gigantea* Frič ex Krainz 1957

Frič (1932f: 101, 1933k) a Kreuzinger (1935: 22) uvádějí u *M. gigantea* jako synonymum *Echinocactus stümeri* Werd. 1931. Crkal (1983: 373) však shodu s *P. stümeri* (Werd.) Backeb. vyvrací.

Lit.: Backeberg 1959: 1604; Crkal 1983: 373, 398; Jelínek 1972.

MicrospERMIA gigantea a) *juyuyana* Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.; nom. illeg.

= ? *Parodia stümeri* (Werd.) Backeb. agg.; *Parodia juyuyana* Frič ex Šubík in Pažout, Valníček et Šubík 1960: 131

Jméno *P. juyuyana* je v knize *Kaktusy* (Pažout, Valníček et Šubík 1960) invalidní i když je popis latinsky, protože chybí uložení typu ve veřejném herbáři.

Lit.: Backeberg 1959: 1603.

MicrospERMIA gigantea var. *nigrispina* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 374, 398; nom. illeg.

= ?

MicrospERMia intermedia Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; nom. illeg.
 = ?
 Lit.: Crkal 1983: 372.

MicrospERMia jujuiana Frič 1933k nom. inval., nom. illeg.
 = ?
 Syn.: ? *MicrospERMia gigantea* a) *jujuyana* Frič

MicrospERMia maassii (Heese) Frič 1933k; Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22 nom. illeg.
 = *Parodia maassii* (Heese) Berg.

MicrospERMia macrancistra (K. Sch.) Frič 1933k; Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. illeg.
 = *Parodia microspERma* var. *macrancistra* (K. Sch.) Borg
 Jméno je již ve Fričově cenfku (1929e: 10) bez autorů a bez popisu, tedy invalidní.

MicrospERMia macrancistra b) *rigidispina* Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. illeg.
 = ?
 Syn.: ? *MicrospERMia rigidispina* Frič, ? *M. rigidissima* Frič
 Lit.: Backeberg 1959: 1593, 1610; Kreuzinger 1929, 1930.

MicrospERMia microspERma (Web.) Frič 1929h, nom. illeg.; (Web.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22; nom. illeg. = *Parodia microspERma* (Web.) Speg.
 Lit.: Crkal 1983: 234; Veverka 1987b, 1991a.

MicrospERMia nivosa Frič 1932f: 101, nom. inval. ?; Frič 1932g: 4. str. obálky, nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.; nom. illeg.
 = *Parodia nivosa* Frič ex Backeb. 1934
 Ve Fričově článku o mikrospERMiích (1932f: 101) je náznak popisu. Jméno by zde mohlo být považováno za platně popsané (validní), chybí zde ale úmysl popsat nový druh. Podobně ve Fričově cenfku (1932g) je u jména připojeno "*rotblühend*", což nelze chápat jako popis nového druhu, jméno je invalidní. Rodové jméno je však stejně neoprávněné (ilegitimní).
 Lit.: Crkal 1983: 371-372, 398.; Klikar 1987; Veverka 1987a, 1991b.

MicrospERMia nivosa var. *golgata* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 372, 398; nom. illeg.
 = ? *Parodia nivosa* Frič ex Backeb.
 Lit.: Veverka 1991b.

MicrospERMia rigidispina Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; nom. illeg.
 = *Parodia rigidispina* Frič ex Krainz 1947; *P. microspERma* var. *rigidissima* Frič ex Brandt, ? *P. sanguiflora* Frič ex Backeb.
 Syn.: *M. macrancistra* b) *rigidispina* Frič et Kreuzinger

Viz poznámku u *M. rigidissima* Frič. Podle Friče a většiny pramenů (Crkal 1983: 372, Veverka 1987b) je *M. rigidispina* Frič totožná s *M. rigidissima* Frič (záměna jmen), i když v Kreuzinger (1935: 22) jsou obě jména vedena jako samostatné druhy.
Lit.: Crkal 1983: 234, 372; Jelínek 1973: 70; Veverka 1987b, d.

MicrospERMIA rigidissima Frič 1929b: 170-171, nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval., nom. illeg.

= *Parodia rigidispina* Frič ex Krainz 1947; *P. microspERMA* var. *rigidissima* Frič ex Brandt, ? *P. sanguiniflora* Frič ex Backeb.

Syn.: ? *Parodia rigidissima* (Frič) Ito 1957 /n.v./.

Viz též *M. rigidispina*, *M. macrancistra* b) *rigidispina*

Podle Friče je *M. rigidissima* totožná s *M. rigidispina* a též s *P. catamarcensis* Backeb. (Crkal 1983: 372).

Lit.: Crkal 1983: 234, 372; Jelínek 1973: 70; Veverka 1987b, 1991a; Veverka et Jiránek 1989.

MicrospERMIA rigidissima a) *rubriflora* Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval., nom. illeg.

= ? *P. sanguiniflora* Frič ex Backeb. agg.

Syn.: ? *Parodia rigidissima* var. *rubriflora* /Frič/ Ito 1957 /n.v./, ? *P. rubriflora* (Frič) Krainz 1947

Lit.: Backeberg 1959: 1611; Crkal 1983: 372.

MicrospERMIA rubriflora Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 398; nom. illeg.

= ? *P. sanguiniflora* Frič ex Backeb. agg.

Syn.: *MicrospERMIA rigidissima* var. *rubriflora* Frič (Crkal 1983: 372, 398)

Parodia rubriflora Frič nemá žádný vztah k *P. rubriflora* Backeb. 1963.

Lit.: Backeberg 1959: 1611; Veverka 1987d.

MicrospERMIA rubrihamata Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval., nom. illeg.

= *Parodia mutabilis* Backeb. (Crkal 1983: 372, 398)

MicrospERMIA rubrihamata var. *flaviamata* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 372, 398; nom. illeg.

= ?

MicrospERMIA sanagasta Frič 1933k nom. inval.; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval., nom. illeg.

= *Parodia sanagasta* Frič ex Weingart 1936a: 49, 61 /n.v./

Lit.: Crkal 1983: 373, 398; Veverka 1987c.

MicrospERMIA sanagasta var. *albiflora* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 373, 398; nom. illeg.

= ?

Frič (1929h) v ceníku píše: "*MicrospERMIA sanagasta-albiflora* ?".

MicrospERMIA sanguiniflora Frič 1929e: 10; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič 1932f: 101, nom. inval. ?; (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval., nom. illeg.

= *Parodia sanguiniflora* Frič ex Backeb. 1934

Validita druhového jména je u Friče (1932f: 101) sporná. Rovněž text ke jménu ve Fričově ceníku (1929e: 10) nelze považovat za popis. Podobně v ceníku Frič 1932g: 4. str. obálky, kde je připojeno u *M. sanguiniflora* Frič "*běste Handelpflanze 2jährige Stge blühfähig*" je jméno invalidní. Validní je až od Backeberga.

Lit.: Crkal 1983: 373; Veverka 1987b, d.

Microspermia sanguiniflora violacea (Frič) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.; nom. illeg.

= *Parodia sanguiniflora* Frič ex Backeb. (Veverka 1987d)

Syn.: *Parodia sanguiniflora* var. *violacea* (Frič) Borg 1951 nom. inval.

Jméno "*violacea*" asi sám Frič vůbec nepublikoval, v jeho cenících je jako "*M. sanguiniflora violettblüh.*"

Lit.: Crkal 1983: 234,373; Veverka 1987d.

Microspermia tracentrispina Frič nom. inval., n. v., sec. Crkal 1983: 372, 398; nom. illeg.

= ?

Microspermia villosa Frič nom. inval., n. v., sec. Crkal 1983: 372,398; nom. illeg.

= ?

Miqueliopuntia Frič in Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.

= *Miqueliopuntia* Frič ex Ritter 1980, *Austrocyliandropuntia* Backeb., *Opuntia* Mill.

Rod zřejmě obsahoval jediný druh *Miqueliopuntia miquelii* (Monv.) Kreuzinger 1935: 41, nom. /comb./ inval. [= *Opuntia miquelii* Monv., *Austrocyliandropuntia miquelii* (Monv.) Backeb.]

Myrtillocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 10, nom. illeg.

= *Myrtillocactus* Cons.

Myrtillocereus geometrizans (Mart.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 11, nom. illeg.

= *Myrtillocactus geometrizans* (Mart.) Cons.

Myrtillocereus pugionifer (Lem.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 11, nom. illeg.

= *Myrtillocactus pugionifer* (Lem.) Berger, *Myrtillocactus geometrizans* (Mart.) Cons.

Myrtillocereus schenckii (Purp.) Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 11, nom. illeg.

= *Myrtillocactus schenckii* (J. A. Purp.) Br. et R.

Napina Frič 1925bb: 66, nom. inval.; Frič 1928k, nom. inval.

= *Gymnocactus* Backeb., *Rapicactus* F. Buxb., *Neolloydia* Br. et R.

Napina mandragora Frič 1925bb: 66, nom. inval.; Frič 1928k, nom. inval.

= *Echinocactus mandragora* Frič ex Berger 1929, *Gymnocactus mandragora* (Frič ex) Backeb. 1962; *Neolloydia mandragora* (Frič ex Berger) E. F. Anderson 1986; *Rapicactus*

mandragora (Frič ex) Buxb. et Oehme 1943

Crkal (1983) uvádí též jméno *Napina mandragorana* Frič.
Lit.: Šíbal 1973: 64.

Neohickenia Frič 1930e, nom. inval.; Frič 1932f, nom. inval., nom. illeg.; 1935: 22, nom. illeg.

= *Parodia* Speg.; *Microspermia* Frič nom. illeg.

Podle Kreuzingera (1935: 22) Frič vytvořil rodové jméno *Neohickenia* už v r. 1926, tento rok přebírá též Hunt (1979: 457). Frič jméno *Neohickenia* v r. 1926 zřejmě nikde platně nezveřejnil.

Lit.: Jelínek 1962: 1.

Neolloydia argentea Frič in Staffen 1927, nom. inval.

= ?

Jméno je ve Staffenově ceníku ve formě "*Neolloydia (Cor.) argentea* Frič".

Neolloydia conoidea depressa Frič 19241: 122, nom. inval. /nom. nud., nom. provis., polynom./

= ?

Neolloydia haagei Frič in Staffen 1925 nom. inval.

= ?

Neolloydia stutzlei Frič nom. nud. /"stützlei"/, n.v., sec. Crkal 1983: 399

= ? *Neolloydia conoidea* (DC.) Br. et R.; ? *N. grandiflora* (Otto) Berg.

Viz poznámka u *Coryphantha stutzlei* Frič.

Lit.: Frič 1926a; Frič 1927u.

Neowerdermannia Frič 1930e: 85-87, nom. gen. valid.

= *Neowerdermannia* Frič, l.c; *Gymnocalycium* Pfeiff. sensu Hutchison

Jméno rodu i druhu je u Friče jasně validní. Rodové zařazení taxonu je nejasné a nejednoznačné. Nicméně při spojení rodu *Neowerdermannia* Frič 1930 s rodem *Weingartia* Werd. 1937 má prioritu Fričovo jméno. Backeberg, který podporuje spojení obou rodů, chybně užívá jméno *Weingartia* Werd.

Lit.: Backeberg 1979: 301; Crkal 1983: 283, 284.

Neowerdermannia vorwerkii Frič 1930e: 85-87, nom. spec. valid.

= *Neowerdermannia vorwerkii* Frič; *Weingartia vorwerkii* (Frič) Backeb. nom. illeg.

Jméno rodové i druhové je validní, rodové jméno *Neowerdermannia* Frič má prioritu před *Weingartia* Werd. Rovněž Eggli (1985: 100) toto jméno považuje za validní. Frič zde popsal rod a druh najednou (descriptio generico specifica).

Lit.: Backeberg 1934a, 1977: 301; Crkal 1983: 283, 284; Říha 1984; Stuchlík 1983; Valníček 1962: 215.

Notocactus Frič 1928k: /3/, nom. gener. valid.

Kreuzinger 1935: 21, uvádí jméno jako "*Notocactus (K. Sch. 1898) Frič et Schelle 1931*". Jméno *Notocactus* Frič 1928 na originálním místě publikace bohužel nelze formálně brát jako kombinaci Schumannova subgenera *Echinocactus* subg. *Notocactus* K. Sch.

Lit.: Buining 1947; Zázvorka 1990.

Notocactus brasiliensis Frič in Kreuzinger 1935: 21, nom. nud.
 = *Notocactus mammulosus* var. *brasiliensis* Havlíček /1980a/
 Lit.: Crkal 1983: foto barev, no 96; Vích 1991: 26-27.

Notocactus floricomus var. *rubra* Frič 1929a: 23, nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.
 = ?
 Lit.: Vích 1991: 14.

Notocactus floricomus spinosissimus Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 21, nom. inval.
 = *Notocactus floricomus* var. *spinosissimus* Frič ex Buining 1957
 Vích (1991: 12), po studiu Fričova herbáře zjistil, že Fričovy rostliny *N. floricomus* a *N. floricomus* var. *spinosissimus* patří do okruhu *N. mammulosus* - *N. submammulosus*. Buiningův validizující popis je zřejmě založen na jiném materiálu než měl Frič k dispozici.
 Lit.: Valníček 1962: 216; Vích 1991: 12-14.

Notocactus grossei (K. Sch.) Frič 1928k: /3/, nom. /comb./ valid.
 = *Notocactus grossei* (K. Sch.) Frič l.c, *N. schumannianus* (Nic.) Frič; *Eriocactus grossei* (K. Sch.) Backeb., *E. schumannianus* (Nic.) Backeb.
 V současnosti převažuje názor, že *N. grossei* je jen bezvýznamná odchylka druhu *N. schumannianus* a stává se tedy jeho synonymem.
 Lit: Kreuzinger 1935: 21.

Notocactus mammulosus rubra Frič in Kreuzinger 1935: 21, nom. inval.
 = ?
 Lit.: Janoušek 1982: 14; Vích 1991: 46-47.

Notocactus minimus Frič in Kreuzinger 1935: 21, nom. inval.
 = *Notocactus minimus* Frič et Kreuzinger ex Buining 1940: 86
 Lit.: Schütz 1946; Valníček 1962: 216; Vích 1959: 30.

Notocactus moelleri Frič 1929a: 23-24, nom. inval.
 = *Notocactus mammulosus* agg.
 Syn.: *Notocactus mueller-moelleri* Frič

Notocactus mueller-melchersii Frič 1929e: 12; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval. /"müllerii-melchersii"/; Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval. /"müller-melchersii"/
 = *Notocactus mueller-melchersii* Frič ex Backeb. in Backeberg et Knuth 1935
 Podle Vícha (Vích 1991: 29) to má být dobrý druh, který není v současnosti u nás ve sbírkách.
 Lit.: Backeberg 1959: 1646; Fleischer et Schütz 1975: 25, 1985; Frič 1929a; Pažout 1962a: 3; Šída 1988a; Valníček 1962: 215.

Notocactus mueller-moelleri Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval. /"müller-möllerii"/
 = *Notocactus mammulosus* agg.

Podle Vícha (1991: 13-16) rostliny, podle kterých Fleischer et Schütz popsali *Notocactus mueller-moellerii* ve snaze validizovat Fričovo neplatné jméno nejsou shodné s Fričovými rostlinami. Jméno je tedy *Notocactus mueller-moelleri* Frič non Fleischer et Schütz 1975: 29,36. Rozbor viz Vích (1991:13-16).

Lit.: Elsner 1974; Fleischer et Schütz 1975; Gerloff 1989; Pažout 1962a: 3; Prestlé 1985; Stuchlík 1985,1987,1989; Valníček 1962: 215.

Notocactus muricatus Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 399

= ?

N. muricatus Frič není totožný s *N. muricatus* (Otto) Berg.

Je otázka, zda to je Fričovo jméno. Existuje ovšem jméno *Echinocactus muricatus* Frič.

Notocactus ottonis multiflorus Frič 1929e: 12, nom. inval. /nom. nud., polynom./; *N. ottonis* var. *multiflorus* Frič ex Buining 1957

= *Notocactus linkii* agg. (cf. Vích 1991: 19-20); *N. linkii* var. *multiflorus* (Frič ex Buining) Ritter 1979

Stuchlík (1985: 99) se pozastavuje nad letopočtem u *N. ottonis multiflorus* Frič 1926 uvedeným v Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 22). Frič byl v r. 1926 v Praze, není to ani rok nálezu, ani publikace. Zřejmě tisková nebo jiná chyba, jakých je ve Fričových publikacích mnoho.

Lit.: Crkal 1983: 315; Kreuzinger 1935: 22; Stuchlík 1985, 1990; Valníček 1962: 215.

Notocactus ottonis paraguayensis (Heese) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 22, comb. inval.

= ?? *Notocactus ottonis* var. *paraguayensis* (Haage) Berger 1929

Jméno "*Notocactus ottonis Paraguayensis*" se opakuje ve Fričových cenících (např. Frič 1931k; 1932: 4. str. obálky). V cenících je jméno bez autorství, tax. hodnoty a zcela holé /nomen nudissimum/. Berger (1929: 213) vytvořil novou kombinaci var. *paraguayensis* na základě basionymu s autorstvím Haage jr. snad z r. 1914. Jméno s autorstvím Heese 1905 se vyskytuje jen v Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 22) a asi odtud (nebo z jiných zdrojů od Friče) jej převzal Y. Ito pro kombinaci *N. ottonis* var. *paraguayensis* (Heese) Y. Ito (Expl. Diagr. 247, 1957, n.v., sec. Backeberg 1959: 1638). Validitu basionymů *paraguayensis* u Heeseho a Haageho a ani vzájemný vztah obou taxonů jsme nezkoumali. Není vyloučené, že se jedná o omyl či chybu, ale je též možné, že se jedná o různé rostliny. Tuto záležitost je třeba dořešit (pokud je to možné a pokud se tak již nestalo).

Lit.: Crkal 1983: 315; Vích 1991: 20.

Notocactus ottonis var. *pectinatus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 315, 399; Frič, n. v. sec. Pažout in Křupka 1973: 37

= ?

Identifikace dnes už není možná (Vích 1991: 21).

Notocactus ottonis uruguayensis (Arech.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.

= *Notocactus ottonis* var. *uruguayensis* (Arech.) Berger 1929

Jméno *Notocactus ottonis* var. *Uruguayensis* je publikováno Fričem (1929: 23) bez autorství. Podobně "*N. ottonis Uruguayensis*" je už ve Fričově ceníku 1932: 4. str. obálky. Je však bez autorství, tax. hodnoty a bez popisu.

Lit.: Backeberg 1959: 1639; Frič 1923e, 1929e, h; Vích 1991: 18.

Notocactus pygmaeus var. *uncinatus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 399, Vích 1991:30

= *Notocactus minimus* Frič et Kreuzinger ex Buining (cf. Vích 1991: 30)

Notocactus schumannianus (Nic.) Frič 1928k: /3/, nom. /comb./ valid.

= *Notocactus schumannianus* (Nic.) Frič l.c; *Eriocactus schumannianus* (Nic.) Backeb.

Notocactus scopa var. *candidus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400

= ?

Toto zřejmě není Fričovo jméno. Existuje jméno *Echinocactus scopa candidus* Pfeiff. [= *N. scopa* var. *candidus* (Pfeiff.) Y. Ito]. Podle Backeberga (1959: 1637) se jedná o synonymum *N. scopa*.

Notocactus scopa var. *crispa* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400

= ?

Lit.: Frič Vích 1991: 22.

Notocactus scopa var. *mayor* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400 et Fleischer et Schütz 1975:14.

= *Notocactus mammulosus* - *N. submammulosus* agg. (cf. Vích 1991:12, 22, 25)

Frič (1922g: 125) má jméno *Echinocactus scopa* var. *mayor* a uvádí, že rostlina tvoří přechod mezi *E. scopa* a *E. tabularis*. Frič posléze rostlinu označil jako *Echinocactus floricomus spinosissima*. S rodovým jménem *Notocactus* jsme tuto varietu nikde u Friče nenašli.

Lit.: Backeberg 1959:1653; Elsner 1976; Šída 1989; Vích 1991: 22.

Notocactus scopa var. *nigrispina* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400 et foto barev, no 97

= ?

Kombinace variety *nigrispina* se jménem *Notocactus scopa* u Friče asi neexistuje, pouze jako *Echinocactus*.

Lit.: Frič 1922d: 88; Vích 1991: 22.

Notocactus scopa var. *ruberrima* /Frič/ 1929a: 23, nom. inval. /sine auct. Frič/

= ?

Lit.: Vích 1991: 22.

Notocactus scopa var. *rubra* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400

= ?

Jméno "*Echinocactus scopa rubra albs.*" je uvedeno u Friče (1923b: 28).

Notocactus scopa var. *rubrispina* Frič 1929h, nom. inval.

= ?

Notocactus submammulosus var. *longispinus* Frič nom. nud., n.v., sec. Fleischer et Schütz 1975: 30 et Crkal 1983: 399

= ?

U Friče existuje jen jméno *Echinocactus submammulosus* var. *longispina* Frič (1922c: 77).

Lit.: Vích 1991: 27-28.

Notocactus submammulosus var. *ruber* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400
= ?

Notocactus velenovskyi /Frič/ 1922h: 136, nom. inval. /sine auct. Frič/; Frič 1929e: 12 /"Velenovskyi"/; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 22, nom. inval.

= *Notocactus mammulosus* agg. (Vích 1991: 16-17).

Autorství jména *N. velenovskyi* je velmi zmatené a nejasné. Za autora validního jména bývá považován např. Backeberg (1929), Krainz (1947), Ito (1957), Fleischer et Schütz (1975). Důležité je, že výše jmenovaní autoři založili své popisy (pokud vůbec existují) na zřejmě různém a nikoliv originálním Fričově materiálu. Podle Vícha (1991: 16-17), který studoval Fričův herbář, patří původní Fričův materiál *N. velenovskyi* do okruhu *N. mammulosus* a nemá hodnotu samostatného druhu. Frič sám (1929h) píše "*N. velenovskyi* Frič *verwandt mit Notoc. mamullosus*".

Lit.: Backeberg 1959: 1652-1653; Fleischer et Schütz 1975; Frič 1929a; Valníček 1962: 215; Vích 1991.

Obregonia Frič 1925e: p. sep. 3 / = 14/ nom. gener. valid.

= *Obregonia* Frič l.c.

Kreuzinger (1935: 10), uvádí autorství *Obregonia* Frič et Berg. 1923. Backeberg (1961: 2867) má *Obregonia* Frič ex Berger Zeitschr. f. Sukkulantenkunde 3: 184, 1927-1928 /n.v./ . Validní a správné jméno rodu je však jasně již u Friče z r. 1925, jde o popis rodu a druhu najednou (descriptio generico specifica).

Obregonia denegrii Frič 1919e: 24; nom. inval.; Frič 1925e: p. sep. 3 / = 14/ nom. spec. valid.

= *Obregonia denegrii* Frič l.c.

Kreuzinger (1935: 10) uvádí autorství *O. denegrii* Frič et Berg. 1923. Berger (Zeitschr. f. Sukkulantenk. 9: 184, 1927-1928) doplnil Fričovu diagnózu o latinský popis. Latinský popis nebyl v té době nutný, byl nomenklatoricky (nikoliv prakticky) nadbytečný. Autorem rodu i druhu je Frič sám. Nicméně jméno bývá někdy chybně uváděno s autory "Frič et Berger", "Frič ex Berger" nebo jen "Berger".

Lit.: Backeberg 1961: 2867-2868; Šedivý 1982.

Opuntia daiglonii Frič n.v., sec. Crkal 1983: 400

= ?

Syn.: ? *O. laiglonii* Frič

Opuntia hildemannii Frič 1927m: 377 nom. spec. valid.; Frič 1928k, nom. inval.; Frič 1929e: 12; nom. inval.

= *Opuntia sulphurea* var. *hildemannii* (Frič) Backeb.

Lit.: Backeberg 1958: 413; Crkal 1983: foto barev, no 77; Křupka 1973: 41.

Opuntia laiglonii Frič 19241: 122 et 1926d: 286 /"Opuntia L'Aiglonii Frič"/ nom. inval.; Frič 1927cc: 115 nom. inval.

= ?

Opuntia laiglonii var. *spinosissima* Frič 19241: 122 et 1926d: 286, nom. inval.; Frič 1927cc: 115, nom. inval.
= ?

Opuntia minima rubriflora Frič 1929h, nom. inval.
= ?

Opuntia piriai Frič 1922h: 136; nom. spec. valid.
= ?
Lit.: Crkal 1983: 90, 91, 182.

Opuntia serrana Frič in Haage 1927, nom. inval.
= ?

Jméno je v Haageho ceníku ve formě "*Opuntia serrana sp. nova Frič*". Podle Backeberga (1958: 638) má být v Monatsschr. f. Kakteenkunde 1931 /n.v./.

Oreocereus irigoyenii Frič 1929c: 255, nom. inval.; Frič 1929e: 12; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval.; Frič ex Kreuzinger 1929: 253 et 1930: 12, nom. spec. valid.; Frič in Kreuzinger 1935:39, nom. inval.

= *Oreocereus irigoyenii* Frič ex Kreuzinger 1929, syn. *Oreocereus trollii* (Kupp.) Backeb. 1935.

Mnohokrát byla publikována známá fotografie kaktusu s chlapcem s textem "*Oreocereus irigoyenii Frič sp. n.*", ale popis *O. irigoyenii* přímo od Friče jsme nikde nezjistili. Popis však uvádí Kreuzinger (1929: 253) v článku o pražské výstavě kaktusů v časopise Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung s odkazem na Friče a tím toto jméno validizuje. Překlad tohoto Kreuzingerova článku vyšel v Kaktusáři (Kreuzinger 1930: 11-17). Jméno *Oreocereus trollii* (Kupp.) Backeb. in Backeberg et Knuth Kaktus-ABC p. 187, 1935 je pozdější, správné jméno pro tento známý druh je tedy *Oreocereus irigoyenii* Frič ex Kreuzinger 1929.

Parodia sanguinea Frič in litt. (Crkal 1983: 224), nom. inval.
= ? *Parodia sanguiniflora* Frič ex Backeb.

Pelecyphora strobiliformis (Werderm.) Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 9, nom. /comb./ valid.

= *Pelecyphora strobiliformis* (Werderm.) Frič et Schelle in Kreuzinger l.c.; *Encephalocarpus strobiliformis* (Werderm.) Berg.
Lit.: Anderson et Boke 1969.

Platyopuntia (Eng.) Frič in sched., nom. inval.; (Eng.) Frič 1933k nom. /comb./ valid.; (Eng.) Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 42, nom. /comb./ valid.

= *Opuntia* Milí.

Frič et Schelle in Kreuzinger (1935: 42) charakterizují rod *Platyopuntia* jako rostliny s plochými až polookrouhlými články, články a plod s glochidiemi v areolách, květ kolovitý, zbytek květu od plodu odpadávající, plod masitý, šťavnatý. I když je jméno založeno na subg. *Platyopuntia* K Sch., druhy rodu *Platyopuntia* v pojetí Friče a Schelleho pokrývají podstatnou část rodu *Opuntia* Mill. (sensu Backeberg 1958) a zřejmě netvoří žádnou přirozenou jednotku uvnitř rodu *Opuntia*. V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 42) je kromě dále uvedených druhů rodu *Platyopuntia* Frič et Schelle

naznačeno ještě dalších 13 druhů jako nové kombinace. Za autora těchto kombinací ovšem musíme zde považovat pouze Kreuzingera, nikoliv Friče nebo Friče a Schelleho společně.

Platyopuntia chakensis (Speg.) Frič 1933k /"chacoensis"/ nom. /comb./ valid.
= *Opuntia chakensis* Speg.

Platyopuntia gosseliniana a) *hildmannii* Frič in Kreuzinger 1935: 42, nom. inval.
= ? *Opuntia hildemannii* Frič; *Opuntia sulphurea* var. *hildmannii* (Frič) Backeb.

Platyopuntia hildemannii (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 42, comb. /nom./ valid.
= *Opuntia hildemannii* Frič; *Opuntia sulphurea* var. *hildmannii* (Frič) Backeb.

Jméno *Platyopuntia hildemannii* Frič je již ve Fričově ceníku (Frič 1933), avšak invalidní.

Platyopuntia maculacantha (Förster) Frič 1933k nom. /comb./ valid.
= *Opuntia maculacantha* Förster
Identifikace Försterova jména je nejasná (Backeberg 1958: 412-414).

Platyopuntia quimilo (K. Sch.) Frič 1933k nom. /comb./ valid.
= *Opuntia quimilo* K. Sch.

Platyopuntia robusta a) *robusta* f. *aurea* hort. Frič in Kreuzinger 1935: 42, nom. inval.
= ?

Platyopuntia sulphurea (G. Don) Frič 1933k nom. /comb./ valid.
= *Opuntia sulphurea* G. Don

Prago-aureilobivia Frič in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 32 nom. inval.
Umělý hybrid, kříženec *Lobivia aurea* s různými druhy Fričovy skupiny *Trichopericarpae*.

Prago-chamaecereus Frič in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 32 nom. inval.

Umělý hybrid, rodiče *Chamaecereus silvestrii* x *Ch. grandiflorus*. K rodu *Prago-chamaecereus* neexistují u Friče druhy, ale jen kultivary ("Čeněk Mareš" ap.).
Lit.: Backeberg 1959: 1337.

Prago-lobivia Frič in Kreuzinger 1935: 32, nom. inval.

Umělý hybrid, kříženec *Cinnabarinea graulichii* s různými druhy Fričovy skupiny *Trichopericarpae*.
Lit: Crkal 1983: 318.

Prago-notocactus Frič in Kreuzinger 1935: 32, nom. inval.

Umělý hybrid, rodiče *Notocactus mammulosus*, *Chamaecereus silvestrii* a *Lobivia graulichii*. K tomuto rodovému jménu Frič neuvádí žádné druhy ani jména kultivarů.

Pseudotephrocactus Frič et Schelle in Frič 1933k, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 40 nom. inval.

= *Tephrocactus* Lem. em. Backeb.

Ve Fričově ceníku (1933k) je rod charakterizován jako "*Kugel Opuntien mit cactoiden Samen ohne Glochiden in der Frucht*". To by případně mohlo být považováno za popis a jméno by mohlo být prohlášeno za validní. Takovéto ceníkové charakteristiky nepovažujeme za úmyslný popis rodu.

Navíc dále uvedené druhy rodu *Pseudotephrocactus* nevytvářejí žádnou přirozenou jednotku, která by mohla představovat nějakou ucelenou taxonomickou skupinu, rod je tedy navíc taxonomicky neopodstatněný.

Pseudotephrocactus atacamensis (Phil.) Frič 1933k, nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935:40, nom. inval.

= *Tephrocactus atacamensis* (Phil.) Backeb., *Opuntia atacamensis* Phil.

Pseudotephrocactus ovatus (Pfeiff.) Frič 1933k, nom. inval.

= *Tephrocactus ovatus* (Pfeiff.) Backeb., *Opuntia ovata* Pfeiff.

Pseudotephrocactus pentlandii (S.-D.) Frič 1933k, nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935:40, nom. inval.

= *Tephrocactus pentlandii* (S.-D.) Backeb.

Pseudotephrocactus vestitus (S.-D.) Frič 1933k nom. inval.

= *Opuntia vestita* S.-D., *Austrocylindropuntia vestita* (S.-D.) Backeb.

Rebulobivia Frič in Kreuzinger 1935: 27, nom. inval.; Frič 1936a, nomen solum, nom. inval.

= *Lobivia* Br. et R., *Echinopsis* Zucc.

V Kreuzingerově Verzeichnis (1935: 27) je popis, ovšem německy. Frič (1936a) své vlastní jméno *Rebulobivia* mění na *Digitorebutia*. Podle Crkala (Crkal 1983: 392) Frič přešel od jména *Cylindrorebutia* ke jménu *Rebulobivia* a posléze se opět vrátil ke jménu *Cylindrorebutia*.

Rebulobivia einsteinii (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 28, nom. inval.; Frič 1936c: 19, nom. inval.

= *Rebutia einsteinii* Frič; *Lobivia einsteinii* (Frič) Rausch 1985; *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *einsteinii* (Frič) Backeb. nom. inval.

Lit.: Backeberg 1959: 1500; Crkal 1983: 250-251.

Rebulobivia haagei (Frič et Schelle) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 27, nom. inval.; Frič 1936c: 20, nom. inval.

= *Rebutia haagei* Frič et Schelle; *Lobivia haagei* (Frič et Schelle) Wessn. (Rausch 1985: 56)

Lit.: Crkal 1983: 251.

Rebulobivia pilifera (Frič) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 28, nom. inval.; (Frič) in Frič et Kreuzinger 1936f: 135, nom. (comb.) inval.

= ? *Rebutia costata* f. *pilifera* Frič ex Buin. et Don.; *Mediolobivia ritteri* var. *pilifera* (Frič) Backeb., nom. inval.

Syn.: *Rebutia pilifera* Frič

Lit.: Backeberg 1959: 1518.

Rebutia citricarpa Frič 1933k, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 25, nom. inval., nom. illeg.

= *Rebutia xanthocarpa* var. *citricarpa* Frič ex Backeberg 1951; *R. xanthocarpa* f. *citricarpa* (Frič ex Backeb.) Buin. et Don.

Kreuzinger (1935: 25), u tohoto jména uvádí "= *R. xanthocarpa* Backeb. 1932". Jméno se vyskytuje i ve dřívějších Fričových publikacích (např. Frič 1933k) jako *Rebutia* (subg. *Eurebutia*) *citricarpa* Frič.

Lit.: Backeberg 1959: 1540; Šída 1991c; Valníček 1962: 213.

Rebutia citricarpa salmonea Frič 1933k nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 25, nom. inval.

= *Rebutia xanthocarpa* var. *citricarpa* /Frič ex/ Backeb. f. *graciliflora* (Backeb.) Donald non *R. xanthocarpa* var. *salmonea* Backeb.

Frič (1936a) má *R. /Eurebutia/ citricarpa* a *R. /E./ salmonea* jako samostatné druhy.

Lit.: Backeberg 1959: 1542; Šída 1991c; Valníček 1962: 213-214.

Rebutia einsteinii Frič 1931d: 267, nom. inval. /?/; Frič 1932c: 4 /nomen solum/; Frič 1932d: 14, nom. inval.; Frič 1936c: 19, nom. inval.

= *Rebutia einsteinii* Frič ex Kreuzinger et Buining 1949: 65 nom. spec. valid.; *Lobivia einsteinii* (Frič) Rausch 1985: 28

Syn.: *Cylindrorebutia einsteinii* Frič; *Rebulobivia einsteinii* (Frič) Frič in Kreuzinger
Fričův popis *R. einsteinii* v Möllers Deutsche Gartner-Zeitung (1931d: 267) je spíše vyprávění o krajině, počasí, a různých okolnostech nálezu než o rostlině samé. Jediný údaj který Frič uvedl o rostlině je, že mu vykvetla doma po naroubování žlutými květy. Nicméně tato informace může být uznána za formální popis a jméno může být zde považováno za validní (Donald 1976, *Ashingtonia*, n. v.). Podle našeho názoru je jméno s jistotou validní až u Kreuzingera a Buininga: *Rebutia einsteinii* Frič ex Kreuzinger et Buining 1949: 65. Problematika vyžaduje kritickou revizi.

Jméno *Mediolobivia schmiedcheniana* (Köhler) Krainz var. *einsteinii* (Frič) Backeb. (Backeberg 1959: 1500), je invalidní (Eggl 1985: 100). Existuje několik dalších nomenklatoricky nadbytečných popisů a dalších kombinací rodových, druhových, varietálních nebo forem. Jde o velmi variabilní skupinu, pro kterou lze akceptovat pojetí Donalda (1976, n.v. sec. Schütz 1977), který chápe *R. einsteinii* Frič jako komplexní druh, který je dále vnitřně členěn. Schütz (1977) píše o problematice tohoto druhu a kritizuje Friče za protichůdné informace o okolnostech nálezu *R. einsteinii* publikované v časopise Möllers Deutsche Gartner-Zeitung (1931d: 267) a v časopise *Kaktusář* (1932d: 14).

Lit.: Backeberg 1959: 1500; Crkal 1983: 267-270; Pažout 1962a: 3; Schütz 1977; Šída 1991b; Šubík 1966: 3-4; Valníček 1962: 209-212. Viz též Backeberg, *Descr. Cact. Nov.* 1: 30, 1956, n.v.

Rebutia graessneri Frič nom. nud. /"grässnerii"/, n. v., sec. Crkal 1983: 393

= ?

Rebutia haagei Frič et Schelle in Frič 1930f: 88, nom. spec. valid.

= *Rebutia haagei* Frič et Schelle in Frič; *Lobivia haagei* (Frič et Schelle) Wessn. (Rausch 1985: 56)

Syn.: *Rebulobivia haagei* (Frič et Schelle) Frič, *Digitorebutia haagei* (Frič et Schelle) Frič; *Mediolobivia haagei* (Frič et Schelle) Backeb.

Backeberg (1959: 1510) považoval *Rebutia* (*Mediolobivia*) *haagei* za shodnou s *Mediolobivia pygmaea* (R. E. Fries) *Backeberg*, což se v poslední době nepotvrdilo. V literatuře se občas vyskytuje též chybná ortografie "haageana".

Lit.: *Backeberg* 1959: 1494-1496, 1502, 1510, 1519; *Backeberg* 1979; *Donald* 1975; *Frič* 1931d: 267; 1932c: 2, 1932g: 1 /foto/; 1933k; *Šída* 1988b; *Valníček* 1962: 213.

Rebutia haagei var. *chamaeleon* *Frič* 1932a: 421, nom. var. inval.

= ?

Validita co se týče popisu je problematická. Otázka je, zda "*chamaeleon*" je jméno pro taxon nebo jen označení pro *Fričův* výpěstek jako je tomu u podobných *Fričových* kultivarů jako *salmor*, *crispa*, *quadricolor* nebo *cardinal* (viz *Frič* 1933k).

Rebutia hahnii *Frič* nom. nud., n. v., sec. *Crkal* 1983: 393

= ?

Není jisté, zda to je *Fričovo* jméno. Existuje jméno *Rebutia hahnii* *Werderm.*

Rebutia karrerii *Frič* 1932a: 422, nom. spec. valid.

= *Rebutia einsteinii* var. *karrerii* (*Frič* /ex *Backeb./*) *Šída*; *R. einsteinii* var. *columnaris* (*Wessn.*) *Buin. et Don.*; *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *karrerii* (*Frič*) *Backeb.*, nom. inval.

Jméno *R. karrerii* *Frič* bývá všeobecně považováno za invalidní (nomen nudum). Je však validní z r. 1932. *Mediolobivia schmiedcheniana* (*Köhler*) *Krainz* var. *karrerii* (*Frič*) *Backeb.* má být u *Backeberga* (*Descr. Cact. Nov.* 1957: 30, n. v.) invalidní (*Eggl* 1985: 100). Na tomto *Backebergově* basionymu vytvořil novou kombinaci *Šída* (*Kaktusy*, *Brno*, 26, no 1, p. 19): *Rebutia einsteinii* *Frič* var. *karrerii* (*Frič* ex *Backeb.*) *Šída*.

Lit.: *Anonymus* 1932: 422; *Frič* 1933d, e; *Schütz* 1977; *Šubík* 1966: 4; *Valníček* 1962: 212-213; *Wagner* 1933:42.

Rebutia marsoneri *Frič* 1933k, nom. inval.

= ?

Existuje jméno *Rebutia marsoneri* *Werderm.* 1937. Vztah *Werdermannova* jména ke jménu *Fričovu* nám není znám.

Rebutia nicolai *Frič* 1932d: 16, nom. spec. valid.

= *Lobivia einsteinii* (*Frič*) *Rausch* 1985: 28; *L. conoidea* (*Wessn.*) *Krainz*; *Rebutia einsteinii* var. *columnaris* f. *conoidea* (*Wessn.*) *Don.*

Frič (1932d: 16) připojuje ke jménu *R. nicolai* krátkou diagnózu: "*až 25 cm vysoká, těla krvavě červeného, s přilehlými bodláčky jako pavoučky*".

Lit.: *Backeberg* 1959: 1497-1498; *Schütz* 1977.

Rebutia peterseimii *Frič* 1932c: 3; nom. inval. /nomen solum/; *Frič* 1932d: 16, nom. spec. valid.

= *Lobivia nigricans* var. *peterseimii* (*Frič*) *Rausch* 1985

Syn.: *Digitorebutia peterseimii* *Frič* et *Kreuzinger*; *Rebulobivia peterseimii* (*Frič*) *Kreuzinger* 1935

Popis *R. peterseimii* publikoval zřejmě již *Kreuzinger* před *Fričem*, ovšem jméno uvádí jako *Rebutia petersenii* *Frič* ex *Kreuzinger* 1929: 254 et 1930: 12. Které jméno (ortografická varianta ?) je správné nám není známo, nicméně "*peterseimii*" se vyskytuje mnohem častěji.

Lit.: Backeberg 1959:1519-1520; Frič 1932g: 1 /photo/; Valníček 1962: 213.

Rebutia pilifera Frič 1932d: 15-16, nom. inval. /nom. provis./; Frič in Frič et Kreuzinger 1936f: 135 nom. inval.

= ? *Rebutia costata* f. *pilifera* Frič ex Buin. et Don.; *Mediolobivia ritteri* var. *pilifera* (Frič) Backeb. nom. inval.

Syn.: *Digitorebutia pilifera* Frič et Kreuzinger; *Rebulobivia pilifera* (Frič) Frič in Kreuzinger

Lit.: Backeberg 1959: 1518; Eggli 1985: 100.

Rebutia pseudodeminuta Frič 1932c: 3, nom. inval.; Frič 1933k, nom. inval.

= ?

Jméno se objevuje už ve Fričově ceníku (1929e: 14) jako bohatěji a světleji kvetoucí novinka, ovšem bez autorství a popisu, tedy invalidní. Frič v ceníku (1932g: 4. str. obálky) nabízí *R. deminuta* a *R. pseudodeminuta*. U *R. pseudodeminuta* připojuje poznámku "*blüht dunkler, deformiert nicht. Ia Handelspflanze*". Existuje jméno *Rebutia pseudodeminuta* Backeb. 1933 [= *Aylostera pseudodeminuta* (Backeb.) Backeb.]. Vztah Fričovy a Backebergovy rostliny nám není znám, nicméně pravděpodobnost, že se jedná alespoň o Backebergem převzaté Fričovo jméno, je značná. Viz též *Echinorebutia pseudodeminuta* Frič.

Rebutia pseudoeinsteinii /Frič/ 1933k nom. inval.

= ?

Jméno je provizorní a bez autorství "Frič".

Rebutia rubriviride Frič in Frič et Kreuzinger 1936f: 137, nom. inval.

= *Mediolobivia steineckeii* var. *rubriviridis* (Frič) Backeb., nom. inval.; *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *rubriviridis* (Frič) Backeb., nom. inval.

Lit.: Backeberg 1959: 1500; Šubík 1966: 4.

Rebutia salmonea Frič 1929e: 14, nom. inval. /?/; 1932c: 5; nom. spec. valid.

= *Rebutia xanthocarpa* var. *citricarpa* f. *graciliflora* (Backeb.) Donald 1975 non *Rebutia xanthocarpa* var. *salmonea* /Frič ex/ Backeb. (Šída 1991).

Ve Fričově ceníku (1929e: 14) je krátká charakteristika, která by mohla být považována za popis: "*Minusculus ähulich, doch dichter bestechelt lachsrosa blühend -remontiert*". V jiném Fričově ceníku (Frič 1932g: 1) je fotografie *R. salmonea* Frič, v textu pod fotografií je údaj "*gr. citrongelbe Früchte*". Tyto údaje v cenících jsou u Friče zpravidla míněny jako informace pro kupujícího, nikoliv jako popis nového druhu. Jméno je zde tedy invalidní. Jasně validní je ovšem v článku o rebutiích z vysokých hor (Frič 1932c: 5). *R. salmonea* Frič se později objevuje v knize Backeberga a Knutha (Kaktus-ABC, 1935) a v Backebergově monografii (1959: 1542). Jméno *R. xanthocarpa* var. *salmonea* validně publikoval Backeberg zřejmě až v r. 1951 (Cact. Succ. Journ., US, 83, 1951; n. v.). Jak zdůrazňuje Šída (1991), Backeberg popsal svoji *R. xanthocarpa* var. *salmonea* /Frič ex/ Backeb. na základě jiných rostlin než Frič svoji *R. salmonea*, čili *R. xanthocarpa* var. *salmonea* Backeb. je založena na jiném typu než *R. salmonea* Frič. Naopak původnímu Fričovu materiálu odpovídala *R. graciliflora* Backeb. Tyto taxony jsou nyní hodnoceny jako variety a formy složitého komplexu *R. xanthocarpa* Backeb.

Lit.: Backeberg 1959: 1542; Crkal 1983: 263; Frič 1932g: 1; Hlinecký 1965; Šída 1991c.

Rebutia scarlatea Frič nom. nud., n. v., sec. Donald 1975: 43
= *Rebutia minuscula* K. Sch.

Rebutia steinecke Frič 1932d: 16, nom. spec. valid.
= *Mediolobivia schmiedcheniana* var. *steinecke* (Frič) Backeb., nom. inval.
Jméno *R. steinecke* je v literatuře všeobecně považováno za invalidní /nomen nudum/. Je však validní a všechna odvozená jména by se měla zakládat na basionymu *R. steinecke* Frič 1932.
Lit.: Backeberg 1959:1500; Eggl 1985:100; Šubík 1966: 4.

Rebutia turbinata Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 393
= ?

Rebutia violaciflora var. *aureispina* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 393
= ?

Roseia Frič 1928k, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 9, nom. inval.
= *Ancistrocactus* (K.Sch.) Br. et R.; *Ferocactus* Br. et R.;
Jméno *Roseia* (podle J. N. Rose) by nemělo být považováno za pozdní homonymum jména *Rosea* Fabr. 1759; *Rosea* Mart. 1826 a *Rosea* Klotzsch 1853. Správný způsob psaní by měl být "Rosea", tak jak jej uvádí např. Sadovský (1962: 3), Frič si však shodu jmen zřejmě uvědomoval a zavedl proto odlišné jméno "Roseia". Kód doporučuje jména zachovávat tak, jak byla vytvořena a jméno *Roseia* Frič by nemělo být považováno za ilegální z důvodů pozdní homonymity. Nicméně je jméno *Roseia* bez popisu, invalidní a tedy momentálně nepoužitelné. Hunt (1979: 465) má jméno *Roseia* Frič jako synonymum ke jménu *Coryphantha* (Engelm.) Lem.

Roseia brevihamata (Eng.) Frič 1928k, nom. inval.
= *Ancistrocactus brevihamatus* (Eng.) Br. et R.

Roseia castanedai Frič 1924c: 12; nom. inval.; Frič 1926k: 440-441, nom. inval.; Frič 1928g: 66-67 nom. inval.

= *Ancistrocactus megarhizus* (Rose) Br. et R.
Frič (19251: 24) píše, že neznal Roseho popis *Echinocactus megarhizus* a že se jedná o stejnou rostlinu.

Salmiopuntia Frič in sched., nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.
= *Opuntia* Mill., *Cylindropuntia* (Eng.) Knuth, *Austrocylindropuntia* Backeb.
Rod obsahuje dva druhy, kromě níže uvedené *S. schickendantzii* ještě *S. salmiana* (Parm.) Kreuzinger 1935: 41, nom. inval. (= *Opuntia salmiana* Parm., *Cylindropuntia salmiana* (Parm.) Knuth in Backeberg et Knuth, *Austrocylindropuntia salmiana* (Parm.) Backeb.).

Salmiopuntia schickendantzii (Web.) Frič comb. in sched., nom. /comb./ inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.
= *Opuntia schickendantzii* Web.

Scoparebutia Frič 1936a, nomen solum, nom. inval.; Frič in Frič et Kreuzinger 1938c: 55, nom. inval.

= *Lobivia* Br. et R.; *Hymenorebutia* subgen. *Scoparebutia* Frič ex Buining 1939
Bradleya 4/1985: 77 uvádí *Scoparebutia* Frič et Kreuzinger ex Buining /n.v./ Buining
(1939: 103) však validizoval jméno pro podrod, nikoliv pro rod - *Hymenorebutia* Frič ex
Buining subg. *Scoparebutia* Frič ex Buining.
Lit.: Backeberg 1959: 1448-1449, Crkal 1983: 299.

Scoparebutia crispa Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 400
= ?

Scoparebutia maresii Frič nom. nud. /"marešii"/, n. v., sec. Crkal 1983: 303, 400
= *Lobivia haematantha* var. *densispina* (Werd.) Rausch 1985 (Ullmann 1992a: 7)

Scoparebutia spinosissima Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 322, 400
= ?

Setirebutia Frič in Kreuzinger 1935: 26, nom. inval.; Frič in Frič et Kreuzinger 1938c:
53, nom. inval.

= *Lobivia* Br. et R.; *Mediolobivia* Backeb. subg. *Mediolobivia*
V Kreuzinger 1935: 26 popis je, ovšem německy. V Kreuzingerově Verzeichnis je 11
nových jmen druhů rodu *Setirebutia*, všechny je nutno ovšem připsat Kreuzingerovi, i
když jsou to alespoň zčásti Fričova jména.
Lit.: Crkal 1983: 297; Pažout 1943: 46,62.

Setirebutia turbiniformis /Frič in/ Kreuzinger 1935: 26, nom. inval.; Frič in Frič et
Kreuzinger 1936e: 124, nom. inval. et 1936f: 134 nom. inval.

= ? *Rebutia aureiflora* Backeb., *Mediolobivia aureiflora* (Backeb.) Backeb., *Lobivia*
chrysantha (Werd.) Rausch var. *aureiflora* (Backeb.) Rausch

Backeberg (1959: 486) přiřadil jméno *Setirebutia turbiniformis* Frič in Kreuzinger ke
své *Mediolobivia aureiflora* (Backeb.) Backeb.

Spinicalycium Frič in Kreuzinger 1935: 36, nom. inval.
= *Acanthocalycium* Backeb.

Návaznost Backebergova jména na Fričovo jméno je zjevná (Backeberg 1959:1366).

Spinicalycium roseiflorum Frič in Kreuzinger 1935: 36, nom. inval.
= ? *Acanthocalycium spiniflorum* (K. Sch.) Backeb. (Backeberg 1959: 1368).

Stenocactus (K. Sch.) Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 36, comb. poster.
/*Stenocactus* (K. Sch.) Berger 1929/, nom. illeg.

= *Echinofossulocactus* Lawrence 1841

Správné jméno pro tento rod je *Echinofossulocactus* Lawrence.
Lit.: Heath 1989; Tjaden 1982.

Stetsonia coryne var. *robusta* Frič nom. inval., in litt. (Crkal 1983: 229, 401)
= ?

Strombocactus turbiniformis (Pfeif.) Frič 1924h: 142, nom. /comb./ illeg.; 1925 comb.
in sched., nom. /comb./ inval.

= *Strombocactus disciformis* (DC.) Br. et R.

Jak Frič (1924h: 142) v Seidlových Kaktusech píše, byl si vědom, že měl použít druhové jméno *disciformis* DC, protože je o deset let starší, ale zvolil jméno *turbiniiformis* Pfeiff. Jako důvody uvádí, (1) že si nebyl jist, zda De Candolleho rostlina byla totožná s Pfeifferovou, dále (2) že rostlina má diskovitou formu jen v mládí a později se podobá vnitřku turbín a (3) je to název vžitý.

Strombocactus turbiniiformis var. *monacanthus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 401
= ?

Strombocactus turbiniiformis var. *seidelii* Frič 1924h: 146, nom. var. valid.
= ?

Fričem použité druhové jméno *turbiniiformis* není oprávněné, var. *seidelii* je zřejmě taxonomicky neopodstatněná.

Lit: Crkal 1983: foto barev, no 12.

Strombocactus turbiniiformis var. *spinossissimus* Frič nom. nud., n. v., sec. Crkal 1983: 401
= ?

Strophocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 21, nom. illeg.
= *Strophocactus* Br. et R.; *Selenicereus* (Berger) Br. et R.

Subulatopuntia Frič et Schelle in Kreuzinger 1935: 40, nom. inval.
= *Tephrocactus* Lem. em. Backeb., *Austrocylindropuntia* Backeb., *Opuntia* Mill.

Tephrocactus azureispinus Frič 1933k, nom. inval.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. inval., nom. illeg.

= *Tephrocactus alexanderi* var. *bruchii* (Speg.) Backeb.

V Kreuzingerově Verzeichnis je jako synonymum je uvedeno jméno *T. bruchii* Speg. 1925, což zapřičiňuje ilegimitu Fričova jména.

Tephrocactus calvus (Lem.) Frič 1933k nom. /comb./ valid.; /Frič in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. /comb./ poster.

= *Tephrocactus articulatus* var. *calvus* (Lem.) Backeb., *Opuntia calva* Lem. 1839, *Tephrocactus calvus* Lem. 1868. (Backeberg 1958: 257).

Tephrocactus hickenii (Br. et R.) Frič 1933k, comb. poster.
= *Tephrocactus hickenii* (Br. et R.) Speg. 1926

Tephrocactus maihuenioides Frič 1929e: 14; nom. inval.; Frič 1929h, nom. inval. /"maihueniaoides"/; Frič 1933k nom. inval. Frič in Kreuzinger 1935: 41, nom. inval.

= *Maihueniopsis molfinoi* Speg., *Opuntia molfinoi* (Speg.) Werd., *Tephrocactus molfinoi* (Speg.) Ritter (Backeberg 1958: 354)

Frič (1933k) má jako synonymum jméno nototypického rodu *Maihueniopsis* Speg.

Tephrocactus strobiliformis (Berg.) Frič 1933k, nom. /comb./ valid.; (Berg.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. /comb./ valid.

= *Tephrocactus strobiliformis* (Berger) Frič 1933k; *T. articulatus* var. *inermis* (Speg.)

Backeb. (Backeberg 1958: 257)

Kombinaci *T. strobiliformis* navrhl též Backeberg (in Backeberg et Knuth 1935: 106). V případě uznání druhové hodnoty v rodu *Tephrocactus* má Fričova kombinace z r. 1933 prioritu před Backebergem.

Thelomastus Frič in Kreuzinger 1935: 10, nom. inval.; nom. illeg.

= *Thelocactus* (K. Sch.) Br. et R. 1922, *Echinomastus* Br. et R. 1922

Jméno *Thelomastus* zavedl Frič pro dva spojené rody *Thelocactus* K. Sch. a *Echinomastus* Br. et R. Pokud není nově vymezený rod validně popsán, musí podle pravidel Kódu rod vzniklý spojením dvou rodů nést to jméno, které je nejstarší a validně publikované. V Kreuzingerově Verzeichniss (1935: 10) jsou druhové kombinace, ovšem jako kombinátora je zde nutno považovat jen Kreuzingera.

Thelomastus bicolor var. *tricolor* (K. Sch.) Frič comb. in sched., comb. inval.; /Frič in/ Kreuzinger nom. inval., nom. illeg.

= *Thelocactus bicolor* var. *tricolor* (K. Sch.) Knuth

Trichocereus cephalopasacana Frič 1929b: 170-171, nom. inval.; Frič 1929e: 14 et 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ? *Helianthocereus pasacana* (Web.) Backeb.

Jako synonymum je v Kreuzingerově Verzeichniss uveden *Echinopsis formosissima* Lab.

Lit.: Backeberg 1959: 1317.

Trichocereus cephalo-pasacana albicephala Frič 1929e: 14 et 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 39, nom. inval.

= ? *Helianthocereus pasacana* (Web.) Backeb.

Lit.: Backeberg 1959: 1317.

Trichocereus marsoneri Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ?

Trichocereus pasacana catamarcensis Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ? *Trichocereus terscheckii* (Parm.) Br. et R. (Backeberg 1950: 1316)

Jako synonymum je uveden *Echinopsis gigantea* R. Mey.

Lit.: Frič 1929h.

Trichocereus pasacana inermis Frič 1929e: 14, nom. inval. /sine auct. Frič/; Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ? *Trichocereus terscheckii* (Parm.) Br. et R. (Backeberg 1950: 1316)

Jako synonymum je uveden *Echinopsis valida* Monv.

Trichocereus pasacana var. *la-rioja* Frič 1929h, nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ?

Jako synonymum je uveden *Echinopsis robusta* Mass.

Lit.: Backeberg 1959: 1317.

Trichocereus pasacana nigra Frič 1929e: 14, nom. inval. /sine auct. Frič/; Frič 1929h,

nom. inval.; Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval.

= ?

Lit.: Backeberg 1959:1317; Crkal 1983: 246.

Trichocereus salpingophora Frič ?, n. v., sec. Crkal 1983: 401

= ?

Trichocereus tucumanense Frič in Kreuzinger 1935: 38, nom. inval. /nom. provis./

= *Helianthocereus grandiflorus* (Br. et R.) Backeb.

Syn.: *Chamaecereus grandiflorus* Frič

Lit.: Backeberg 1959: 1333.

Weberipuntia Frič in Kreuzinger 1935:41, nom. inval.

= *Tephrocactus* Lem. emend. Backeb.

Rod je založen na jediném druhu *W. weberi* (Speg.) /Frič in/ Kreuzinger 1935: 41, nom. inval. (= *Tephrocactus weberi* (Speg.) Backeb.)

Zygocereus Frič et Kreuzinger in Kreuzinger 1935: 15, nom. illeg.

= *Schlumbergera* Lem.

II. Jména A. V. Friče publikovaná validně

Tento seznam obsahuje Fričova jména, která můžeme považovat za platně (validně) publikovaná, tedy jména s nimiž lze podle Kódu (ICBN) nějak dále pracovat. Validní jména (na rozdíl od invalidních) je nutno brát vždy v úvahu při výběru správného jména pro daný taxon, mohou být základem pro další kombinaci (basionymem), mohou způsobovat ilegilitu později publikovaných jmen (homonym). Ovšem zdaleka ne všechna platně publikovaná jména jsou z našeho dnešního pohledu taxonomicky oprávněná. Například všechny čtyři variety od *Astrophytum asterias* jsou sice platně publikované, ale taxonomicky bezvýznamné. Nepředstavují žádné samostatné taxony, rostliny, podle nichž byly popsány spadají do rámce přirozené variability druhu, jsou to tedy pouhá synonyma k *A. asterias* /var. *asterias*/.

Vedle validních jmen uvedených v tomto seznamu dále existují jména, jejichž validita je u Friče sporná (i když ne zcela ztracená) a může být předmětem diskuse. Týká se to např. některých jmen uveřejněných ve Fričových cenících. Jmen se spornou validitou není podle našeho odhadu více než 50.

- Ariocarpus lloydii* var. *major* Frič Život v přírodě 29/3: 9, 1925 /"mayor"/
Astrophytum asterias var. *multipunctatum* Frič Život v přírodě 29/11: 37, 1925
Astrophytum asterias var. *nudicarpum* Frič l.c.
Astrophytum asterias var. *roseiflorum* Frič l.c.
Astrophytum asterias var. *seminudum* Frič l.c.
Astrophytum capricorne var. *major* Frič Život v přírodě 29/11: 38, 1925
Astrophytum capricorne var. *minor* Frič l.c.
Astrophytum myriostigma var. *columnare* Frič Život v přírodě, 29/11: 37, 1925
Astrophytum myriostigma var. *grandiflorum* Frič l.c.
Astrophytum myriostigma var. *minimiflorum* Frič l.c.
Astrophytum myriostigma var. *nudicarpum* Frič l.c.
Astrophytum senile Frič Život v přírodě 29/10: 35, 1925 /descriptio/ et 29/12: 44, 1925 /nomen/
Brasilopuntia Schelle et Frič in Frič Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič 1932-1933, 1933, sine p., sine a.
Brasilopuntia argentina (Gris.) Frič l.c.
Cephalomamillaria Frič Život v přírodě 29/9: 29, 1925
Chamaecereus grandiflorus Frič Kaktusář 2/7-8: 63-65, 1931
Coryphantha jaumavei Frič Möllers Deutsche Gartner Zeitung 41/12: 141, 1926
Coryphantha stutzlei Frič Život v přírodě 29/32-33: 65-66, 1925
Cylindropuntia (Engelm.) Frič et Schelle in Kreuzinger Verzeichnis ... 1935: 42
Echinocactus dadakii Frič Monatschr. f. Kakteenkunde 31: 15, 1921 /n.v./; Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva 17: 77, 1922
Echinocactus mihanovichii Frič et Gürke in Gürke Monatsschrift für Kakteenkunde 15: 142-143 /n.v./
Echinocactus scopa var. *major* Frič /"mayor"/ Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva 17/11: 125, 1922
Echinocactus scopa var. *nigrispina* Frič Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva 17/8: 88, 1922
Echinopsis graulichii (Frič) Frič Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič 1932-1933, 1933, sine p., sine a.
Espositoa dybowskii (Goss.) Frič in Kreuzinger Verzeichnis... 1935: 6
Fobia Frič Život v přírodě 29/38-39: 75-76, 1925

Fobea viridiflora Frič l.c.

Glandulifera (Salm-Dyck) Frič /in Seidl J., ed./, *Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění*, 4, p. 122.

Glandulifera clava (Pfeiff.) Frič /in Seidl J., ed./,

Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění, 4, p. 122.

Glandulifera erecta (Lem.) Frič /in Seidl J., ed./, *Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění*, 4, p. 122.

Gymnocalycium caespitosum Frič Möllers *Deutsche Gartner Zeitung* 42/33: 400, 1927

Haagea Frič *Život v přírodě* 29/36-37: 69-70, 1925

Haagea schwarzii Frič l. c.

Lobivia dragai Frič *Kaktusář* 2/9-10: 82-83, 1931

Lobivia ducis-paulii Frič *Kaktusář* 2/1: 1, 1931

Lobivia graulichii Frič *Kaktusář* 2/9-10: 79-81, 1931

Lobivia graulichii var. *cinnabarina* Frič *Kaktusář* 2/9-10: 81, 1931

Lobivia klusacekii Frič *Kaktusář* 2/9-10: 82-83, 1931

Lobivia kuehnrichii Frič *Kaktusář* 2/9-10: 83, 1931

Lobivia staffenii Frič *Rozkvět* 22/22: 11, 1929

Malacocarpus bezrucii Frič *Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva* 17/9: 100 /nomen/ et 17/10: 110 /descriptio/, 1922

Malacocarpus bezrucii var. *centrispinus* Frič *Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva* 17/9: 110, 1922

Malacocarpus bezrucii var. *cornifer* Frič l.c.

Malacocarpus kovarikii Frič *Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva* 17/9: 100, 1922

Neowerdermannia Frič *Kaktusář* 1/11: 85-87, 1930

Neowerdermannia vorwerkii Frič l.c.

Notocactus Frič *Cacti the coming fashion*, 1928, sine p.

Notocactus grossei (K. Sch.) Frič l.c.

Notocactus schumannianus (Nic.) Frič l.c.

Obregonia Frič *Život v přírodě* 29/2: p. sep. 1-4 / = 13-14/, 1925

Obregonia denegrii Frič l.c.

Opuntia hildemanni Frič Möllers *Deutsche Gartner-Zeitung* 42/31: 377, 1927

Opuntia piriaii Frič *Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva* 17/12: 136, 1922

Pelecophora strobiliformis (Werderm.) Frič et Schelle in *Kreuzinger Verzeichnis ...* 1935:9

Platyopuntia (Eng.) Frič *Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič* 1932-1933, 1933, sine p., sine a.

Platyopuntia chakensis (Speg.) Frič l.c.

Platyopuntia maculacantha (Förster) Frič l.c.

Platyopuntia quimilo (K. Sch.) Frič l.c.

Platyopuntia sulphurea (G. Don) Frič l.c.

Rebutia haagei Frič et Schelle in Frič *Kaktusář* 1/11: 88, 1930

Rebutia karreri Frič Möllers *Deutsche Gartner-Zeitung*, Erfurt, 47/36: 422, 1932

Rebutia nicolai Frič *Kaktusář* 3/2: 16

Rebutia peterseimii Frič l.c.

Rebutia salmonea Frič *Kaktusář* 3/1: 5, 1932

Rebutia steineckeii Frič *Kaktusář* 3/2: 16, 1932

Strombocactus turbiniiformis var. *seidelii* Frič /in Seidl J., ed./, *Kaktusy, sukkulenty a*

jejich pěstění, 5, p. 146, 1924

Tephrocactus calvus (Lem.) Frič *Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič* 1932-1933, 1933, sine p., sine a.

Tephrocactus strobiliformis (Berg.) Frič l.c.

III. Fričova jména kaktusů, která se dodnes používají v jejich původní taxonomické hodnotě

Astrophytum senile Frič *Život v přírodě* 29/10: 35, 1925 /descriptio/ et 29/12: 44, 1925 /nomen/

Neowerdermannia Frič *Kaktusář* 1/11: 85-87, 1930

Neowerdermannia vorwerkii Frič l.c.

Notocactus Frič *Cacti the coming fashion*, 1928, sine p.

Notocactus grossei (K. Sch.) Frič l.c.

Notocactus schumannianus (Nic.) Frič l.c.

Obregonia Frič *Život v přírodě* 29/2: p. sep. 1-4 /= 13-14/, 1925

Obregonia denegrii Frič l.c.

Peleciphora strobiliformis (Werderm.) Frič et Schelle in *Kreuzinger Verzeichnis ...* 1935:9

Rebutia haagei Frič et Schelle in *Frič Kaktusář* 1/11: 88, 1930

Vedle výše vyjmenovaných deseti Fričových taxonů které přetrvaly dodnes pod původními Fričovými jmény existují další Fričovy taxony dodnes uznávané, Fričem publikované pod jmény sice validními, ale ilegitimními. Je to např. *Haagea* Frič s druhem *H. schwarzii* (nyní *Porfiria Böd.*).

Dále existují Fričovy taxony, které byly přerazeny (kombinovány) k jinému rodu nebo do jiné úrovně (např. z druhu na varietu), ale jako taxony se v nějaké formě zachovávají dosud. Ze známějších jsou to např. *Echinocactus dadakii* Frič (nyní *Frailea pygmaea* var. *dadakii*), *Echinocactus mihanovichii* Frič et Gürke (*Gymnocalycium mihanovichii*), *Fobea viridiflora* Frič (*Escobaria chaffeyi* f. *viridiflora*), *Gymnocalycium caespitosum* Frič (*G. gibbosum* var. *caespitosum*), *Lobivia graulichii* var. *cinnabarina* Frič (*L. tiegeliana* var. *cinnabarina*), *L. klusacekii* Frič (*L. chrysantha* var. *klusacekii*), *L. kuehnrichii* Frič (*L. haematantha* var. *kuehnrichii*) a další.

Některé novinky, které vyplynuly z revize Fričových jmen

Astrophytum myriostigma var. *columnare* Frič *Život v přírodě*, 29/11: 37, 1925

Frič je prvním autorem, který použil jméno var. *columnare* u *Astrophytum myriostigma*. Jméno *A. myriostigma* var. *columnare* (K. Sch.) Tsuda 1934-1936 je pozdější kombinace jména *Echinocactus myriostigma columnaris* K. Sch., což v případě, že jsou jména *columnaris* u Friče a *Schumannia* založena na různých typech, způsobuje ilegimititu jména var. *columnaris* (K. Sch.) Tsuda. Taxonomickou povahu jmen jsme nezkoumali, záležitost je třeba dořešit.

Cylindropuntia (Engelm.) Frič et Schelle in *Kreuzinger Verzeichnis ...* 1935: 42 (31.IV.1935)

Kombinátoři jména *Cylindropuntia* (Engelm.) Frič et Schelle in *Kreuzinger* mají prioritu před autory *Cylindropuntia* (Engelm.) Knuth in *Backeberg et Knuth*,

Kaktus-ABC, 1935 (31.XII.1935). *Cylindropuntia* se však jako samostatný rod v současné době příliš neuznává.

Lobivia graulichii Frič Kaktusář 2/9-10: 79-81, 1931

Jméno *Lobivia graulichii* Frič 1931 způsobuje ilegilitimitu jména *L. graulichii* (Frič) Backeb. 1959. Jména jsou založena na různých typech, Backebergova kombinace je založena na *Cinnabarinea graulichii* Frič.

Lobivia staffenii Frič Rozkvět 22/22: 11, 1929

Při úplném ztotožnění druhu *L. staffenii* Frič s *L. chrysantha* (Werd.) Backeb. 1935 má prioritu Fričovo jméno. Taxonomie této skupiny (nám) však není příliš jasná.

Neowerdermannia Frič Kaktusář 1/11: 85-87, 1930

Rod *Neowerdermannia* Frič bývá často spojován s rodem *Weingartia* Werd. 1937 (Backeberg 1979, Říha 1984). Pro takto spojené rody je správným jménem Fričovo jméno *Neowerdermannia*.

Neowerdermannia vorwerkii Frič l.c.

Jméno *Weingartia vorwerkii* (Frič) Backeb. je ilegitimní, protože při spojení rodů *Weingartia* Werd. a *Neowerdermannia* Frič má prioritu jméno *Neowerdermannia* Frič a správným jménem pro tento taxon je tedy *Neowerdermannia vorwerkii* Frič.

Oreocereus irigoyenii Frič ex Kreuzinger Möllers Deutsche Gartner-Zeitung 44/22: 253, 1929 et Kaktusář, Brno, 1/1: 12, 1930

Fričovo jméno *O. irigoyenii* publikoval platně Kreuzinger v r. 1929 a 1930 a předešel tak Backbergovu kombinaci *Oreocereus trolii* (Kupp.) Backeb. 1935. *Oreocereus irigoyenii* Frič je tedy správným jménem pro tento taxon.

Tephrocactus strobiliformis (Berg.) Frič Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič 1932-1933. - Praha. 1933 /S. a.; p. 1, sine p. num./.

Tutéž kombinaci navrhl Backeberg (in Backeberg et Knuth, Kaktus-ABC, 1935: 106). V rodě *Tephrocactus* na úrovni druhu má Fričova kombinace prioritu před Backebergem.

Závěrečné zhodnocení

Albert Vojtěch Frič (1882-1944) podnikl 6 cest do Jižní Ameriky a 1 cestu do Mexika. V zámoří strávil celkem asi 9 let života. Svůj zájem dělil mezi etnografii (Indiáni Jižní Ameriky) a studium a sběr kaktusů. Vedle toho proslul jako spisovatel, zvláště obdivujeme jeho fantazii a lehkost s jakou psal povídky i knihy pro děti i dospělé. Strohé, faktografické zpracování dat s objektivním podáním skutečnosti však bylo nad jeho síly. Frič se kaktusům věnoval ve větší míře od 20. let do začátku II. světové války, kdy mu pro nedostatek paliva zmrzlo ve sklenících několik desítek tisíc rostlin a jeho celoživotní práce byla zničena. Frič byl hlavně sběratel kaktusů (i když mnohdy nevíme, kudy vlastně chodil a kde sbíral), byl výtečný terénní pracovník, jací se dnes, kdy možnosti k cestování jsou nesrovnatelně pohodlnější, už nerodí. Přitom sběratelské výsledky z jeho cest byly obdivuhodné. Byl ale hlavně velký propagátor kaktusářství, pěstitel a obchodník s kaktusy. Přestože byl amatér, jeho znalosti byly v tehdejší době na takové úrovni, že mohl v tomto oboru komunikovat s tehdejšími špičkovými odborníky -

profesionály. Měl svůj vlastní systém rodů a druhů čeledi Cactaceae, vytvořil mnoho rodových a druhových jmen kaktusů, platně popsal několik významných rodů a druhů dodnes uznávaných.

Z Fričových publikací a z Fričova herbáře (PR) jsme soustředili asi 700 Fričových jmen rodů, druhů, variet a forem kaktusů. Z toho asi 200 jmen (invalidních) si Frič sám sobě neautorizoval. V našem přehledu (seznam I.) je obsaženo zbyvajících asi 500 jmen. Z nich je asi 65 publikovaných validně (seznam II.), tedy 13 %. 40 z nich je taxonomicky bezvýznamných, jsou to dnes pouhá synonyma protože nepředstavují žádné samostatné taxony. Zbylých 25 jmen, tedy 5 %, představuje taxony v současnosti užívané buď v různých jiných kombinacích (v jiné taxonomické hodnotě, s jiným rodovým jménem ap.) nebo v původní Fričově formě - těch jsme zjistili 10 (seznam III.). Je to málo nebo hodně ? Jistěže málo vzhledem k tomu, kolik rodů a druhů, které Frič objevil ve svém materiálu, platně popsalí jiní autoři nehledě na materiál, který nebyl zpracován vůbec. Frič na nějaká pravidla nedbal a ani je nechápal. Fričovi stačilo, když rostlinu jakýmkoliv způsobem pojmenoval, třeba jen na jmenovce ve sbírce nebo jen sám pro sebe. Samozřejmě není možné dívat se na minulost dnešním pohledem, obzvláště na 20. a 30. léta, kdy se nomenklatorická pravidla teprve rodila. Nám dnes s odstupem času ale pouhé jméno bez důkladného popisu nestačí k tomu, abychom mohli jméno identifikovat, když už rostlinu nemáme. Proto je počet jmen, o nichž vůbec nevíme jaké rostliny se u Friče za nimi skrývaly, tak vysoký. Jen náš seznam (I.) jich obsahuje asi 160. Pro pochopení Fričova přístupu k popisování nových druhů ocitujme jeho vlastní slova, která napsal v článku o lobivích v brněnském Kaktusáři z r. 1931 na straně 79: "*I když mi to jistě bude bráno ve zlé, nebudu popisovat suše, t. ř. vědecky. Budou říkat, že tyto popisy jsou neplatné, protože nejsou latinské, že nejsou dle pravidel, ale to je mně jedno. Nehodlám psát popisy, které nikdo nečte, a i kdyby je četl, nic z nich nemá. Považuji popisy ty za přežitky, právě jako kuchyňskou latinu. V nynějších dobách, kdy je dokonalá reprodukce fotografická, nemá to smyslu. Raději řeknu za jakých podmínek jsem rostlinky našel. To bude našim pěstitelům jistě milejší*". Hlavní důvod, proč je mnoho Fričových jmen neplatných nespočívá v tom, že popis není v latině a není podle pravidel, ale proto, že úplně chybí. Frič bohužel považoval prvopopis za beletristickou záležitost, ne za víceméně faktografickou a technickou pomůcku, která se samozřejmě nečte pro potěšení, ale používá se pro srovnání.

Frič při pojmenovávání rostlin měl snahu, aby jméno co nej přesněji odpovídalo rostlině, a to podle znaků či vlastností rostliny nebo výskytem. Zámysl je to dobrý, ale v žádném případě není důvod, proč nějaké jméno měnit, když ne zcela odpovídá rostlině. Jméno je jen symbol za kterým se skrývá nějaká rostlina (taxon) a i když je to vhodné, nutně nemusí vůbec rostlině odpovídat. Dlužno dodat, že představa o tom, že jméno musí rostlině přesně odpovídat byla v té době všeobecně hluboce zakořeněná a přetrvávala ještě do 50. let. Fričovu snahu, aby jméno odpovídalo rostlině cítíme z jeho publikací velmi často, např. ve výše citovaném článku o rodu Lobivia z Kaktusáře 1931 se na str. 77 dočteme "*...Jméno povstalo slovní hříčkou - přesmyčkou, v nichž si američtí autoři přímo hračkářsky libují, že jména vlasti těchto rostlin: Bolivie. O výhodnosti názvu by se mohlo diskutovat, ale přinejmenším naznačuje, kde přibližně rostlina ta žije, i když nevyznačuje její vlastnosti, jak by si bylo při rodových jménech přát. Je sice pravdou že Lobivie se neomezují jen na Bolívii, ale spíše je větší část jejich rozšíření v Argentíně...*". Pokud jméno rostlině ne zcela odpovídalo, bylo to pro Friče důvodem k přejmenování. Frič tak neoprávněně vytvářel nová, avšak ilegitimní jména. Jako příklad je možno uvést přejmenování Lobivia aurea Br. et R. na L. aureiflora Frič jen proto, že rostlina není celá žlutá (zlatá) ale má žlutý jen květ, nebo zavádění jména Microspermia Frič namísto

Parodia Speg.; sem též patří *Lactomamillaria aselliformoides* Frič, kteréžto jméno mělo rostlinu dobře vystihovat namísto *Solisia pectinata* Br. et R. Zcela zbytečně Frič spolu s ing. Kreuzingerem změnili několik desítek jmen rodů s koncovkou -cactus na -cereus, jako například *Aporocactus* na *Aporocereus* proto, že *Cereus* musel být podle jejich představy sloupovitý kaktus, kdežto *Cactus* rostlina kulovitá.

Zbývá se ještě zmínit o dalších osobách, kteří s Fričovým materiálem (rostlinami, jmény, taxony) nějak dále pracovali. Frič dovezl velké množství rostlin, rozlišil mnoho nových druhů a několik rodů, ale platně popsal jen zlomek. Větší množství jeho objevů zužitkovali druzí. Hodnotu Fričovy práce si uvědomil nejvíce C. Backeberg, ale také K. Kreuzinger, Y. Ito, později F. Ritter a A. Buining; z našich pracovníků hlavně Z. Fleischer, F. Pažout, B. Schütz a R. Šubík. Ti popsalí řadu Fričových druhů a využili některá Fričova jména, i když ne vždy jsou jejich popisy platné.

Vývoj spolupráce a vztahů Friče s Backebergem je dostatečně znám a nechceme se jím zde zabývat. Chtěli bychom jen zdůraznit naše poznání, že vliv Friče na Backeberga byl větší, než se u nás všeobecně soudí. Backeberg vytěžil z Friče mnoho a tvrzení, že Backeberg je Fričův žák není daleko od pravdy. Nejde jen o to, že Backeberg popsal mnoho nových taxonů podle Fričem dovezených rostlin a že v některých (spíše ojedinělých) případech použil přímo Fričových jmen pro taxony, které Frič vytvořil. Zdá se, že proslulá Backebergova koncepce úzce pojatých rodů má kořeny ve Fričově taxonomii. Jedno je však jisté - nebýt Backeberga, který, byť bez Fričova souhlasu, mnoho Fričových objevů sám publikoval, zůstaly by Fričovy materiály téměř s jistotou zcela nevyužity.

Rozsah Fričových materiálů publikovaných K. Kreuzingerem je mnohem menší než u Backeberga. Některé své materiály Frič předal svému příteli Kreuzingerovi k opublikování, většina se objevuje ve známém Verzeichnis z r. 1935 a to hlavně jako nové kombinace, které mají prioritu hlavně proti jménům otištěným v knize Backeberga a Knutha, *Kaktus-ABC*. Tyto nové kombinace však mají většinou Kreuzingerovo autorství, nebo je autorství nejasné a výsledek je pro Friče tedy v podstatě stejný, jako v případě Backeberga.

Japonec Y. Ito dostával od Friče semena či rostliny, zda přímo od něho nebo zprostředkovaně, nevíme. Některá Fričova jména z Fričových ceníků se objevují v jeho knize "Explanatory diagram of Austroechinocactinae, 1957". Itovu knihu jsme neviděli (není v Čechách ani na Slovensku k dispozici), veškeré informace o Itovi jsme získali z Backebergovy monografie čeledi. Některá Fričova jména, která Ito převzal jsou obsažena v Index Kewensis, Suppl. 8 (za léta 1955-1960). Zda jsou Itova jména platně publikovaná, nevíme.

Někteří čeští autoři (Fleischer, Pažout, Schütz, Šubík aj.) se hlavně v poválečné době snažili popsat aspoň některé v té době ze sbírek již mizející Fričovy rostliny. Zčásti se jim to podařilo a budiž jim za to vzdán dík. Škoda, že ani u nich nejsou jména ve všech případech platně publikovaná. Ukazuje se také, že rostliny, podle kterých Fričovy druhy dodatečně popsal, ne vždy odpovídají originálním Fričovým rostlinám uloženým ve Fričově herbáři. Nemusí to být ovšem jejich chyba protože už Fričovi se stávalo, že v průběhu let stejnými jmény označoval ne vždy stejné rostliny. Škoda také, že neukládali popisované druhy do veřejného herbáře a nevytvořili bohatší dokumentační materiál. Že herbářovat kaktus jde dokázal sám Frič, jehož herbář je výborně zpracován. Totéž ovšem platí například i o Backebergovi, který rovněž herbář nevytvářel a tak jeho jména publikovaná od r. 1958 jsou invalidní. Typ je ve většině případů odkazován na rostlinu v živé sbírce, a samozřejmě tato typová rostlina (a často ani sbírka) dnes už neexistuje. Jsme tedy u jmen od novodobějších autorů už dnes často ve stejné situaci jako u

Fričových jmen - obtížná identifikace, není srovnávací materiál.

Z novodobějších autorů se snažili oživit některé Fričovy rody (ale též druhy a nižší taxony) např. Buining (*Digitorebutia Frič ex Buin.*) a Ritter (*Chileorebutia Frič ex Ritter*, *Cinnabarinea Frič ex Ritter*, *Miqueliopuntia Frič ex Ritter*). Tyto drobné rody odpovídají do značné míry Backebergově filozofii úzkých rodů (převzaté snad trochu od Friče) a nebývají zatím příliš uznávány.

Poděkování

Je naší milou povinností poděkovat všem, kteří nám při práci na článku o jménech A. V. Friče nějak pomohli. Za nezištnou pomoc při obstarávání dnes už historické literatury a cenné rady děkujeme především ing. K. Crkalovi (Pardubice), ing. S. Stuchlíkovi (Brno) a J. Řhovi (Lysá n. L.). Za obstarání literatury a informace k rodu *Frailea* děkujeme L. Berkovi (Praha).

Bibliografie A. V. Friče

- Frič V. (1903): Něco o pěstování kaktusů. - Česká flora, Praha, 11, no 2, p. 18-20.
- Frič A. V. /Frič/ (1908): Eine neue Form von Echinocactus Fričii. - Monatsschr. f. Kakteenkunde, Berlin, p. 45.
- Frič A. V. (1916a): Kaktusy a succulenty. Na místo úvodu. - Svět zvířat, Praha, 20, no 21, p. 10-11.
- /Frič A. V./ (1916b): Kaktusy a succulenty. Pěstování kaktusů. - Ibid., 20, no 22, p. 10-11. /Sine auct./
- /Frič A. V./ (1916c): Kaktusy a succulenty. Příprava země pro kaktusy. - Ibid., 20, no 23, p. 10-11/Sine auct./
- Frič A. V. (1916d): Vzpomínky kaktusáře. - Ibid., 20, no 23, p. 10.
- Frič A. V. (1916e): Vzpomínky kaktusáře. Kap. II. Můj první kaktus. - Ibid., 20, no 24, p. 19.
- Frič A. V. (1916f): Kaktusy a succulenty. Vánoce kaktusářů. - Ibid., 20, no 24, p. 14-15.
- Frič A. V. (1917a): Kaktusy a succulenty. Naším čtenářům. Zalévání kaktusů. Rostliny vodní. - Ibid., 21, no 1, p. 12-14.
- Frič A. V. (1917b): Vzpomínky kaktusáře. Můj druhý kaktus - mistr švec. - Ibid., 21, no 1, p. 12.
- Frič A. V. (1917c): Novoroční prémie Světa rostlin. - Ibid., 21, no 1, p. 14 et no 8, p. 13.
- Frič A. V. (1917d): Na různé adresy. - Ibid., 21, no 1, p. 14.
- Frič A. V. (1917e): Kaktusy a succulenty. Roubování kaktusů. Plovoucí ostrovy. - Ibid., 21, no 6, 12-14.
- Frič A. V. (1917f): Vzpomínky kaktusáře. Kap. IV. Můj první přítel. - Ibid., 21, no 6, p. 12-14.
- Frič A. V. (1917g): Kaktusy a succulenty. Květy kaktusů. Kořenáče a symbiosa. - Ibid., 21, no 7, p. 12-14.
- Frič A. V. (1917h): Vzpomínky kaktusáře. Kap. V. Nákupy v cizině a skleník. - Ibid., 21, no 7, p. 12.
- Frič A. V. (1917i): Kaktusy a succulenty. Cristaty. - Ibid., 21, no 8, p. 12-13.
- Frič A. V. (1917j-k): Vzpomínky kaktusáře. VI.-VII. Cesty za hranice. - Ibid., 21, no 8, p. 12 /j/; no 9, p. 10 /k/.
- Frič A. V. (1917l): Kaktusy a succulenty. Formy monstrosní (a cristatní). - Ibid., 21, no 9, p. 10-11.
- Frič A. V. /F./ (1917m): Rádce. - Ibid., 21, no 9, p. 11.
- Frič A. V. (1917n): Kaktusy a succulenty. Pěstění kaktusů ze semen. - Ibid., 21, no 10, p. 9-10.
- Frič A. V. (1917o): Vzpomínky kaktusáře. VIII. Na vrcholu slávy. - Ibid., 21, no 10, p. 9.
- Frič A. V. (1917p): Listárna redakce kaktusů a succulentů. - Ibid., 21, no 10, p. 10.
- Frič A. V. (1917q): Beitrag zu den Anzucht der Kakteen aus Samen. - Monatsschr. f. Kakteenkunde, Berlin, p. 58-60. [N.v.]
- Frič A. V. (1918a): Schmücke dein Heim ! - Ibid., p. 4-7. [N.v.]
- Frič A. V. (1918b): Unterlagen zum Pfropfen. - Ibid., p. 67-69. [N.v.]
- Frič A. V. (1918c): Winke zur Samensucht. - Ibid., p. 96. [N.v.]
- Frič A. V. (1920a): Phyllocactus. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva, /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 15, no 4, p. 39-40.
- Frič A. V. (1920b): Phylokaktusy. - Ibid., 15, no 5, p. 51-52.
- Frič A. V. (1920c): Behandlung heitler Importen. - Monatsschr. f. Kakteenkunde, Berlin, p. 14. [N.v.]

- Frič A. V. (1922a-h): Objevy nových druhů kaktusů. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva, /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 17, no 5, p. 52-53 /a/; no 6, p. 64-65 /b/; no 7, p. 77 /c/; no 8, p. 87-89 /d/; no 9, p. 99-100 /e/; no 10, p. 110-111 /f/; no 11, p. 124-125 /g/, no 12, p. 136-137 /h/.
- Frič A. V. (1923a): Pěstování kaktusů ze semen. - In: Seidl J. /red./, Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění, Praha, díl 1, p. 5-8. /Knihovna Československých zahradnických listů/.
- Frič A. V. (1923b): Echinocactus scopa Lk. & Otto. - Ibid., díl 1, p. 26-29.
- Frič A. V. (1923c-d): Nynější stav sbírek v Německu. - Ibid., díl 2 /c/, p. 35-37; díl 3, p. 67-69 /d/.
- /Frič A. V./ (1923e): Echinocactus Ottonis Lk. & Otto var. Uruguayae Arech. - Ibid., díl 1, p. 16-18. /Sine auct./.
- Frič A. V. (1924a): O kakttech a jejich narkotických účincích. - Praha, p. 1-54.
- Frič A. V. (1924b): Údolí senilních starců. - Život v přírodě, Praha, 28, no 23, p. 10-11 et 29/1925, no 1, p. 14. [Vytisknuto omylem dvakrát týž text].
- Frič A. V. (1924c): Semena kaktusů. - Ibid., 28, no 23, p. 12; /et 29/1925, no 1, p. 15/.
- Frič A. V. (1924d-e): Kaktusovými lesy. - In: Seidl J. /red./, Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění, Praha, díl 4, p. 99-101 /d/; díl 5, p. 131-133 /e/. /Knihovna Československých zahradnických listů/.
- Frič A. V. (1924f): Nalezště. - Ibid., díl 4, p. 119-120. [K článku o Echinocactus concinnus].
- Frič A. V. (1924g): Lactomamillaria, Frič n. n. aselliformoides, Frič n.n. - Ibid., díl 5, p. 133-136.
- Frič A. V. (1924h): Pelecypora aselliformis, Ehrenb. a Strombocactus R. & Br. turbiniformis, Pf.- Ibid., díl 5, p. 136-146.
- Frič A. V. (1924i): Rozdělení kaktusů dle autorů německých, amerických a můj provisorní návrh, směřující k opravení dřívějších i nových chyb. - Ibid., díl 5, p. 147-153.
- Frič A. V. (1924j): Mamillaria senilis Lodd. - Ibid., díl 5, p. 153-154.
- Frič A. V. (1924k): Zkušenosti z letošních výsevů. - Ibid., díl 5, p. 160-164.
- Frič A. V. /in Seidl J., ed./ (1924l): Výsledek devítiměsíční cesty do Mexika. - Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění, Praha, díl 4, p. 120-123. /Knihovna Československých zahradnických listů/.
- Frič A. V. (1925a-b): Údolí senilních starců. - Život v přírodě, Praha, 29, no 4, p. 7 /a/; no 5-6, p. 12 /b/.
- Frič A. V. (1925c): Kus české práce. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 20, no 4, p. 51-52.
- Frič A. V. (1925d): Mamillaria senilis Lodd. 1850. - Život v přírodě, Praha, Kaktusová příloha Kaktusy a sukkulenty /red. J. Seidl/, 29, no 1, p. sep. 2-4.
- Frič A. V. (1925e): Úvodem. Rod: Obregonia, Frič gen. n. Obregonia, Frič gen. nov. Denegrii Frič sp. n. - Ibid., 29, no 2, p. sep. 1-4 / = 13-14/.
- Frič A. V. (1925f): Klíč k určení druhů rodu Ariocarpus. - Ibid., 29, no 3, p. 9-12.
- Frič A. V. (1925g): /Ariocarpus kotschoubeyanus/. - Ibid., 29, no 4, p. 13-16. [Sine tit.].
- Frič A. V. (1925h): Ještě rod Ariocarpus. - Ibid., no 5-6, p. sep. 17-20.
- Frič A. V. (1925i): Ariocarpus Lloydii. - Ibid., 29, no 5-6, p. 18.
- Frič A. V. (1925j): Ariocarpus fissuratus (Eng.). - Ibid., 29, no 5-6, p. sep. 19.
- Frič A. V. /AVF/ (1925k-l): /Odpovědi na dotazy čtenářů/. - Ibid., 29, no 5-6, p. sep. 19 /k/; no 7, p. sep. 24 /l/.

- Frič A. V. (1925m): Rodina: Cactaceae, Podrodina: Sphaerocactaceae, Frič. Rod: Anhalonium, Lem. - Ibid., 29, no 8, p. sep. 25-28.
- Frič A. V. (1925n): Cephalomamillaria, Frič n.n. - Ibid., 29, no 9, p. sep. 29-30.
- Frič A. V. (1925o-s): Pouště Texasu a Nového Mexika. - Ibid., 29, no 9, p. sep. 30-31 /o/; no 10, p. sep. 35-36 /p/; no 12, p. sep. 42-44 /q/; no 13, p. sep. 45-48 /r/; no 15-16, p. sep. 49-51/s/.
- Frič A. V. (1925t): Rod *Astrophytum*. - Ibid., 29, no 10, p. sep. 33-36. Vide Errata, 1925v: p. sep. 44.
- /Frič A. V./ (1925u): Odrůdy astrofyt. - Ibid., 29, no 11, p. sep. 37-40. [Sine auct.].
- Frič A. V. (1925v): Povšechné o rodu *Astrophytum*. - Ibid., 29, no 11, p. sep. 39-40 et no 12, p. sep. 41-44; Errata, cf. 1925t: p. sep. 35.
- Frič A. V. (1925w): Narkotické kaktusy. - Život v přírodě, Praha, 29, no 12, p. 11.
- Frič A. V. (1925x-y): První jarní květy. - Život v přírodě, Praha, Kaktusová příloha Kaktusy a succulenty, 29, no 17, p. sep. 53-56 /x/; no 18-19, p. sep. 57-60 /y/.
- Frič A. V. (1925z): Prohlášení. Odpověď. - Ibid., 29, no 18-19, p. 60.
- Frič A. V. (1925aa): Jak byl objeven *Echinocactus mihanovichii* Frič & Gürke, a jeho osudy /err. Gürke/. - Ibid., 29, no 20, p. sep. 61-64.
- Frič A. V. (1925bb): *Coryphantha* (*Neolloydia* ?) *Stutzlei*, Frič, sp. n. - Ibid., 29, no 32-33, p. sp. 65-66.
- Frič A. V. (1925cc): Dotaz. - Ibid., 29, no 32-33, p. sep. 66-67.
- Frič A. V. (1925dd): *Haagea*, Frič gen. n. *schwarzii* Frič sp. n. - Ibid., 29, no 36-37, p. sep. 69-70.
- Frič A. V. (1925ee-ff): O zakořeňování importů. - Ibid., 29, no 36-37, p. sep. 71-72 /ee/; no 38-39, p. sep. 74-75 /ff/.
- Frič A. V. (1925gg): Léčení kaktusové hniloby lokální. - Ibid., 29, no 38-39, p. sep. 73-74.
- Frič A. V. (1925hh): *Fobia* Frič, gen. n. *viridiflora* Frič, sp. n. - Ibid., 29, no 38-39, p. sep. 75-76.
- Frič A. V. (1925ii): /Odpovědi na dotazy čtenářů/. - Život v přírodě, Praha, Kaktusová příloha Kaktusy a succulenty, 29, no 11, p. sep. 40.
- Frič A. V. /Avef/ (1925jj): Zimování kaktusů. - Život v přírodě, Praha, 29, no 40-41, p. 12-13.
- Frič A. V. (1926a): Der Kakteenjäger. - Möllers Deutsche Gartner Zeitung, Erfurt, 41, no 12, p. 140-143.
- Frič A. V. (1926b-d): Der Kakteenjäger. Das Tal des verlorenen Paradieses. Nuevo Leon, Mexiko. - Ibid., 41, no 18, p. 214-219 /b/; no 21, p. 256-257 /c/; no 23, p. 286 /d/.
- Frič A. V. (1926e-g): Der Kakteenjäger. - Ibid., 41, no 31, p. 379-381 /e/; no 32, p. 394 /f/; no 33, p. 402-403 /g/.
- Frič A. V. (1926h): Der Kakteenjäger. - Unstimmigkeiten der Mendelschen Vererbungsgesetze. - Ibid., 41, no 34, p. 418-420.
- Frič A. V. (1926i): Der Kakteenjäger. Entdeckung von *Astrophytum senile* Frič sp. n. - Ibid., 41, no 35, p. 430-431.
- Frič A. V. (1926j): Kakteen aus Samen. Unstimmigkeiten des Mendelismus. - Ibid., 41, no 36, p. 440.
- Frič A. V. (1926k): Der Kakteenjäger. Wiederentdeckung von *Astrophytum asterias*. - Ibid., 41, no 36, p. 440-441.
- Frič A. V. (1926l): Jak určovati rody a druhy kaktusů. - Život v přírodě, Kaktusová příloha, Praha, 30, no 1, p. sep. 1.

- Frič A. V. (1926m-n): Koutek v pařeništi. - Ibid., 30, no 7-8, Příloha Kaktusy a succulenty /ed. A. V. Frič/, p. 5-6 /m/; no 7-8, p. 7-8 /n/.
- Frič A. V. (1926o): /Odpovědi na dotazy čtenářů/. - Ibid., no 30, 14-15, p. sep. 10.
- Frič A. V. (1927a): Nachtrag zum Kapitel: Unstimmigkeit im Mendelismus. Vor Antritt meiner neuen Überseereise. - Möllers Deutsche Gartner-Zeitung, Erfurt, 42, no 3, p. 39-40.
- Frič A. V. (1927b-c): Der Kakteenjäger. Intelligenz der Astrophyten. - Ibid., 42, no 5, p. 64 /b/; no 6, p. 77-78 /c/.
- Frič A. V. (1927d): Der Kakteenjäger. Praktische Ergebnisse meiner botanischen Forschungsreise in Texas und Mexiko. Temperatur-Kontraste. Kalkbedürfnis. - Ibid., 42, no 13, p. 158.
- Frič A. V. (1927e): Der Pflanzenjäger I. Botanischer Garten in Lissabon (Portugal). - Ibid., 42, no 17, p. 210-211.
- Frič A. V. (1927f): Der Pflanzenjäger II. Victoria regia var. Stuckertii ? - Ibid., 42, no 18, p. 222-223.
- Frič A. V. (1927g): Der Pflanzenjäger III. - Ibid., 42, no 19, p. 232-234.
- Frič A. V. (1927h): Der Pflanzenjäger IV. Brasilien. Pilocereus exereus. Caladien im Freien. - Ibid., 42, no 20, 244-245.
- Frič A. V. (1927i): Der Pflanzenjäger V. Brasilien - Echinocactus Dadakii Frič. - Ibid., 42, no 23, p. 283-284.
- Frič A. V. (1927j): Der Pflanzenjäger VI. Patagones, 15. Februar 1927. - Ibid., 42, no 24, p. 292-293.
- Frič A. V. (1927k): Der Pflanzenjäger VII. - In den Salzwüsten bei Patagones. - Ibid., 42, no 27, p. 328-330.
- Frič A. V. (1927l): Der Pflanzenjäger VIII. Wieder in Patagones. - Pflanzen, die in der Heimat dem Aussterben nahe sind. - Ibid., 42, no 29, p. 353-354.
- Frič A. V. (1927m): Der Pflanzenjäger IX. Gymnocalycium (Echinocactus) gibbosum. - Ibid., 42, no 31, p. 375-378.
- Frič A. V. (1927n): Der Pflanzenjäger X. Sierra de la Ventana. Malacocarpus tetraanthus. - Ibid., 42, no 33, p. 399-400.
- Frič A. V. (1927o): Der Pflanzenjäger XI. Etwas über die "weichen" Echinopsis. - Ibid., 42, no 35, p. 426-427.
- Frič A. V. (1927p): Schädlichkeit der Uspulun-Beizug. - Ibid., 42, no 36, p. 435.
- Frič A. V. (1927q): Der Pflanzenjäger XII. Echinopsis Schwantesii Frič sp. n. und Echinopsis Derenbergii Frič sp. n. - Ibid., 42, no 36, p. 436.
- Frič A. V. (1927r-u): Lovec kaktusů. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva, /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 22, no 1, p. 3 /r/; no 2, p. 19-20 /s/; no 3, p. 34-35 /t/; no 4, p. 51-52 /u/.
- Frič A. V. /A. V. F./ (1927v): /Cereus Roezlii, H. jr. .../. - Ibid., 22, no 1, p. 4. /Sine tit./.
- Frič A. V. (1927w): /Dopis z Buenos Aires, 13. března 1927/. - Ibid., 22, no 4, p. 52.
- Frič A. V. (1927x): /Dopis z Buenos Aires, 13. června 1927/. - Ibid., 22, no 7, p. 100.
- Frič A. V. (1927y): Lovec kaktusů. Údolí ztraceného ráje. Nuevo Leon, Mexiko. - Ibid., 22, no 5, p. 67-68.
- Frič A. F. (1927aa-dd): Lovec kaktusů. - Ibid., 22, no 6, p. 83-84 /bb/; no 7, p. 100 /bb/; no 8, p. 115 /cc/; no 9, p. 131-132 /cc/; no 10, p. 150-151 /dd/.
- Frič A. V. (1928a): Der Pflanzenjäger XIII. Das Alter der Kakteen. - Möllers Deutsche Gartner-Zeitung, Erfurt, 43, no 2, p. 16-17.

- Frič A. V. (1928b): Der Pflanzenjäger. Die Wüste in Grün, Rot und Gelb. Argentinien, St. Jago del Estero. - *Ibid.*, 43, no 23, p. 265-266.
- Frič A. V. (1928c-d): Erfahrungen über Kakteen-Herbstaussaaten. - *Ibid.*, 43, no 24, p. 284 /c/; no 25, p. 298-299 /d/.
- Frič A. V. (1928e): "Senilis-Tal". Aus der Heimat der Kakteen. - *Ibid.*, 43, no 29, p. 347.
- Frič A. V. (1928f-j): Lovce kaktusů. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného zvířectva, /red. A. Dadák/, 23, no 4, p. 53-54 /f/; no 5, p. 66-67 /g/; no 6, p. 83 /h/; no 7, p. 98-99 /i/; no 8, p. 114-115 /j/.
- Frič A. V. (1928k): Cacti the coming fashion. /6 p., sine p. num./ - Praha. [Ceník, 3 listová skládanka, nestránkováno].
- Frič A. V. (1929a): Der Kakteenjäger. /Uruguay, 1. Dezember 1928/. - Möllers Deutsche Gartner Zeitung, Erfurt, 44, no 2, p. 23-24.
- Frič A. V. (1929b): Die letzte Kakteenjagd des Forschers A. V. Frič. - *Ibid.*, 44, no 15, p. 169-170.
- Frič A. V. (1929c): *Oreocereus Irigoyenii* Frič sp. n. - *Ibid.*, 44, no 22, p. 255.
- /Frič A. V./ (1929d): Co nám napsal A. V. Frič. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného hospodářského zvířectva, /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 24, no 4, p. 63.
- Frič A. V. /1929e/: Kakteenjäger. - P. 1-32, Praha. /S. a./ - [Ceník vázaný v červených deskách s karikaturou lovce kaktusů, bez vřočení].
- Frič A. V. (1929f): Lovce kaktusů. - Rozkvět, Praha, 22, no 22, p. 10-11.
- Frič A. V. (1929g): Z říše kaktusů - obrů. - Salon, Praha, 8, no 6, p. 8-11, 22.
- Frič A. V. /1929h/: Neue Kakteen aus sudamerikanischen Hochgebirgen. Samenernte der botanischen Expedition 1928/1929. /S. a.; 3 p., sine p. num./ - [Ceník se 7 fotografiemi, bez vřočení].
- Frič A. V. (1930a-b): Kakteen als Bepflanzung der Felsepartien. Über die Akklimatisations-Möglichkeit der kugel- und säulenförmigen Kakteen. (Mit Prämiierung). /I/ et II. - Möllers Deutsche Gartner Zeitung, Erfurt, 45, no 3, p. 34-35 /a/; no 4, p. 42-44 /b/.
- Frič A. V. (1930c-d): Kaktusy na našich skalkách. - Praktický rádce pro zahradnictví a chov drobného hospodářského zvířectva, /red. A. Dadák/, Milotice nad Bečvou, 25, no 4, p. 62-63 /c/; no 5, p. 81-82 /d/.
- Frič A. V. (1930e): *Neowerdermannia*, Frič gen. nov. *vorwerkii*, Frič sp. n. - *Kaktusář*, Brno, 1, no. 11, p. 85-87.
- Frič A. V. (1930f): *Rebutia haagei*, Frič & Schelle, sp. n. - *Ibid.*, 1, p. 88-89.
- Frič A. V. (1931a): Über das Pfropfen der Kakteen. - Möllers Deutsche Gartner Zeitung, Erfurt, 46, no 11, p. 128.
- Frič A. V. (1931b-d): Zum Thema: Pfropfen der Kakteen. - *Ibid.*, 46, no 19, p. 222-223 /b/; no 22, p. 261-262 /c/; no 23, p. 267 /d/.
- /Frič A. V./ (1931e): Kakteen-Schaden durch Blausäure-Vergasung. - *Ibid.*, 46, no 23, p. 266-267. [Výtah z Fričova dopisu redakci].
- Frič A. V. (1931f): *Peireskia aculeata*. - *Ibid.*, 46, no 36, p. 426.
- Frič A. V. (1931g): *Lobivia ducis-paulii* Frič sp. n. - *Kaktusář*, Brno, 2, no 1, p. 1-4.
- Frič A. V. (1931h): *Chamaecereus* Br. & R. *grandiflorus*, Frič sp. n. *grandiflorus*. - *Ibid.*, 2, no 7-8, p. 63-65.
- Frič A. V. (1931i): *Lobivia* Britton and Rose. - *Ibid.*, 2, no 9-10, p. 77-83; photo no 11-12, p. 95, 97, 98, 99, 100.
- Frič A. V. (1931j): Ku článku "Kaktusy ve vlasti"; Ku článku "Bílý kaktusy". - *Ibid.*, 2, no 11-12, p. 90-91.

- Frič A. V. (1931k): 1-3leté semenáče a roubovance vzácnějších kaktusů. /P. 1, sine p. num./- Append. in *Kaktusář*, Brno, 2, no 11. [Ceník, 1 list vložený do 11. čísla časopisu *Kaktusář*].
/Frič in Weingart, vide Weingart 1931/
- Frič A. V. (1932a): *Rebutia Haagei* var. *Chamaeleon*. - *Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung*, Erfurt, 47, no 36, p. 421-422.
- Frič A. V. (1932b): Wieder über "Pfropfen der Kakteen" I. - *Ibid.*, 47, no 36, p. 422-423.
- Frič A. V. (1932c-d): *Rebutia* z vysokých hor. - *Kaktusář*, Brno, 3, no 1, p. 1-6 /c/; no 2, p. 13-17 /d/.
- Frič A. V. (1932e): Krádeže kaktusů. - *Ibid.*, 3, no 10, p. 89-90.
- Frič A. V. (1932f): *Mikrospermia*. - *Ibid.*, 3, no 11, p. 97-102 /i/.
- Frič A. V. /1932g/: *Kakteenjäger* zu Hause 1931-1932. - P. 1-8, Praha. /S. a./ [Ceník, na obálce s karikaturou lovce kaktusů, se 14 fotografiemi].
- Frič A. V. (1933a-c): Wieder über "Pfropfen der Kakteen". II-IV. - *Möllers Deutsche Gärtner Zeitung*, Erfurt, 48, no 1* p. 4-5 /II., a/; no 2, p. 22-23 /III., b/; no 3, p. 34-35 /IV., c/.
- Frič A. V. (1933d-e): *Rebutia Kupperiana*. "Frevel" gegen die Kakteen-Nomenklatur. - *Ibid.*, 48, no 6, p. 68 /d/; no 7, p. 81-82 /e/.
- Frič A. V. (1933g): *Rebutia-Umtaufe*. Aufklärung zum Thema Kakteen-Nomenklatur. - *Ibid.*, 48, no 8, p. 90.
- Frič A. V. (1933h-i): Das Kakteen-Gesellschaft. I-II. - *Ibid.*, 48, no 26, p. 308-309 /I., h/; no 27, p. 317-318, 1933/II., i/.
- /Frič A. V./ (1933j): Výstava kaktusů v botanické zahradě university Karlovy. - *Kaktusář*, Brno, 4, p. 46. /Sine auct./
- Frič A. V. (1933k): Akklimatisations- und Versuchs-Garten A. V. Frič 1932-1933. - Praha. /S. a.; p. 4 + 1, sine p. num./ [Ceník, nestránkováno, 4 + 1 p.].
- Frič A. V. (1934a): Aus *Kakteen-Briefen*. Kultur-Angaben und Kultur Erfahrungen. I. - *Möllers Deutsche Gärtner Zeitung*, Erfurt, 49, no 4, p. 45-46.
- Frič A. V. (1934b): Aus *Kakteen-Briefen*. II. Literatur mit Fundort-Angaben. - *Ibid.*, 49, no 5, p. 57-58.
- Frič A. V. (1934c): Aus *Kakteen-Briefen*. III. Zwei Wachstums-Perioden. - *Ibid.*, 49, no 6, p. 69-70.
- Frič A. V. (1934d): Aus *Kakteen-Briefen*. IV. - *Ibid.*, no 7, p. 81.
- Frič A. V. (1934e): Aus *Kakteen-Briefen*. V. Lebensdauer der Kakteen. - *Ibid.*, 49, no 9, p. 105.
- Frič A. V. (1934f): Aus *Kakteen-Briefen*. VI. /err. V./ - *Ibid.*, 49, no 14, p. 167.
- Frič A. V. (1934g): Zur Hormon-Frage. Irrige Auffassungen über den Einfluß der Wirkstoffe bei Trieb-Pflanzen. - *Ibid.*, 49, no 10, p. 110.
- Frič A. V. (1934h): Die Benennung der Kakteen. I. - *Ibid.*, 49, no 20, p. 238-239.
- Frič A. V. (1934i-j): *Kakteen-Benennung*. II-III. - *Ibid.*, 49, no 23, p. 273-274 /II., i/; no 25, p. 298-299.
- Frič A. V. (1934k): Hormon-Frage. Der mensliche Harn als Pflanzen-Wachstumsstoff. - *Ibid.*, 49, no 26, p. 304.
- Frič A. V. (1934l): *Cephalium*, *Cereus*, *Corryocactus*, *Coryphantha*, *Cristata*, *Cylindropuntia*, *Deamia*, *Denmoza*, *Discocactus*, *Dolichothele*. - In: *Zahradnický a ovocnicko-vinařský slovník naučný*, vol. 1 /red. K. Kavina/. - P. 271, 276-277, 323-324, 327, 337, 353, 400, 412-413. - Praha. /Vol. 2 vide Frič 1938/.
- Frič A. V. (1936a): *Rebutioideae* /err. *Rebotioideae*/. - Příl. Frič et Kreuzinger 1936a. - [Ceník, tzv. "modrý seznam"].

- Frič A. V. (1936b-c): Op reis naar een der rijkste cactusgebieden ter wereld. - Succulenta, Utrecht, 18, no. 1, p. 3-8 /b/, p. 18-20 /c/.
- Frič A. V. (1937c): Cactussen en moderně rassentheorien. - Succulenta, Utrecht, 19, no. 6, p. 81-89.
- Frič A. V. (1937d): Stvoření světa, Darwin, elektrické lampy a jiné. - Zprávy Elektr. Podniků Obce Pražské, Praha, 12, no. 1, p. 5-13.
- Frič (1938): *Ecceumocereus, Echinocactus, Echinocereus, Echinomastus, Echinopsis, Echinorebutia, Epithelantha, Erdisia, Erioseyca, Escobaria, Escontria, Espostoa, Eulychnia, Facheiroa, Ferocactus, Frailea, Friesia, Gymnocalycium, Hamatocactus, Harrisia, Hattiora, Heliocerus, Homalocephala, Hylocereus, Chamaecereus, Chileorebutia, Jasminocereus, Lemairocereus, Leocereus, Leptocereus, Leuchtenbergia, Lobivia, Lobivopsis, Lophophora, Malacocarpus, Mammillaria, Mammillopsis, Matucana, Mediocereus, Melocactus, Microspermia, Milá, Myrtillocactus.* - In: *Zahradnický a ovocnicko-vinařský slovník naučný, vol. 2 /red. K. Kavina/, p. 2, 4, 4-5, 5, 6, 6, 27, 28, 37, 41, 41-42, 42, 48, 61, 68, 85, 93, 152, 165, 168, 169, 179, 217, 252, 261, 271, 333, 439-440, 441, 444, 448-449, 475, 476, 483, 505, 510, 510, 522, 526, 532, 546, 549, 587.*
- Frič A. V. (1942a): *Neoabbottia, Neobesseya, Neolloydia, Neomammillaria, Neoporteria, Neoraimondia, Neowerdermannia, Nopalea, Nopalxochia, Notocactus, Nyctocereus, Obregonia, Opuntia, Oreocereus, Oroya, Pachycereus, Pediocactus, Peireskia, Peireskiopsis, Pelecyphora, Peniocereus, Phyllocactus, Phyllocereus, Pilocerus, Platyopuntia, Pterocactus, Quiabentia, Rebutia, Rhipsalidopsis, Rhipsalis, Sclerocactus, Schlumbergera, Solisia, Stenocactus, Stetsonia, Strombocactus, Štěpování kaktusů, Tacinga, Tephrocactus, Thelocactus, Weberocereus, Werklerocereus, Wilcoxia, Wilmatea, Wittia, Zentnerella.* - In: *Zahradnický a ovocnicko-vinařský slovník naučný, vol. 3 /red. K. Kavina/. - P. 23, 23, 24, 24, 24, 25, 36-37, 37, 39, 43, 52, 83-84, 85, 93, 118, 145-146, 146-147, 147, 150, 151, 182, 182-183, 194-195, 211-212, 289, 303, 313-314, 324, 352, 419, 444, 485, 515, 518-519, 526, 565, 569-570, 580, 587, 700, 700, 701, 702, 703, 740.* - Praha.
- Frič A. V. (1942b): Dva druhy milých pokojových kaktusů. - Přítel zahrad, Praha, 8, no. 3, p. 55 /Kaktusářská hlídka, red. F. Pažout/.
- Frič A. V. et Kreuzinger K. (1936a): Abablehnung der DKG. - Praha. /Inci. Příl.: A. V. Frič 1938, Rebutioideae = Cenfk, tzv. modrý seznam/.
- Frič A. V. et Kreuzinger K. (1936b-f): *Rebutiae I-V.* - Succulenta, Utrecht, 18, no. 4, p. 49-52 /b/; no. 5, p. 65-67 /c/; no. 7, p. 104-107 /d/; no. 8, p. 120-124 /e/; no. 9, p. 134-139 /f/.
- Frič A. V. et Kreuzinger K. (1938a-e): *Rebutiae I-V.* - *Ibid.*, 20, I /n.v., a/; no. 3, II, p. 35-40 /b/; no. 4, III, p. 53-55 /c/; IV /n. v., d/, no. 5, V, p. 70-76 /e/. - [Neviděny části I a IV, které zřejmě nevyšly].

Podle nepřímých informací Frič publikoval také v časopise *Gartenzeitung Wien* 6: 46, 1935 a snad též v *Monatsschrift f. Kakteenkunde*, Berlin (do r. 1920). Tyto časopisy jsme neviděli.

Literatura

- Anonymus (1934): Mohou být kaktusy roentgenovány ? - Polední list, Praha, 8, čtvrtek 14. června 1934.
- Anonymus /Agrasol/ (s.a.): Semena kaktusů. - Praha. [Čeník firmy Agrasol, vyšel ve 40. letech].
- Anonymus /G. M./ (1932): /Während ein wirkliches Blütenfarbenwunder .../. - Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung, Erfurt, 47, no 36, p. 422. /Sine tit./.
- Anonymus /R./ (1934): Zum Thema: Kakteen-Benennung. - Ibid., 49, no 25, p. 299.
- Anderson E. F. et Boke N. H. (1969): The genus *Pelecyphora* (Cactaceae): Resolution of a controversy. - Amer. J. Bot., 56, no 3, p. 314-326.
- Arechavaleta J. (1905): Flora Uruguay. Vol. 2. - Montevideo.
- Backeberg K (1934a): Kvetoucí *Neowerdermannia vorwerckii* /err. *vorwerckii*/. - Kaktusář, Brno, 5, p. 49-50.
- Backeberg K. (1934b): *Gymnocalycium venturianum* (Frič) Bckbg. - Ibid., 5, p. 61-63.
- Backeberg C. (1958-1962): Die Cactaceae. Vol. 1, p. 1-638, 1959; vol. 2, p. 639-1360, 1959; vol. 3, p. 1361-1926, 1959; vol. 4, p. 1927-2630; vol. 5, p. 2631-3543, 1961; vol. 6, p. 3545-4041, 1962. - Jena.
- Backeberg C. (1966,1979): Kakteenlexikon. - Ed. 1 et 5. Jena.
- Backeberg C. et Knuth F. M. (1935): Kaktus-ABC. - Kopenhagen.
- Basovník K (1965): Karaí Puků. - Kaktusy 65, Liberec, 1, květen - červen, p. 59-61.
- Berger A. (1929): Kakteen. - Stuttgart.
- Bertram, Pfarrer (1927): Sukkulenten und Kakteen. - Möllers Deutsche Gärtner Zeitung, Erfurt, 42, no 1, p. 38-39.
- Buining A. F. H. (1939): Studies over *Rebutia*, *Lobivia* en *Echinopsis*. - Succulenta, Utrecht, 21, no. 9, p. 101-107.
- Buining A. F. H. (1940): *Notocactus minimus* F. et K. - Ibid., 22, p. 86. /Vidi pag. separ./.
- Buining A. F. H. (1947): *Notocactus* (K. Sch.) Berger. - Ibid., 29, p. 28-30.
- Buining A. F. H. (1962): Was ist *Echinocactus famatimensis* Speng. ? - Kaktusářský sborník 1922-1962. - Praha ?, p. 158-175.
- Crkal K. (1982): Chrudim a počátky kaktusářství v Československu. - Chrudim, p. 1-41.
- Crkal K. (1983): Lovec kaktusů. - Praha, p. 1-430.
- Crkal K. (1992): Počátky kaktusářství v Praze. - In: Veverka M. et Dufek R. /red./: Sborník o pražských kaktusářích. /70 let spolku pěstitelů kaktusů a sukulentů Praha/, p. 33-44. - Praha.
- Červinka L. (1949): *Frailea* v kultuře. - Kaktusářské listy, Brno, no 3, 1949: 17-21.
- Červinka Z. (1990): *Echinopsis werdermannii* Frič ex Fleischer. - In: Atlas kaktusů 1990, Chrudim, 17/1990.
- Döhl (1936): D.K.G. - Deutsche Kakteen-Gesellschaft e V, Sitz Berlin. - Kakteenkunde, no 1, p. 3.
- Donald J. D. (1975): The classification of the *Rebutias*, *Ashingtonia*, London, 2, no. 1-7.
- Eggl U. (1985): Backeberg's invalid cactus names. - *Bradleya*, London, 3, p. 97-102.
- Elsner J. (1974): *Notocactus mueller-moelleri*, Kaktusy 74, Liberec, 10, no. 3, p. 57-58.
- Elsner J. (1976): *Notocactus scopa* var. *maior* n. n. Frič 1920. - Ibid., 12, no. 3, p. 56
- Fleischer Z. (1962): *Echinopsis werdermannii* Frič ex Fleischer, *Fričiana*, Olomouc, ser. 1, vol. 7, p. 1-2.

- Fleischer Z. (1964): *Gymnocalycium gibbosum* v. *caespitosum* Frič 1926 n. n. - *Ibid.*, ser. 4, vol. 24, p. 3-11.
- Fleischer Z. (1973): Lovec kaktusů doma. - Jubilejní sborník. Kaktusy 1922-1972. - Praha, p. 60-63.
- Fleischer Z. et Schütz B. (1975): Uruguayské notokacty a wigginsie A. V. Friče. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 8, vol. 50, p. 7-47.
- Gerloff N. (1989): *Notocactus mueller-moelleri* Fleischer et Schuetz /1975/ není *Notocactus mueller-moelleri* Frič. - *Minimus*, Karlovy Vary, 20: 49-50. [N. v.].
- Gürke M. (1905): *Echinocactus Mihanovichii* Frič et Gürke. - *Monatsschr. f. Kakteenkunde*, 15, p. 142-143. [N. v.].
- Haage F. A. jun. (1924): Preisliste von 1924 von Kakteen- und Sukkulente-Samen. /P. 1-4; sine p. num./ - Erfurt.
- Haage F. A. jun. (1925a): Aus der Heimat der Kakteen. Kakteen-Importe. - *Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung*, Erfurt, 40, no 35, p. 393-395.
- Haage F. A. jun. (1925b): Preisliste 1925/1926 von Kakteen- und Sukkulente-Samen. /P. 1-6; sine p. num./ - Erfurt.
- Haage F. A. jun. (? 1925): Verzeichnis frischer Importsamen aus Texas und Mexiko. /P. 1-4; sine p. num./ - Erfurt. /S.a./.
- Haage F. A. jun. (1926a): Aus der Heimat der Kakteen. Reisen in Chihuahua (Mexiko). - *Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung*, Erfurt, 41, no 1, p. 33.
- Haage F. A. jun. (1926b): Aus der Heimat der Kakteen. Samensammeln in Mexiko. - *Ibid.*, 41, no 5, p. 54-55.
- Haage F. A. jun. (1926c): Aus der Heimat der Kakteen. Tamaulipas und Jaumave. - *Ibid.*, 41, no 6, p. 64-65.
- Haage F. A. jun. (1927): Preisliste für Samen von Kakteen und anderen sukkulenten Pflanzen 1927/1928. /P. 1-4; sine p. num./ - Erfurt.
- Haage F. A. jun. (1988): Ein Leben mit Kakteen - Erinnerung von W. Haage. - *Kakteen und and. Sukkulente*, Titisee - Neustadt, 39, p. 213-216, p. 230-234.
- Habermann V. (1974): *Lophophora fricii* Habermann species nova. - *Kaktusy* 74, Liberec, 10, no. 6, p. 123-127.
- Havelík V. (1987): *Pseudolobivia ducis-paulii* (Frič) Krainz ? - *Ibid.*, 23, no. 6, p. 127-128.
- Havlíček R. (1980a): *Notocactus mamulosus* (Lem.) Berg. var. *brasiliensis* Havlíček var. nova. - *Ibid.*, 16, no. 1, p. 5-6.
- Havlíček R. (1980b): Patří *Notocactus arechavaletai* a *N. kovaricii* do stejného tvarového okruhu ? - *Ibid.*, no. 6., p. 133-136.
- Heath P. V. (1989): The question of *Echinofossulocactus* (Cactaceae). - *Taxon*, Berlin, 38: 281-288.
- Hlinečný A. (1965): *Rod Rebutia* K. Schumann. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 5, no 36, p. 3-30.
- Hook H. (1990): *Astrophytum capricorne* var. *senile* (Frič) Okumura. - *Aztekia*, Praha, 13, p. 22-27.
- Hrabě V. (1965): *Frailea chrysacantha* Hrabě n. sp. - *Kaktusy*, Liberec, 1, p. 131-132.
- Hunt D.R. (1979): The genera of the Cactaceae (1967). Oxford, p. 427-467.
- Janoušek A. (1982): Druhové názvy rodu *Notocactus* v širším pojetí včetně synonym. - *Sokolov*, p. 1-24.
- Jareš V. (1982a): Historie a současnost organizovaného kaktusářství v Praze. - *Aztekia*, Praha, mimořádné číslo 1982, p. 5-13.

- Jareš V. (1982b): Alberto Vojtěch Frič 1882-1982. - *Ibid.*, p. 14-17.
- Jelínek J. (1962): Parodia (Speg. 1923). - *Fričiana*, Olomouc, ser. 2, no. 10, p.1-11.
- Jelínek J. (1966): Parodia stümeri (Werd.) Backbg. a jí podobné. - *Kaktusy* 66, Liberec, 2, leden - únor, p. 17-23.
- Jelínek J. (1973): Téměř jubileum. - Jubilejní sborník. *Kaktusy* 1922-1972, p. 67-72. - Praha.
- Jiránek V. (1986): *Gymnocalycium michoga* (Frič) Y. Ito. - In: *Atlas kaktusů* 1986, Chrudim, 18/1986.
- Jiránek J. (1988): *Gymnocalycium baldianum* (Speg.) Speg. - *Ibid.*, 25/1988.
- Klaboch E. J. (1925): Vážený pane X. Y. ! - Život v přírodě, Praha, *Kaktusová příloha Kaktusy a succulenty*, no 15-16, p. sep. 51-52. - [Dopis redakci].
- Klikar J. (1987): *Parodia nivosa* Frič ex Backbg. - *Kaktusy*, Liberec. - 23, no. 6, p. 131-132.
- Kolařík J. et Lisal K. (1986): *Cesta A. V. Friče do Paraguaye 1927*. - *Minimus*, Brno, 18, no. 2, p. 27-32.
- Krainz H. /Kz/ (1946a, b): Uebersicht der Arten und Varietäten der Gattung *Lobivia* Br. und *Rose* /1922/. 3, 4. - *Mitteil. Schweiz. Kakteenges.*, Zürich, no 8, 1946: 29-31 /a/; no 9, 1946: 33-38 /b/.
- Kreuzinger K. (1929): Aus der Kakteen-Schatzkammer. *Kakteen-Schau im Botanischen Garten der Prager Karls-Universität*. - *Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung*, Erfurt, 44, no 22, p. 253-255.
- Kreuzinger K. (1930): Výstava kaktusů v botanické zahradě pražské university. - *Kaktusář*, Brno, 1, no. 1, p. 11-17.
- Kreuzinger K. (1935): Verzeichnis amerikanischer Kakteen und anderer Sukkulenten mit Revision der Systematik der Kakteen. - Eger.
- Kreuzinger K. (1937): *Andenea kuehnrichii* Frič & Krz. sp. n. - *Succulenta*, Utrecht, 19, no. 12, p. 177-183.
- Kreuzinger K. G. (1983): Proč se notokaktusy nazývají podle rodu *Notocactus*. - *Noto Sborník*, Chrudim, 1983, p. 8-10.
- Kreuzinger K. et Buining A. F. H. (1949): *Rebutia einsteinii* Frič ex Kreuz. et Buin. - *Succulenta*, Utrecht, 1949, no. 4, p. 65-68.
- Krpálek K. J. (1949): Jde o jednu pozůstalost. - *Kaktusářské Listy*, Brno et Praha, no 2, p. 9.
- Křupka S. (1962): Bibliografie článků A. V. Friče, část I. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 2, no. 9, p. 1-23.
- Křupka S. (1964a): Místo předmluvy. - *Ibid.*, ser. 4, no. 26, p. 3-7.
- Křupka S. (1964b): Někteřá gymnokalycia v člancích A. V. Friče. - *Ibid.*, ser. 4, no. 26, p. 9-23.
- Křupka S. (1973): A. F. Frič, život a práce. (Studie spíše problémová). - Jubilejní sborník *Kaktusy* 1922-1972. - P. 19-50, Praha.
- Mazel B. (1982a): Gruzón versus Obregón. - *Aztekia*, Praha, mimořádné číslo 1982, p. 18-21.
- Mazel B. (1982b): Cesty za kaktusy. - *Ibid.*, p. 34-40.
- Pažout F. (1939): *Lobivia chrysantha* /Werd./ Backeb. (*Andenea staffenii* Frič et Kreuz. 1928) a její okruh. - *Věstn. Kakt. Kroužků v ČSR*, Praha, 3: 37-39. /N. v./.
- Pažout F. /ed./ (1942): A. V. Frič šedesátníkem. - *Přítel zahrad*, Praha, 8, no 10, p. 175 /*Kaktusářská hlídka*/.
- Pažout F. /ed./ (1943): *Rebutia*-Frič-Kreuzinger-Buining. - *Ibid.*, 9, no 3, p. 46, no 4, p. 62 /*Kaktusářská hlídka*/.

- Pažout F. (1947): *Lobivia kuhnrichii* Frič et Pažout. - Zprávy Československé kaktusářské společnosti, Praha et Brno, leden 1947, p. 1-3.
- Pažout F. (1948): *Gymnocalycium mihanovichii* (Frič et Gürke) Britton and Rose, var. *stenogonum* Frič et Pažout. - Kaktusářské Listy, Brno et Praha, no 3, p. 17-19.
- Pažout F. (1951a): A. V. Frič - kaktusář. - Ibid., 16, no. 2, p. 14-24.
- Pažout F. (1951b): *Gymnocalycia* z Gran Chaca. - Ibid., 16, no. 10, p. 111-159.
- Pažout F. (1962a): Kaktusy A. V. Friče v Backebergově monografii "Die Cactaceae". - Fričiana, Olomouc, ser 2, no 8, p. 1-10.
- Pažout F. (1962b): Historie mých rostlin druhu *Gymnocalycium mihanovichii* var. *stenogonum* Frič et Pažout. - Ibid., ser. 2, no. 12, p. 1-6.
- Pažout F. (1962c): Vývoj kaktusářství a sbírek v Cechách. - Kaktusářský sborník 1922-1962. - Praha, p. 7-106.
- Pažout F. (1962d): *Astrophytum asterias* a jeho historie. - Fričiana, Olomouc, ser. 1, no 3, p. 1-7.
- Pažout F. (1963a): Nové popisy rostlin. *Echinopsis brasiliensis* Frič ex Pažout. - Ibid., ser. 3, no. 17, p. 3-4.
- Pažout F. (1963b): Historie našeho nejnámějšího rudokvětého gymnokalycia. - Ibid., ser. 3, no. 19, p. 3-15.
- Pažout F. (1964): *Gymnocalycia* skupiny *Muscosemineae*. - Ibid., ser. 4, no. 23, p. 3-19.
- Pažout F. (1965): Údolí starců. - Ibid., ser. 5, no. 35, p. 3-17.
- Pažout F., Valníček J. et Šubík R. (1960): Kaktusy. - Praha.
- Petrbok J. (1955): V. Deyl: Lovce života. /Recenze/. - Lidé a země, Praha, 4, no 4, p. 191-192.
- Pohanka J. (1963): *Mamillaria eschanzieri*. - Fričiana, Olomouc, ser. 3, no 20, p. 3-6.
- Pohanková H. (1962): Jsou u nás echinocereusy z Fričovy cesty roku 1923 ? - Ibid., ser. 2, no 11, p. 3-7.
- Presté K. H. (1979): *Frailea pygmaea* var. *dadakii* Frič, emendatio nova Prestlé. - Succulenta 58: 215-220, 296.
- Prestlé K. H. (1985): Je *Notocactus* Schl. 151 *Notocactus mueller-moelleri* Frič n.n. 1928 ? - *Minimus*, Karlovy Vary, 16: 2-6, 11-12.
- Rausch W. (1985): *Lobivia* 85. - Wien.
- Rektořík L. (1988): *Lobivia chrysacantha* (Werd.) Backbg. - Kaktusy, 24, no. 6, p. 133-134.
- Ritter F. (1979-1981): Kakteen in Siidamerika. - Vol. 1-3.
- Rowley G. D. (1982): The first publication and status of *Obregonia* Frič (Cactaceae). - *Cact. Succ. J. (US)*, (California), 54, no. 1, p. 23-26.
- Říha J. (1984): *Neowerdermannia* je zajímavým "rodem" ... - Kaktusy, Liberec, 20, no. 2, p. 27-30.
- Říha J. (1986): *Escobaria chaffeyi* forma *viridiflora* (Frič) Říha. - Ibid., 22, no. 2, p. 26-27.
- Sadovský O. (1962): Historie kolem *Astrophytum asterias*. - Fričiana, Olomouc, ser. 1, no. 2, p. 1-7.
- Sadovský O. (1963): Význam objevu *Astrophytum senile* Frič. - Ibid., ser. 3, no. 18, p. 3-7.
- Sadovský O. (1964a): Problematika okolo *Astrophytum myriostigma*. - Ibid., ser. 4, no. 27, p. 3-14.
- Sadovský O. (1964b): 1923 -1963. - Ibid., ser. 4, no. 28, p. 3-9.
- Sadovský O. (1982): Stoleté výročí narození A. V. Friče. - Kaktusy - Sukulenty, Bratislava, 3, no. 3, p. 55-58.

- Sadovský O. (1989): Z historie asteriasu. - *Kaktusy*, Liberec, 25, no. 4, p. 81-82.
- Sadovský O. (ca 1989): Vzpomínky starého kaktusáře. - Brno, p. 1-70. /S. a./
- Schütz B. (1946): *Notocactus minimus*. - Zprávy Československé kaktusářské společnosti, Praha et Brno, říjen 1946, p. 5.
- Schütz B. (1947): *Gymnocalycium guanchinense* dr. Schiitz spec. nova. - *Ibid.*, únor 1947, p. 21-23.
- Schütz B. (1948): *Lobivia ducis paulii*. - *Kaktusářské listy*, Brno, no 1, p. 3-5.
- Schütz B. (1950): *Chamaecereus grandiflorus* Frič. - *Kaktusářské listy*, Brno, no 1, p. 2-4.
- Schütz B. (1951a): *Pseudolobivia ducis-paulii* (Frič) Krainz var. *rubriflora*. - *Ibid.*, 16, no. 6, p. 62-63.
- Schütz B. (1951b): *Hamatocactus hamatacanthus* (Mühl.) Knuth. - *Kaktusářské listy*, Brno, 16, no 7, p. 74-76.
- Schütz B. (1962a): *Gymnocalycia* řady *Trichomoseminae* Frič. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 1, no. 6, p. 1-7.
- Schütz B. (1962b): *Gymnocalycium occultum* Frič ex Schütz sp. n.. - *Ibid.*, ser. 1, no. 7, p. 4-5.
- Schütz B. (1962c): Vznik a osudy kaktusových sbírek na Moravě. - *Kaktusářský sborník 1922-1962*. - Praha, p. 107-142.
- Schütz B. (1962d): K systematice rodu *Gymnocalycium*. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 1, no 1, p. 1-8.
- Schütz B. (1962e): *Pseudolobivia ducis pauli* (Frič) Krainz, var. *rubriflora* Schütz. - *Ibid.*, ser. 1, no 7, p. 6-7.
- Schütz B. (1963): *Gymnocalycium* řady *Mikrosemineae* Frič. - *Ibid.*, ser. 3, no 10, p. 3-18.
- Schütz B. (1964): Problematika druhu u *Gymnocalyzií* z hlediska specialisty. - *Ibid.*, ser. 4, no 25, p. 3-23.
- Schütz B. (1969a): A. V. Frič - slavný lovec kaktusů. - *Kaktusy* 69, Liberec, 5, no. i, p. 3-6.
- Schütz B. (1969b): A. V. Frič - významný teoretik. - *Ibid.*, 5, no. 2, p. 26-29.
- Schütz B. (1969c): A. V. Frič a jeho mexická cesta. - *Ibid.*, 5, no. 3, p. 51-54.
- Schütz B. (1969d): A. V. Frič a Jižní Amerika. - *Ibid.*, 5, no. 4, p. 74-76.
- Schütz B. (1969d): A. V. Frič doma. - *Ibid.*, 5, no. 5, p. 99-101.
- Schütz B. (1972a): Z historie kaktusářství 1923-1930. - *Kaktusy* 72, Liberec, 8, no. 4, p. 107-109.
- Schütz B. (1972b): Z historie kaktusářství 1930-1945. - *Ibid.*, 8, no. 5, p. 157-158.
- Schütz B. (1973a): Jaromír Seidl, náš první organizátor. - *Ibid.*, 9, no. 3, p. 66-68.
- Schütz B. (1973b): Dr. Theo Schwarz, Mexičan z Podkrkonoší. - *Ibid.*, 9, no. 6, p. 131-132.
- Schütz B. (1973c): A. V. Frič a Brno. - Jubilejní sborník *Kaktusy 1922-1972*. - Praha, p. 51-60.
- Schütz B. (1974): A. V. Frič 8.9.1882 - 4.12.1944. - *Kaktusy*, Liberec, 10, no. 5, p. 101-102.
- Schütz B. (1975): A. V. Frič (k 30. výročí jeho úmrtí). - *Živa*, Praha, 23 (61), p. 20-21.
- Schütz B. (1977): *Rebutia einsteinii* Frič. - *Kaktusy*, Liberec, 13, no. 4, p. 79-82.
- Schütz B. (? 1978): *Gymnocalycium fridrichii* komplex. - *Fričiana*, Olomouc, ser. 8, no. 51, p. 5-12. /S. a./
- Schütz B. (1982): A. V. Frič - k stému výročí narození. - *Kaktusy* 82, Liberec, 18, no. 4, p. 89-91.
- Schütz B. (1985): *Notocactus mueller-melchersii* Frič ex Backeb. - *Ibid.*, 21, no. 2, p. 46-48.

- Schütz B. (1986): Monografie rodu *Gymnocalycium*. - Brno, p. 1-150.
- Schütz B. (s.a./a): Rod *Astrophytum*. - Fričiana, Olomouc, no 56, p. 3-19.
- Schütz B. (s.a./b): *Gymnocalycium mihanovichii-friedrichii* komplex. - Ibid., ser. 8, no 51, p. 5-35.
- Schütz B. (? 1992): Můj život s kaktusy. (Vzpomínky). - P. 1-48, Brno. /S. a./
- Schütz B. et Říha J. (1988): *Astrophytum asterias* (Zucc.) Lem. - In: Atlas kaktusů, 1988, Chrudim, 6/1988.
- Seidl J. (1923a): Galerie našich kaktusářů. - In: Seidl J. /red./, Kaktusy, sukkulenty a jejich pěstění, Praha, díl 1, p. 31-32.
- Seidl J. (1923b): První členská výstava Spolku pěstitelů kaktusů v Praze. - Ibid., díl 3, p. 69-77.
- Staffen K. (1925): Spezial-Offerte. Seltenheiten, importen und Sämlinge-Ausverkauf. /P. 4 + 1, sine p. num./ - Praha.
- Stuchlík S. (1983): Fričův nález z And - *Neowerdermannia vorwerkii* Frič. - Kaktusy 83, Liberec, 19, no. 1, p. 9-11.
- Stuchlík S. (1985a): *Notocactus linkii* f. *multiflorus* (Frič ex Buining) Ritter. - Ibid., 21, no. 5, p. 99-102.
- Stuchlík S. (1985b): Historie *Notocactus mueller-moelleri* nekončí... - *Minimum*, Karlovy Vary, 16: 6.9. [N. v.].
- Stuchlík S. (1987): *Notocactus mueller-moelleri* Frič ex Fleischer et Schütz. - In: Atlas kaktusů 1987, Chrudim, 38/1987.
- Stuchlík S. (1989a): *Wigginsia archavaletai* - památka na A. V. Friče. - Kaktusy, Liberec, 25, no. 5, p. 106-108.
- Stuchlík S. (1989b): Fričovské rostliny. - *Minimum*, Karlovy Vary, 20: 49-59.
- Stuchlík S. (1990): *Notocactus linkii* (Lehm.) Herter f. *multiflorus* (Frič ex Buin.) Ritt. - In: Atlas kaktusů 1990, Chrudim, 39/1990.
- Šedivý V. (1982): *Obregonia denegrii*. - *Aztekia*, Praha, 5, no 4, p. 5-9.
- Šíbal J. (1973): Vzpomínky na A. V. Friče. - Jubilejní sborník Kaktusy 1922-1972. - Praha, p. 64-66.
- Šída O. (1988a): *Notocactus mueller-melchersii* Frič ex Backeb. - In: Atlas kaktusů 1991, Chrudim, 50/1988.
- Šída O. (1988b): *Rebutia haagei* Frič et Schelle. - Ibid., 66/1988.
- Šída O. (1989): *Notocactus floricomus* (Arech.) Backeb. var. *floricomus*. - Ibid., 42/1989.
- Šída O. (1991a): *Lobivia tiegeliana* Wessn. var. *cinnabarina* (Frič) Rowley. - Ibid, VI./12/1991.
- Šída O. (1991b): *Rebutia einsteinii* Frič. - In: Atlas kaktusů 1991, Chrudim, VI./48/1991.
- Šída O. (1991c): *Rebutia xanthocarpa* Backeb. f. *graciliflora* (Backeb.) Don. - Ibid., VI./52/1991.
- Šubík R. (1951): *Parodia cruci-nigriceutra* Šubík. - Kaktusářské listy, Brno, 16, no. 10, p. 164-167.
- Šubík R. (1962): Fričovy druhy rodu *Cylindrorebutia* Frič 1936. - Fričiana, Olomouc, ser. 1, no. 4, p. 1-7.
- Šubík R. (1966): Ještě jednou Fričovy rostliny rodu *Cylindrorebutia*. - Ibid., ser. 6, no. 39, p. 3-22.
- Tjaden W. L. (1982): Proposal to conserve *Stenocactus* (K. Schum.) Berger (1929) over *Echinofossulocactus* Britton & Rose (1922) and other generic names (Cactaceae). - *Taxon*, Utrecht, 31: 570-573.

- Türpe M. (1927): Nochmals: Die "Intelligenz" der Astrophyten. - Möllers Deutsche Gärtner-Zeitung, Erfurt, 42, no 17, p. 210.
- Ullmann J. (1989a): *Lobivia sanguiniflora* Backeb. var. *sanguiniflora*. - In: Atlas kaktusů, Chrudim, 28/1989.
- Ullmann J. (1989b-c): *Echinopsis* není jen podnož k roubování. - Kaktusy, Brno, 25, no 5, p. 109-112, 118-121 /b/; no 6, p. 132-134.
- Ullmann J. (1990a-c): *Echinopsis* není jen podnož k roubování. - Ibid., 26, no 1, p. 6-8 /a/; no 2, p. 41-45 /b/; no 3, p. 60-61, 63-64 /c/.
- Ullmann J. (1990d): *Lobivia haematantha* (Speg.) Br. et R. var. *rebutioides* (Backeb.) Rausch. - In: Atlas kaktusů, Chrudim, 32/1990.
- Ullmann J. (1992a-c): Pokus o smír aneb formální rozdělení rodu *Lobivia*. - Kaktusy, Brno, 28, no 1, p. 5-11 /a/; no 2, p. 32-35 /b/; no 3, p. 58-59 /c/.
- Valníček J. (1962): Účast československých kaktusářů na poznávání sukulentní flóry. - Kaktusářský sborník 1922-1962. - Praha, p. 204-223.
- Valníček J. (1964): *Gymnocalycium uruguayense* (Arech. 1905) Br. & R. 1922. - Fričiana, Olomouc, ser. 4, no. 22, p. 3-16.
- Vaněk J. (1949): Zahradnické květinářství. Vol. 1. - Chrudim.
- Veverka M. (1987a): *Parodia faustiana* Backeb. var. *tenuispina* Backeb. - In: Atlas kaktusů 1987, Chrudim, 43/1987.
- Veverka M. (1987b): *Parodia microsperma* (Weber) Speg. var. *opulenta* Brandt. - Ibid., 45/1987.
- Veverka M. (1987c): *Parodia rubristaminea* Ritt. - Ibid., 50/1987.
- Veverka M. (1987d): *Parodia sanguiniflora* Frič ex Backeb. - Ibid., 51/1987.
- Veverka M. (1991a): *Parodia microsperma* (Web.) Speg. var. *microsperma*. - Ibid., VI./40/1991.
- Veverka M. (1991b): *Parodia nivosa* Frič ex Backeb. - Ibid., VI./42/1991.
- Veverka M. et Jiránek V. (1989): *Parodie z Portezuelo*. - Kaktusy, Liberec, 25, no. 2, p. 34-37, 45.
- Vích J. (? 1991): Notokaktusy. Legendy, omyly, skutečnost. - Minimus, Příl., Karový Vary, p. 1-53. /S. a./.
- Votrubec C. (1954): V. Deyl: *Lovec života*. /Recenze/. - Lidé a země, Praha, 3, no 10, p. 480.
- Wagner E. (1933): *Rebutia kupperiana*. "Frevel" gegen die Kakteen-Nomenklatur. - Möllers Deutsche Gärtner Zeitung, Erfurt, 48, no 4, p. 42.
- Weingart B. (1930): *Echinocactus mihanovichii* Frič - Gürke. - Kaktusář, Brno, 1: 93-95.
- Weingart B. (1931a): Fričovo rozdělení kaktusů dle příbuznosti. - Kaktusář, Brno, 2, no. 3, p. 21-24.
- Weingart B. /W./ (1931b): Desinfekce kaktusů kyanovodíkem ... - Ibid. 2, no 11-12, p. 103.
- Weingart B. /W./ (1931c): Fričův ceník semen. - Ibid., 2, no 11-12, p. 103-104.
- Weingart B. /W./ (1932): Návštěvy u cestovatele A. V. Friče. - Kaktusář, Brno, 3, p. 84.
- Weingart B. (1934): *Lobivia ducis paulii* Frič. - Ibid., 5, p. 109-110.
- Weingart B. (1936a): *Parodia sanagasta* A. V. Frič - B. Weingart sp. n. - Ibid., 7, no. 3., p. 49-51, 61. [N.v.].
- Weingart B. (1936b): *Parodia nivosa* (Frič et Backeb.). - Ibid., 7, no. 10, p. 90-91. [N.v.].
- Working Party (1986): The genera of the Cactaceae" towards a new consensus. - Bradleya, 4, p. 65-78.
- Záhorský Dr. (1949): *Pygmaeolobivia* - *Hymenorebutia*. - Kaktusářské listy, Brno et Praha, no 5, p. 34-35.

Zázvorka J. (1983): Herbář A. V. Friče. - Aztekia, Praha, 6, no 2, p. 21-24.

Zázvorka J. (1990): Některé nomenklatorické důsledky priority jména *Notocactus Frič* 1928. - *Ibid.*, 13, p. 8-13.

Summary

A. V. Frič's Names of Cacti

The explorer Albert Vojtěch Frič (1882-1944) was born and died in Prague. During his life he undertook six rather prolonged journeys to South America and one to Mexico spending in these countries altogether nine years and sharing his interest in cacti with ethnography.

Although amateurish with regard to botany, A. V. Frič collected cacti for commercial purposes and discovered many new species and found new places of their occurrence. His knowledge of the representatives of the family Cactaceae was excellent, allowing him to create his own phylogenetic system of genera and species within the family.

He imported a large quantity of plants to Europe; as late as at the beginning of World War II. his Prague collection of cacti contained over 30.000 mature plants, but it was destroyed by freeze in winter 1939-1940. Despite the fact that, he had named many of his plants, most of them were left undetermined or undescribed.

We have collated Frič's names of cacti from all accessible, often obscure or local periodicals, books, price lists and other publications and evaluated them regarding their validity and legitimacy according to the International Code of Botanical Nomenclature (Berlin Code, 1988). Also included in the List I. are the names from the herbarium labels. The herbarium names are indicated with the phrase "in schedis". Frič's herbarium of cacti (180 sheets, incomplete) is deposited in the Botanical Department, Prague National Museum at Průhonice (PR). From our List I. were excluded names of suprageneric units, names for taxa between genus and species (usually of unclear delimitation) and names of cultivars. As a by-product we have compiled Frič's bibliography which has not yet been published.

List I. (p. 11-74) contains about 500 names of cacti, including nomenclatural combinations, with a note on their validity or illegitimacy in the sense of the ICBN Code. Each name is followed by the year of its first publication and a reference to Frič's bibliography. The current names for Frič's taxa are given after the equal sign. However, 160 names in the List I. have not been taxonomically identified at all and are marked "= ?". Further 200 Frič's invalid (chiefly commercial) names which Frič did not authorize himself have not been included in this paper.

List II. (p. 75-77) contains 65 names published validly by Frič. Forty of them are taxonomically insignificant and represent now mere synonyms of names of other taxa. The remaining 25 names are currently considered as real taxa on various levels. Some of the combinations in the List II. may, however, be invalid due to the invalidity of their basionyms. The validity of basionyms has not been reassessed in this respect.

List III. (p. 77) contains 10 Frič's names which are valid and correct for taxa currently used as proposed and circumscribed by Frič.

The great number of Frič's names (87 per cent of all) are invalid, mainly because of the absence of description. Frič preferred a photograph to description and did not adhere to the rules of botanical nomenclature, which he might not even comprehend. A considerable part of imported Frič's plant material was exploited by others, chiefly C. Backeberg and K. Kreuzinger. At present, it is impossible to ascertain the amount of

species or genera validly published by C. Backeberg on the basis of both invalidly named and unclassified Frič's plant.

In years 1928 to 1936 A. V. Frič distributed seven price lists where he offered seeds and plants of cacti. These are a lavish source of Frič's names and we discussed their possible validity. To some names Frič added a brief characterization, which was considered as a description by a few authors. It concerned e. g. the seed list "Kakteenjäger, 1929" (see the appendix) where for instance at "Echinopsis derenbergii Frič sp. n." the brief characteristic "Reinrassig, matt, dicht bestachelt" is supported. In our opinion, these characteristics were meant by Frič not as a description of a new taxon, but only as information for the purchaser. Although the validity of several names in Frič's price lists might be disputed we consider them all invalidly published with exception of *Notocactus* Frič 1928.

This reassessment of the Frič's nomenclature has led to several new conclusions. Some names published validly by Frič may cause illegitimacy of other names published later:

Astrophytum myriostigma var. *columnare* Frič 1925: Frič's plants of this variety belong almost certainly within the range of variation of the type var. *myriostigma*. This would cause the illegitimacy of the name *A. myriostigma* var. *columnare* (K. Sch.) Tsuda 1934-1936, as both names are likely heterotypic. However, further study of this problem is necessary.

Lobivia graulichii Frič 1931 is a validly published name which causes the illegitimacy of the name *Lobivia graulichii* (Frič) Backeberg 1959. The latter is based on a different type, *Cinnabarinea graulichii* Frič (nom. inval.). The correct name for this taxon is *L. tiegeliana* var. *cinnabarina* (Frič) Rowley which is based on *Lobivia graulichii* var. *cinnabarina* Frič (nom. valid.).

Lobivia staffenii Frič 1929 has priority over *Lobivia chrysantha* (Werd.) Backeb. 1935, if both names represent the same species. However, their taxonomy is unclear; *L. staffenii* is sometimes regarded an infraspecific taxon of *L. chrysantha*.

Neowerdermannia Frič 1930 is often merged with *Weingartia Werderm.* 1937. As *Neowerdermannia* Frič is without any doubt a name published validly, it is the correct name for such a joint genus. Consequently, the name *Weingartia vorwerkii* (Frič) Backeberg is illegitimate and the name *Neowerdermannia vorwerkii* Frič has to be accepted for this species.

Several nomenclatural combinations published in Kreuzinger, Verzeichnis ... 1935 (31.1 V.) with the authorships of Kreuzinger, Frič, or Frič et Schelle have the time priority over the same names by Backeberg or Knuth published in the book by Backeberg et Knuth, *Kaktus-ABC*, 1935 (31.XII.).

Oreocereus irigoyenii Frič, hitherto considered as a synonym of *O. trollii* (Kupp.) Backeb. 1935, was not validly published by Frič himself, even though the photograph with the title "*Oreocereus irigoyenii* Frič, sp. n." was published by Frič many times. No description exists to this name by Frič. In our opinion, the name was validated by Kreuzinger in Möllers *Deutsche Gartner-Zeitung*, Erfurt, 44/22: 253, 1929 and in *Kaktusář*, Brno 1/1: 12, 1930 (Czech translation of the paper). The name *Oreocereus irigoyenii* Frič 1929 is therefore the correct name for this familiar cactus generally known under the name *Oreocereus trollii* (Kupp.) Backeb. 1935.

Faksimile dnes již vzácného Fričova tzv. červeného ceníku (Kakteenjäger) z r. 1929.

KAKTEENJÄGER

Verkaufsbedingungen:

Die Samen werden prinzipiell nur gegen Nachnahme geliefert, da ich nur auf solide Kundschaft reflektiere. [Habe bittere Erfahrung gemacht, dass die auf Kredit gelieferte Samen immer miserabel gekeimt, sind.] Da ich dadurch Buchhalter, Mahnporto und Arger, ev. auch Rechtsanwalt erspare, liefere ich alle Sendungen über Mk 10.— per Packung- und Portofrei.

Reklamationen werden nicht berücksichtigt. Alle Samen sind auf Keimkraft mehrmals jährlich geprüft. Sortenechtheit ist unbestreitbar, da ich 98% der angebotenen Samen persönlich gesammelt, oder in meiner Gärtnerei geerntet habe. Meine Samenträger sind durch mich in der Heimat persönlich auserwählte schönste Formen und sind unter 400 m² Glas bei mir in Kultur

Die Preise sind in Reichs - Mark; 1 \$ = M 4.—; M 1.— = Kč 8.—.

Fotopostkarten 2 Serien à 25 Bilder und zwar 1 Senilistal, 2 Kakteen aus der Schneegrenze der Cordilleren, jede Mk 3.— soweit Vorrätig. Neue werden nicht herausgegeben, da auf Grunde dieser Bilder die Marodeure meine Fundorte wieder ausgeplündert haben.

Spezialität Cristaten, Monstrosen und Aurea-Formen Weiterkultursämlinge besserer Arten werden nur en gross und nach persönlicher Auswahl und Besichtigung geliefert.

Zehn Kornpreis 20% Zuschlag.

Rabatt: Bei Abnahme über Mk 100-5%, über 500—10%, über 1000—20%, über 2500—30%, über 5000-40%.

Kollegen aus dem Bunde der Kakteenzüchter Vorzugsrabatt brieflich.

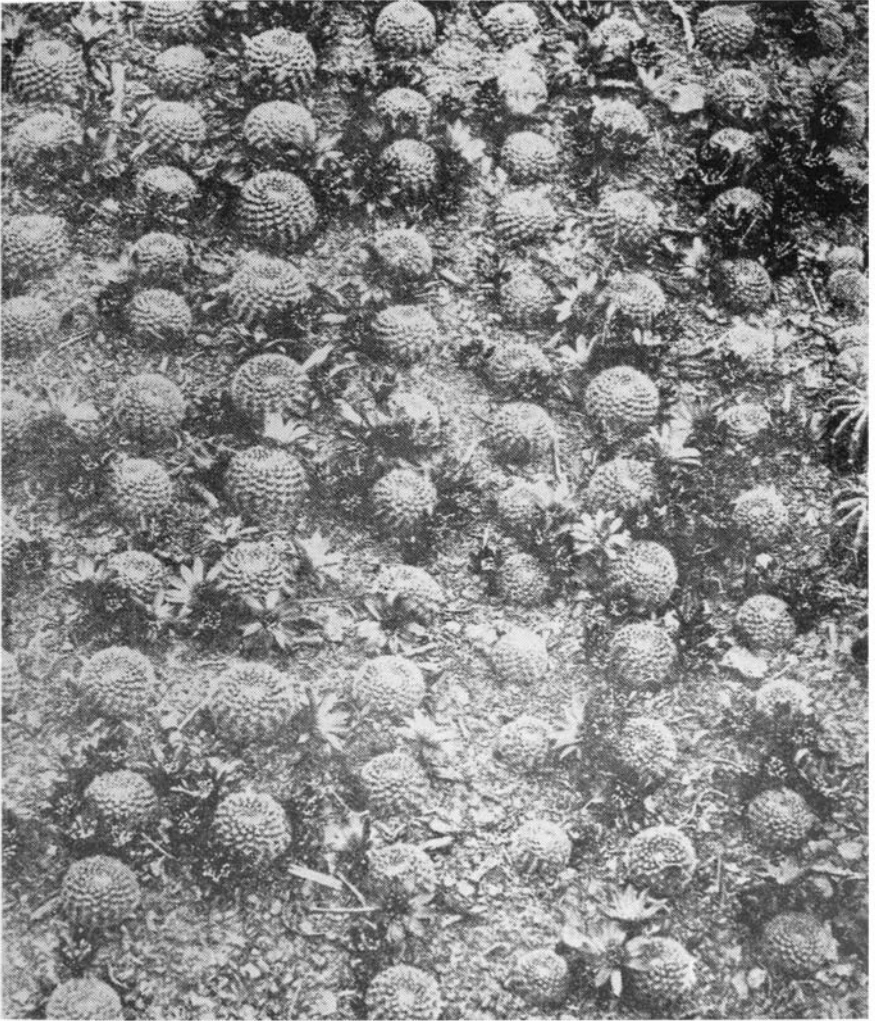
V. A. FRIČ,

Postadr.: PRAHA-SMÍCHOV 148

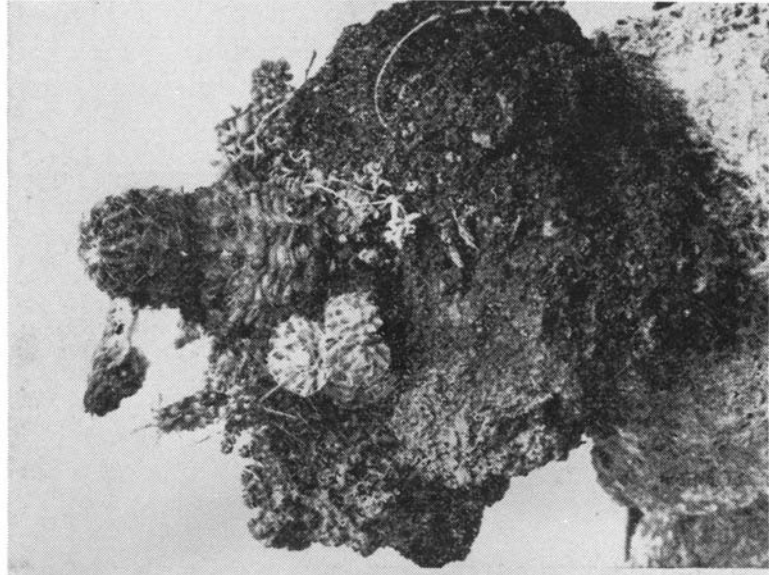
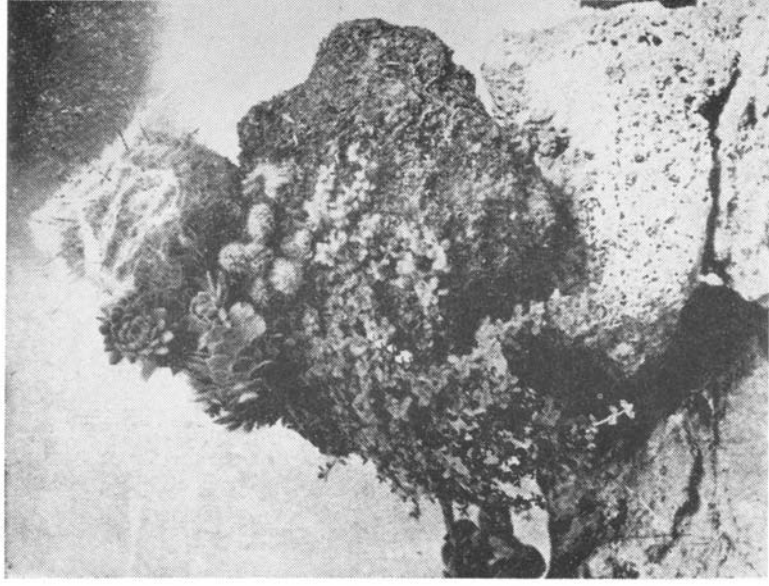
Gärtnerei Praha-Košíře, Villa Božinka.

Postsparkasse: Praha 1.655.

Telefon 44.789.

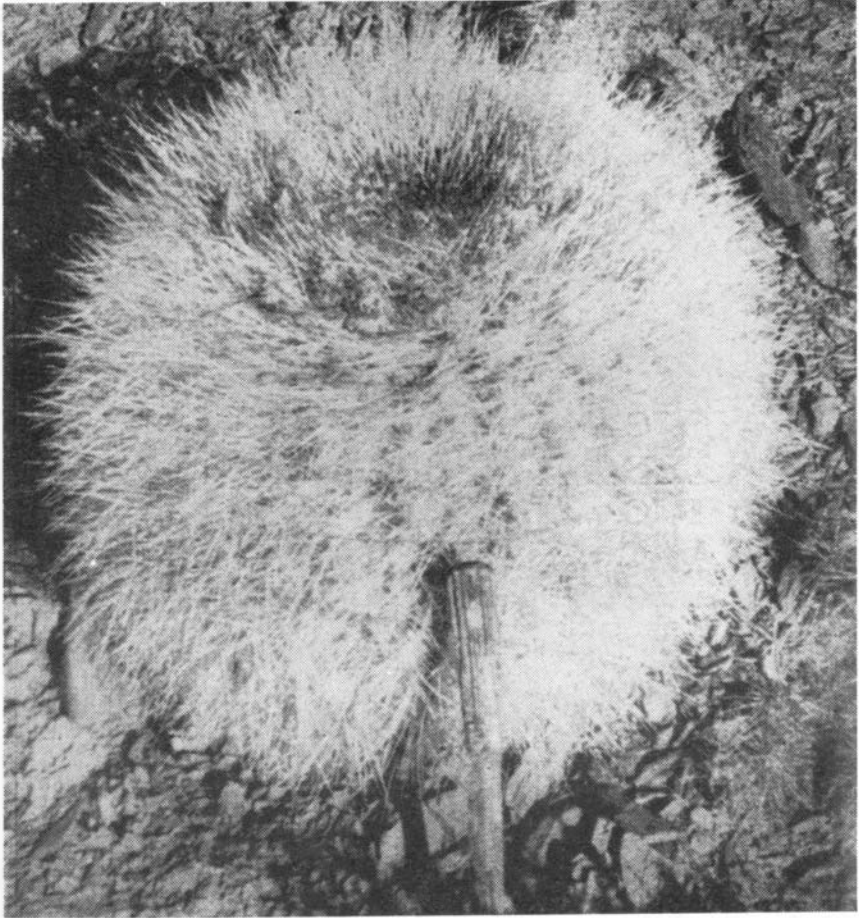

REBUTIA minuscula: Herbstsaat. 1½ Jahr alt im heizbaren Kasten.

Winterharte Kakteen aus der hohen Lagen der Cordillere gedeien auf unseren Alpinum geschützt vor Feuchtigkeit im Winter (umgehüllt mit Celophan) u. vor Sonnenstrahlen in März

Bemerkung: Um Reklamationen wegen Keimkraft zu vermeiden, empfehle alle, von mir bezogene Samen vor der Aussaat zu waschen. Am besten im hellrosa Hypermanganlösung, mit der auch die Erde einige Tage vor Aussaat begossen sein soll. Warne vor Beizung mit Quecksilberpraeparate.

LOBIVIA Bruchii nivalis (79) über 4500 m. u. See variiert zwischen dunkelroten starken Bestachelung bis zur gelben und schneeweissen Behaarung je nach der Fundorthöhe (Mimicri zur Schnee)

Süd Amerika			Grundpr.	RM.
			100 Korn	1000 Korn
1	(2)	CEREUS aethiops, Haw.	2'70	20' —
2	(3)	C. coerulescens v. melanoc.. . . .	2'70	20' —
3	(3)	C. Dayamii, Speg..	5' —	—' —
Heimatwachstum 1 m. jährlich. Starke Unterlage.				
4	(6)	C. marmoratus Zeis.	4' —	28' —
syn: Anisitzii, Spegazzini, blauweiss marmoriert.				
5	(14)	C. Paraguayensis	2' —	14' —
6	(2003)	C. Pernambucensis, Rose	6' —	42' —
Jugendform behaart-Hankeanusähnlich, später herunterhängen. Als kleine Pfl. blühend				
7	(2004)	C. Peruvianus, Import	3' —	21' —
Auf reinrassigen C. P. verkorken die Pfröpllinge nicht				
8	(13)	C. Stenogonus	2' —	14' —
9	(7)	C. validus, Haw.	2'70	20' —
Validus Localvar. werden als Forbesii, Labouretianus, chalibaeus etc. geführt.				
10	(8)	C. validus f. alpina	5' —	—' —
11	(9)	C. validus f. inermis	5' —	—' —
12	(10)	C. validus f. pruinosa	7' —	
13	(11)	C. validus Las Breñas	3' —	21' —
14	(12)	C. validus aus Humusgebiet	3' —	21' —
15	(15)	CLEISTOACTUS aureispinus, Frič.	3' —	21' —
Buschig, dicht in allen Farben bestachelt, dreijährige Slge. blüfähig.				
16	(2004a)	DEMNOsa erythrocephala	3' —	21' —
Zur Denmosa gehören Pflanzen die als Cereus, Pilocereus, Cleistoc., EPS. benannt sind.				
17	(2005x)	DEMn. smaragdiflora (Cleist)	5' —	35' —
Bund-dicht-stach. Junge Pfl. Strausii ähnlich.				
18	(2006)	DEMn. Strausii (PC).	7' —	49' —
19	(2007)	DEMn. Strausii luteispina.	10' —	70' —
20	(2008)	ECHINOPSIS albispinosa	5' —	35' —
Weisschwarz dicht best. wuchsig.				
21		EPS. ancistrophora, Speg.	12' —	
22	(2009)	EPS. aureiflora (Rose) n. n.. . . .	5' —	35' —
Gelbblühende Eps. - leichte Blüher als 2 j. Slg.				
23		EPS. aureiflora columnaris	5' —	35' —

		Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
24	(23) EPS. <i>Backebergii</i> , Frič (rassenr.) Reinrassig, breitrip. hellgrün glänzend	8' —	—' —
25	(22) EPS. <i>campylacantha</i> Gesuchteste EPS. in vielen Abarten.	10' —	21' —
26	(2010) EPS. <i>campylacantha</i> v. <i>Catamarca</i>	10' —	
27	EPS. <i>Dehrenbergii</i> , Frič (rassenrassig) Reinrassig, matt, dicht bestachelt		
28	(2010a) EPS. formosa	5' —	35' —
29	(24) EPS. <i>rhodotricha</i> v. Arg.	5' —	35' —
30	(2012) EPS. <i>Schaferii</i> , Rose Reisen EPS. bis 2 m hoch zur <i>campylac.</i> geh.	7' —	49' —
31	(2013) EPS. <i>Silvestrii</i> , Speg. Hier gezogene Pfl. herrlich	8' —	56' —
32	EPS. <i>Uruguayense</i> Reinrassige, weissbl. EPS. aus Uruguay.	5' —	35' —
33	(26a) FRAILEA cataphracta Diese Zwerggattung (ECH) findet wieder Belebth.	8' —	
34	(26) FR. <i>Dadakii</i> , Frič	5' —	
35	(26b) FR. <i>gracillima</i>	5' —	35' —
36	(27) FR. <i>pulcherrima</i>	5' —	35' —
37	(27a) FR. <i>pumilla</i>	5' —	35' —
38	(27b) FR. <i>Schillinzkiana</i>	5' —	35' —
39	(2014) FRIESIA g. n. umadeave keimt nur unter besonderen Bedingungen und sehr unregelmässig	5' —	35' —
40	(2015) FR. <i>umadeave</i> (Schneeegr.)	5' —	35' —
41	(2015) GYMNOCALYCIUM <i>curvispinum</i> Catamarca	10' —	
42	(2018) G. <i>curvispinum</i> Portozuelo.	10' —	
43	(2018b) G. <i>Delaetii</i>	10' —	
44	(16) G. denudatum v. <i>Anisitzii</i> Weissbl. mit rosa Schlund.	5' —	35' —
45	(18a) G. gibbosum v. <i>caespitosa</i>	4' —	28' —
46	(18b) G. <i>gibbosum caesp. cristata</i>	10' —	
47	(18c) G. gibbosum v. <i>hyptiacantha</i>	5' —	35' —
48	(18d) G. gibbosum v. <i>ferox</i>	6' —	42' —
49	(18e) G. <i>gibb. ferox cristata</i>	10' —	
50	(18f) G. <i>gibbosum</i> v. <i>leonense</i>	10' —	
51	(18k) G. <i>gibbosum reductum</i>	6' —	42' —

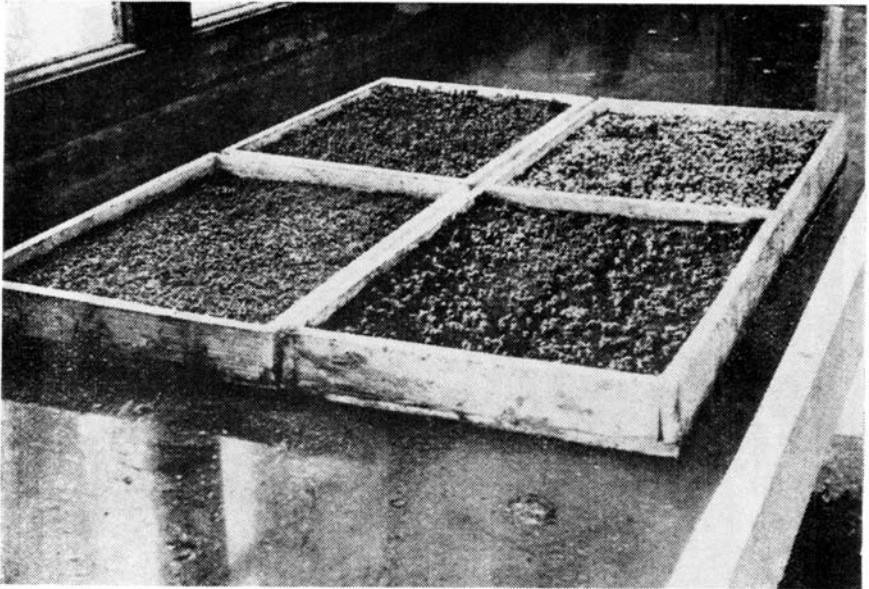
		Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
52	(18h) <i>G. gibbosum Schlumbergerii</i>	5' —	35' —
53	(19i) <i>G. gibb. Schlumb. cristata</i>	10' —	
54	(18l) <i>G. gibbosum</i> alle Sorten	4' —	28' —
55	(2019) <i>G. sp. Guanchin, sp. n.</i>	10' —	
56	(2020) <i>G. horizonthalonium, Frič sp. n.</i> ECH. loricatus-G. Spegazzini? Winterhart.	8' —	56' —
57	(21) <i>G. Knebelii, Frič sp. n.</i>	5' —	35' —
58	<i>G. leanum</i>	10' —	
	gelbblühender denudatus.		
59	(19) <i>G. Mihanovichii f. stenogona</i> Unsere beliebte Mihanovichii-Stammen alle von zwölf Exemplaren, die ich 1903 aus Paraguay mitgebracht habe, sind aber alle schon hybridiert. In der Heimat sind durch Überschwemmung ausgestorben. 1000 km südlicher fand ich jetzt neuen reinrassigen Mih. mit schmälere Rippen und biete Samen aus Importpfl. an.	10' —	70' —
60	(19a) <i>G. Mihanovichii hies. Ernte</i>	5' —	35' —
61	(20) <i>G. michóga, Frič sp. n.</i> buntkörp. wie vorherige aber stark bestachelt.	3' —	21' —
62	(2021) <i>G. Mostii</i> Härteste Gymnc.	3' —	21' —
63	(2022) <i>G. Netrelianum.</i> citrongelbl. denudatus.	10' —	
64	(2023) <i>G. nidulans, Frič sp. n.</i> Nestartig best. In wenigen Exempl. imp.	10' —	70' —
65	(2024) <i>G. occultum, Frič sp. n.</i> Interes. Samenform. Zweijährig blüht.	3' —	21' —
66	<i>G. occultum fl. rosea</i>	8' —	
67	<i>G. Riojense, Frič sp. n.</i>	5' —	
68	(2025) <i>G. saglione</i> beliebteste Slge, ersters Jahr langsam wachsend.	3' —	21' —
69	(2026) <i>G. saglione v. longisp.</i>	5' —	35' —
70	(2027) <i>G. Stückertii, Speg. (Ech. Jossensianus?)</i> willigste Blüher, bis 30 Bl. auf einer Pfl.	5' —	35' —
71	<i>G. Uruguayense fl. rosea, rech.</i>	15' —	—' —
72	(2029) <i>G. Venturii, Frič</i> purpurrot blühende denudatus.	15' —	Sämlinge abgb.

			Grundpr.	RM.
			100 Korn	1000 Korn
73	(28)	HARRISIA Bomplandii.	3'—	2I'—
74	(30)	H. Martinii, Lab.	8'—	—'—
75	(31)	H. pomanensis , Web	3'—	2I'—
76	(32)	H. Regellii	6'—	—'—
77	(2030)	LOBIVIA Bruchii , Rose	5'—	35'—
		Bestachelung dunkelrot bis weiss - winterhart.		
78	(2031)	LOB. Bruchii nivalis	7'—	49'—
79	(2032)	LOB. Bruchii nivalis [Schnegr.].	10'—	70'—
80	(2034)	LOB. [EPS] Ducis-Paulii	10'—	70'—
		variiert in Farbe und Länge der Stacheln. Winterh.		
81	(2035)	LOB. grandiflora, Rose	13'—	—'—
		grosse rote Blüte.		
82	(2036)	LOB. Graulichii , Frič	8'—	56'—
		remontierend, grossweissbl. Hackenstachel.		
83		LOB. Graulichii fl. r..	10'—	
84	(2039)	LOB. Schaferii, Rose	8'—	56'—
85	(2040)	LOB. Staffenii, Frič	8'—	56'—
86	(2041)	LOB. Staffenii v. Lagunilla	8'—	56'—
87		MALACOCARPUS Arechevaletai	5'—	35'—
88	(35)	MAL. tetracanthus	3'—	2I'—
89	(36)	MONVILLEA Damazioi similis	5'—	35'—
90	(37)	MON. rhodoleucantha	5'—	35'—
		Unterlage für Silvestrii und ECHC.-cristaten, blüht als 3 jährige Sämling.		
91	(2041e)	MELOCACTUS depressus	6'—	42'—
92	(2051)	MICROSPERMIA albiflora Frič	10'—	
93	(2043)	MICR. crucialbicentra Frič sp. n.	10'—	
94	(2044)	MICR. crucinigracentra sp. n..	10'—	
95	(2045)	MICR. gigantea , Frič sp. n.	5'—	35'—
96	(2046)	MICR. intermedia , Frič sp. n.	5'—	35'—
97	(2047)	MICR. macrancistra	2'—	16'—
98		MICR. microsperma [typ]	3'—	2I'—
99	(2049)	MICR. rigidispina, Frič sp. n..	5'—	35'—
100	(2050)	MICR. sanguiflora, Frič sp. n..	5'—	35'—
		wegen sehr feinen Samen gedeihen die Microspermi- en nur bei Moos und Algenfreien Erde. Zweijährige Slg. blühen.		

Sortiment 150 S.-A. Sorten à 10 Korn 90' —, à 100 Korn 630' —

		Grundpr.	RM.
		100 Korn	1000 Korn
101	NOTOCACTUS apricus . . .	6'—	
102	(38b) NOT. concinus	4'—	28'—
103	(2053) NOT. floricomus , Arech.	5'—	35'—
104	NOT. floricomus f. cristata.	8'—	
105	(2054) NOT. floric. spinos. et rubra	8'—	56'—
106	(30) NOT. Grossei	5'—	35'—
107	NOT. Maasii.	6'—	
108	(2054a) NOT. mammulosus [verus]	10'—	
109	NOT. mammulosus rubra	6'—	42'—
110	NOT. mammulosus f. cristata	10'—	
111	(2055) NOT. Müller-Melchersii, Frič Miniatur-NOTOC. 3 cm Pflanze 5 Früchte.	12'—	—'—
112	(40a) NOT. Ottonis multiflorus , Frič	4'—	28'—
113	(40b) NOT. Ottonis Paraguayensis . immer gesuchte grossblumige Abart.	4'—	28'—
114	(2056) NOT. Ottonis Uruguayensis grossblumigste Ottonis, Körper dunkelgrün.	10'—	70'—
115	(41) NOT. Schumannii , Nic.	5'—	35'—
116	(2057) NOT. scopa die schönsten Sämlinge von weiss rot schwarz.	5'—	35'—
117	(2058) NOT. scopa ruberrima	8'—	56'—
118	NOT. Straussianus	3'—	21'—
119	NOT. submammulosus [echt]	6'—	
120	(41b) NOT. tabularis , bekannte leichte Blüher, wie concineus.	3'—	21'—
121	(2060) NOT. Velonovský , Frič	5'—	35'—
122	(46) OP. Hildemannii, Frič sp. n.	5'—	
123	(44) OP. Chacoensis	4'—	28'—
124	(45) OP. Chacoensis inermis	4'—	28'—
125	(48) OP. maculacantha, Förster	4'—	28'—
126	(47) OP. quimilo, K. Sch.	5'—	
127	(50) OP. sulphurea fr. lut.	3'—	21'—
128	(51) OP. sulphurea fr. rosea.	3'—	21'—
129	(2061) OREOCEREUS Irigoyenii, Frič	16'—	
130	(54) PEIRESKIA amapola.	4'—	
131	(2064) PFEIFFERA ianthothele	5'—	35'—
132	(56) PILOC. exerens leichte Kultur-Schnellwüchsig.	4'—	28'—

		Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
133	(58c) REBUTIA minuscula rentable Kultur. Jedes Quantum abgegb.	3'—	21'—
134	(59) REB. minuscula cristata Cristatform ist unregelmäs. erblich.	4'—	28'—
135	(58a) REB. deminuta	5'—	
136	(57b) REB. deminuta f. aurea	8'—	
137	REB. pseudodeminuta. reichlicher und heller blühend.-Neuheit.	10'—	70'—
138	(2067) REB. salmonea, Frič sp. n. Minusculus ähnlich, doch dichter bestachelt lachsrosa blühend - remontiert.	12'—	80'—
139	(2069) RHIPSALIS Tucumanensis	3'—	21'—
140	(58) STETSONIA coryne prächtige blau bereifte schwarz lang best. Slge.	3'—	21'—
141	(2070) STETSONIA coryne v. occident	3'—	21'—
142	(2071) TRICHOCEREUS Andalgalensis	5'—	35'—
143	(2072) TC. candicans	3'—	21'—
144	(2076) TC. cephalopasacana	5'—	35'—
145	(2077) TC. cephalop. albicephala Bolivianische Greisenhaupt Winterhart.	5'—	35'—
146	(61) TC. gladius Unterlage für kalte Pflanzen	4'—	28'—
147	(2073) TC. huasca rubriflora	8'—	
148	(62) TC. lamprochlorus die beste Unterlage	4'—	35'—
149	(2078) TC. pasacana Catamarca	5'—	35'—
150	(2079) TC. pasacana La Rioja.	5'—	35'—
151	(2080) TC. pasacana inermis	5'—	35'—
152	(2081) TC. pasacana nigra	5'—	35'—
153	(2081) TC. strigosus.	8'—	
154	(2082) TC. Terscheckii	5'—	35'—
155	(2075) TC. thelegonus schön in Form und gute Unterlage.	5'—	35'—
156	(2083) TC. calvus [Op. Haageana]	12'—	
157	(2084) TEPHROCACT. Atacamensis 157—160 winterhart	12'—	
158	(2085) TEPH. maihuenoides, Frič sp. n.	10'—	70'—
159	(2086) TEPH. Pentlandii-Verschaffeltii	12'—	
160	(2087) TEPH. Pentlandii longisp.	15'—	
161	(2088) TEPH. strobiliformis.	12'—	

Mischung (soweit vorrätig) Ohne Opuntien:

	100 Korn	1000 Korn	10.000 Korn	100 gr	Kilo
MÉXICO-SORTEN	0'60	5'—	30'—	130'—	1.000'—
SÚD-AMERICA-S.	0'80	6'—	40'—	195'—	1.500'—
CEREUS	0'80	6'—	40'—	195'—	1.500'—
ECHINOCACTUS	0'60	5'—	30'—	160'—	1.200'—
ECHINOPSIS	0'80	6'—	40'—	195'—	1.500'—
MAMILLARIA	1'—	7'—	50'—		

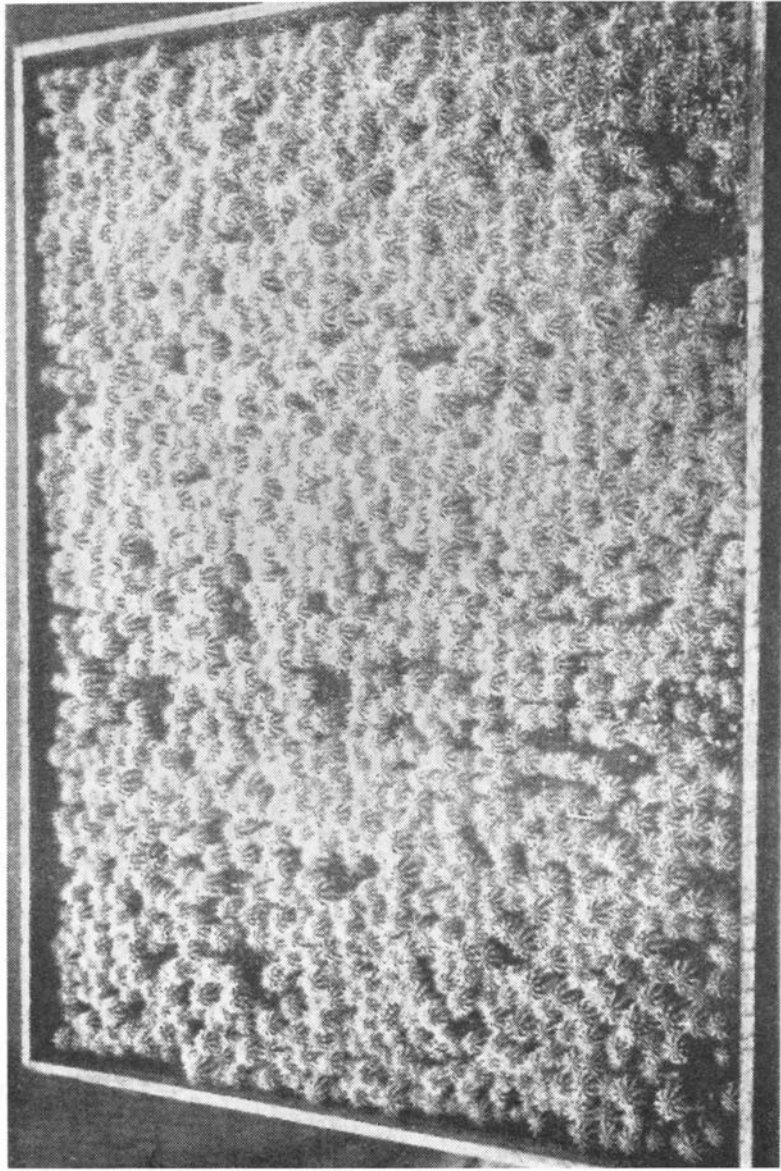
Sortimente für Berufsgärtner.

50 S.-A. Arten à 100 Korn 100'—; à 1000 K. 800'— Mk.

16 Méx-Arten à 100 Korn 30'—; à 1000 K. 225'— Mk.

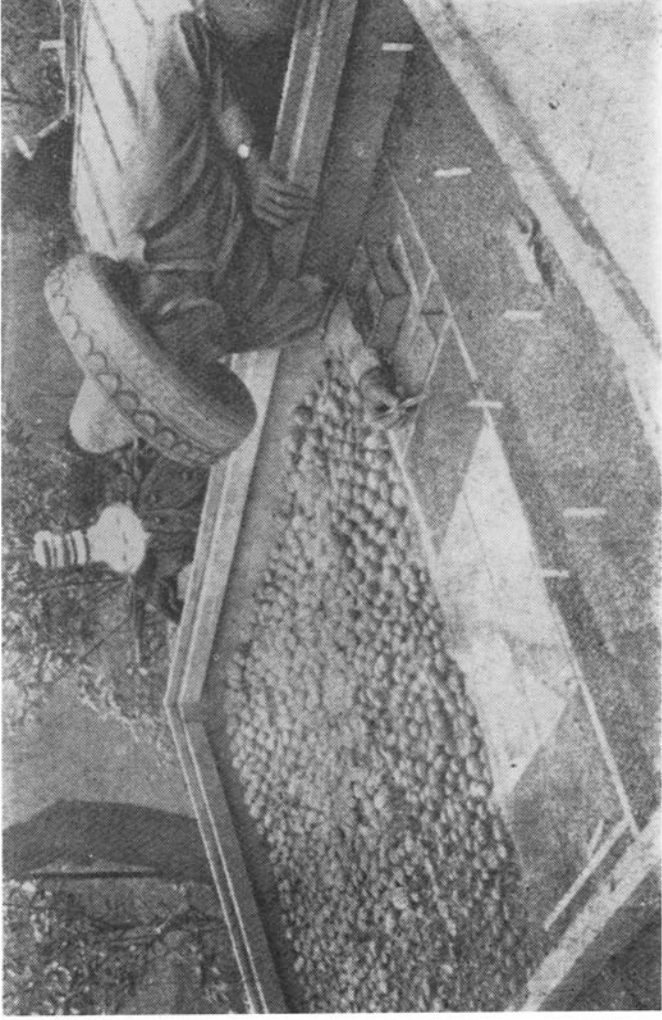
66 Arten à 100 Korn 125'—; à 1000 K. 1000'— Mk.

Diese Sortimente bestehen aus Arten, die in der Liste fett gedruckt sind. Es sind die widerstandsfähigsten und gesuchtesten Sorten.

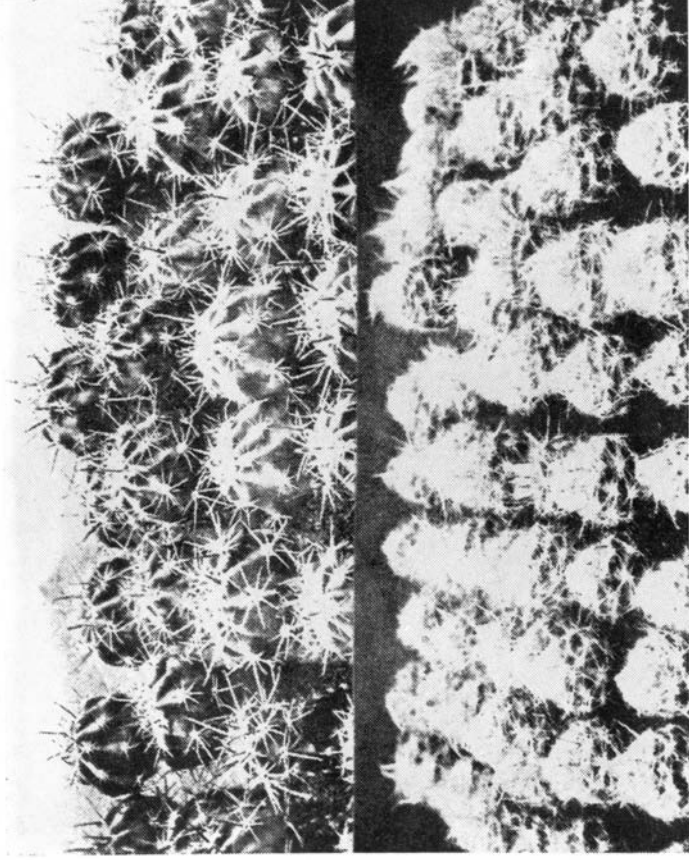
D. Strausii (Nro 18) Herbstsaat. In Mai aufgen.

Arbeit die man selber machen soll:

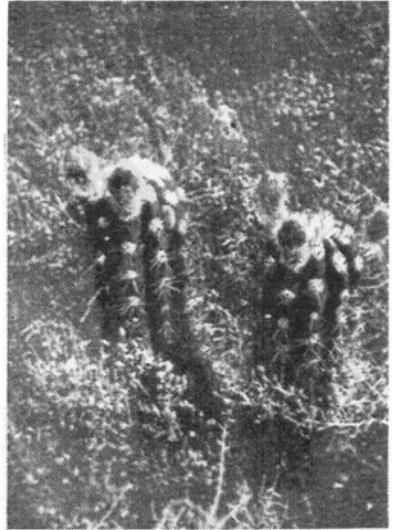
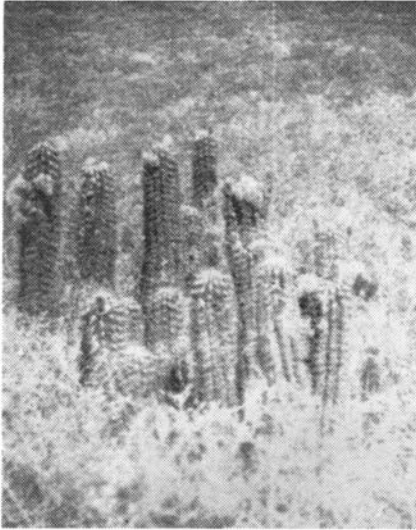

Die im Herbst ausgesäten Sämlinge werden in Frühjahr auf warmen Kasten
auspikiert.

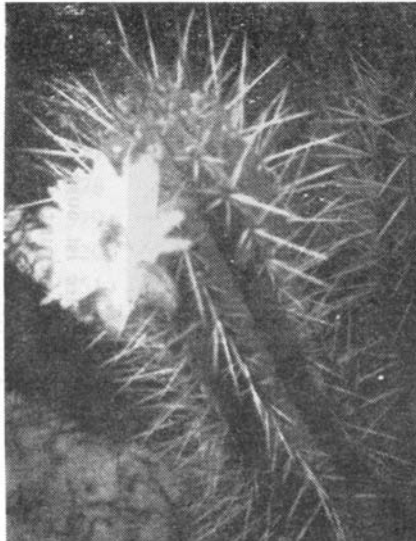
Einjährige auf *C. Dayamii* gepfropfte Sämlinge:

Lobivia Ducis Paulii (wurzelecht 5' — , gepf. 10' —).
OREOCEREUS Irigoyenii (wurzelecht Mk 5' — , gepf. Mk 10' —).

TRICHOCEREUS *gladiatus* aus salzigen und kalten Gebiet Süd-Argentiniens.

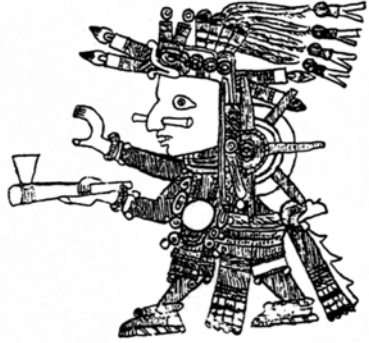
STETSONIA *coryne*

CLEISTOCACTUS *aureispinus*

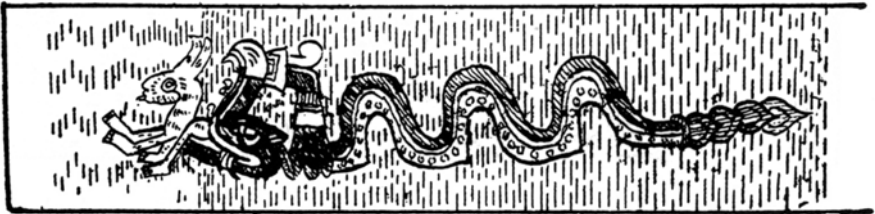
Die Naturschönheiten México's.
Historische Naturaufnahme des Senilisthales 1923.

MÉXICO

Heute ist ausgeplündert. Die tausendjährige Stämme hatte man heruntergerissen um die Samen in Massen zu Schleuderpreise liefern zu können.

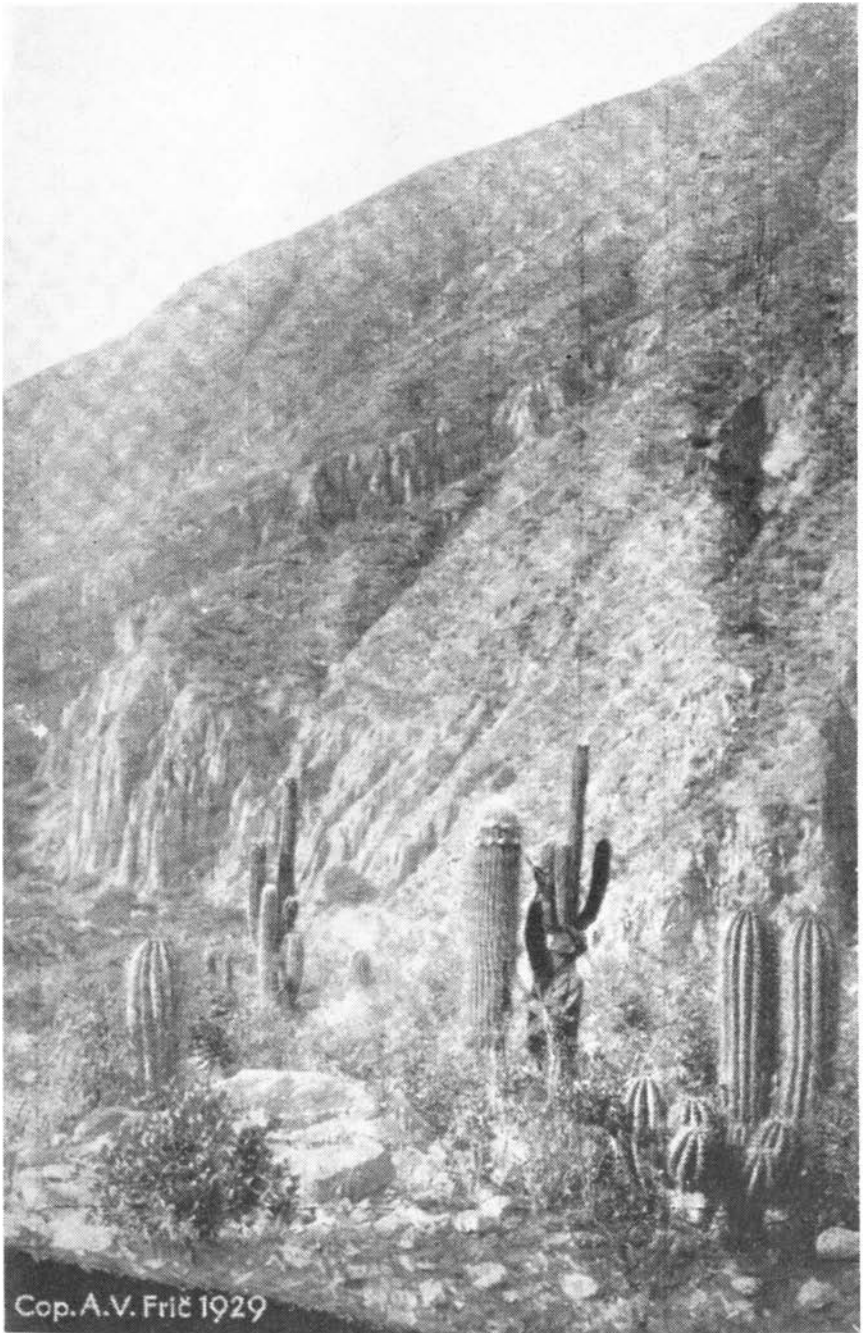
México.			Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
501	(101)	ANHALONIUM Levinii (fl. lutea)	6'—	
502	(102)	ANH. Williamsii (l. rosea)	5'—	
503	(103)	ANH. fl. violacea	10'—	
504	(104)	ARIOCARPUS Lloydii	3'—	
505	(105)	ARIC. furfuraceus	3'—	28'—
506	(106)	ASTROPHYTUM asterias	10'—	70'—
507	(107)	ASTR. hybrida mater asterias	10'—	70'—
508	(108)	ASTR. hybrida mater myriostigma	10'—	70'—
509	(109)	ASTR. hybrida mater senile	20'—	
510	(110)	ASTR. hybrida mater capricorne	30'—	
511	(110a)	ASTR. myriostigma	20'—	
512	(110e)	ASTROPHYTUM gemischt	10'—	70'—
513	(110d)	CEPHALOC. SENILIS	3'—	21'—
514	(110e)	CEREUS candelabrum	3'—	
515	(111)	C. Dumortierii	4'—	28'—
516	(112)	C. eburneus	4'—	28'—
517	(113)	C. geometrizans	1'50	10'—
518	(113b)	C. geometrizans v. Atotonilco	3'—	21'—
519	(113a)	C. geometrizans areolatus	4'—	28'—
520	(113c)	C. Greggii	10'—	
521	(114)	C. Chiotilla	3'—	
522	(115)	C. mixtecensis	10'—	
523	(115a)	C. pecten aborigenum	8'—	56'—
524	(118)	C. stellatus (joconostle)	4'—	28'—
525	(119)	CORYPHANTHA Altamiranoi	8'—	
526	(120)	CORY. echinoidea	3'—	
527	(121)	CORY. Gürckeana	5'—	
528	(122)	CORY. macromeris	6'—	
529	(123)	CORY. Salm-Dyckiana	5'—	35'—
530	(124)	CORY. uncinata (Palmerii)	3'—	21'—
531	(124)	CORY. valida	5'—	42'—
532	(127)	ECHINOCACTUS bicolor brevisp.	3'—	21'—
533	(127a)	ECH. bicolor tricolor	4'—	28'—
534	(128)	ECH. corniger	1'50	10'—
535	(129)	ECH. corniger „garra de Leon“	4'—	28'—
536	(130)	ECH. Durangensis	4'—	28'—
537	(131)	ECH. electracanthus	2'—	28'—
538	(131a)	ECH. flavovirens	6'—	
539	(131b)	ECH. Grusonii	3'—	

Sortiment 100 Méxicosorten à 10 Korn 50' —, à 100 Korn 350' —

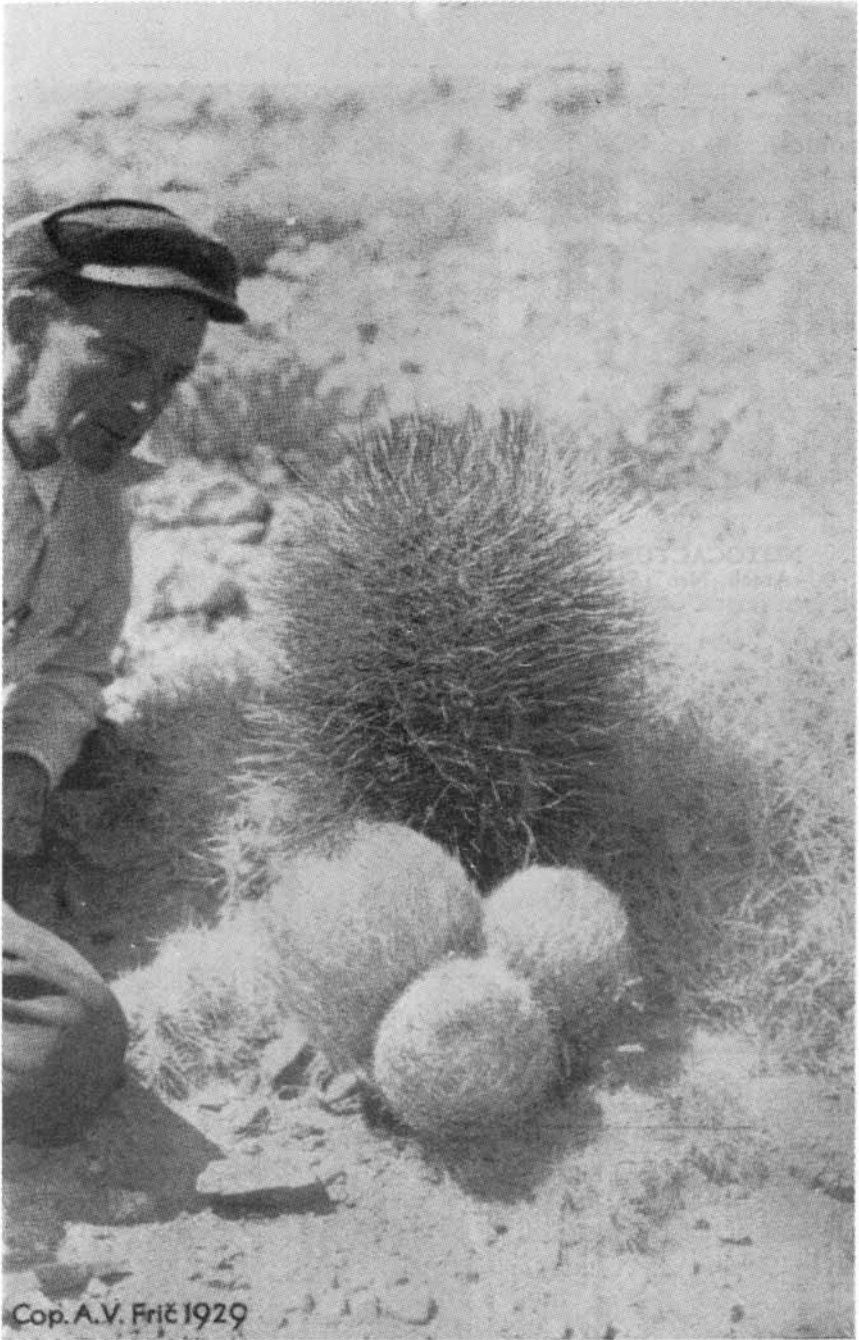
			Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
540	(132)	ECH. heterochromus	3'—	21'—
541	(132a)	ECH. horizonthalonius	3'—	
542	(133)	ECH. ingens	2'—	14'—
543	(134)	ECH. ingens viznaga	3'—	
544	(135)	ECH. ingens Palmerii	1'—	7'—
545	(136)	ECH. ingens platyacanthus	3'—	
546	(137)	ECH. ingens grandis	2'—	14'—
547	(138)	ECH. longihamatus v. gigas	2'—	
548	(139)	ECH. longihamatus	1'—	7'—
549	(139a)	ECH. multicostatus	3'—	
550	(140)	ECH. Pfeifferii	4'—	32'—
551	(142)	ECH. pilosus	1'—	7'—
552	(143)	ECH. pilosus Steinessii.	1'50	10'—
553	(143a)	ECH. recurvus (nobilis)	5'—	35'—
554	(144)	ECH. robustus	3'—	21'—
555	(145)	ECH. Saltilensis.	1'—	7'—
556	(145a)	ECH. setispinus	3'—	21'—
557	(145b)	ECH. sinuatus	4'—	28'—
558	(145d)	ECH. Trollietii	4'—	
559	(146)	ECH. turbiniformis	3'—	21'—
560	(146a)	ECH. uncinatus Wrightii h. E.	4'—	
561	(147)	ECH. unguispinus	3'—	21'—
562	(147a)	ECH. Wagnerianus	5'—	56'—
563	(148)	ECH. Wislizenii	4'—	
564	(150)	ECH. Zacatecasensis	3'—	21'—
565	(151)	ECHINOCEREUS dasyacanthus	2'—	
566	(151a)	ECHC. Delaetii	6'—	
567	(153)	ECHC. pectinatus v. cernosa	3'—	
568	(153a)	ECHC. pectinatus rigidissima	4'—	28'—
569	(155)	ECHC. Uspenskii u. ä.	5'—	35'—
570	(155)	ESCOBARIA Fobei, Frič (Fobea)	8'—	56'—
571	(156a)	ESC. rigida.	4'—	
572	(158)	LEUCHTENBERGIA principis	10'—	
573	(159)	HAAGEA Schwarzii, Frič g. et sp. n.	10'—	70'—
574	(159a)	MAMILLARIA bicolor	3'—	
575	(—)	M. Bocasana splendens	5'—	
576	(160)	M. candida	4'—	28'—
577	(161)	M. candida v. rosea	4'—	
578	(161a)	M. caput-medusae	4'—	28'—
579	(161b)	M. carnea	3'—	
580	(161c)	M. Celsiana.	3'—	21'—
581	(161d)	M. Donatii	3'—	

Sortiment 100 Méxicosorten à 10 Korn 50' —, à 100 Korn 350' —

			Grundpr. 100 Korn	RM. 1000 Korn
582	(162)	<i>M. elegans v. Tehuacan</i>	5'—	35'—
583	(164)	<i>M. chionocephala</i>	3'—	21'—
584	(164b)	<i>M. dealbata</i>	5'—	
585	(165)	<i>M. Heyderii applanata</i>	2'—	14'—
586	(166)	<i>M. hemispherica</i>	4'—	
587	(167)	<i>M. Eshaussierii</i>	5'—	
589	(175)	<i>M. hidalgensis</i>	5'—	
590	(169)	<i>M. lasiacantha denudata</i>	4'—	
591	(171)	<i>M. lenta</i>	4'—	28'—
592	(172)	<i>M. leona</i>	4'—	
593	(172)	<i>M. macracantha</i>	3'—	21'—
594	(173a)	<i>M. mystax</i>	5'—	
595	(174a)	<i>M. Parkinsonii</i>	3'—	
596	(—)	<i>M. Plumosa</i>	5'—	
597	(176)	<i>M. Pottsii</i>	5'—	
598	(176a)	NAPINA mandragora	5'—	
599	(176b)	OBREGONIA Denegrii, Frič g. n.	5'—	21'—
600	(177)	OPUNTIA cardenche	4'—	
601	(177a)	OP. frutescens (leptocaulis).	4'—	28'—
602	(177b)	OP. chola	4'—	
603	(177c)	OP. serrana	4'—	
604	(177e)	OP. streptacantha	3'—	21'—
605	(178)	OP. Kleinieae	3'—	
606	(178a)	OP. leucotricha	3'—	25'—
607	(178b)	OP. microdasys	3'—	
608	(179)	OP. tunicata	4'—	
609	(179a)	PILOC. tetetzo	'—	
610	(179b)	PILOC Palmerii	3'50	25'—
611	(180)	ROSEIA brevihamata	10'—	
612	(181)	PELECYPHORA aselliformis	12'—	
613	(181a)	PELFC. strobiliformis	10'—	70'—
614	(182)	SOLISIA pectinata	10'—	70'—
Succulenten				
615	(184)	AGAVE lophantha	2'—	14'—
616	(186)	AGAVE purpusorum	4'—	
617	(185)	AGAVE Verschaffeltii	2'—	
618	(186a)	AGAVE Victoria Reginae	2'—	14'—
619	(—)	LITHOPS Lesleii	3'—	25'—
620	(2090)	LITHOPS Mundtii	4'—	
621	(2091)	LITHOPS pseudotruncatulum	4'—	
622	(—)	EUPHORBIA canariensis	4'—	

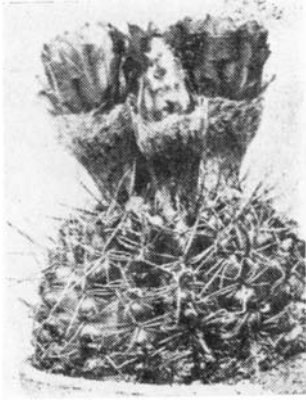

Sammeln von Pasacana-Samen in der Cordilleren-Thäler
Nro 144 und 152.

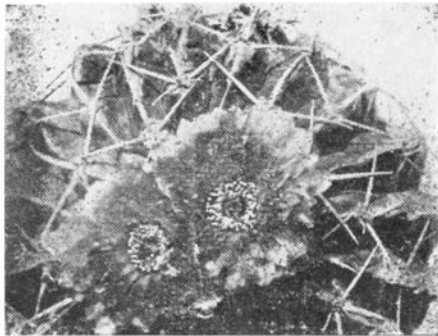
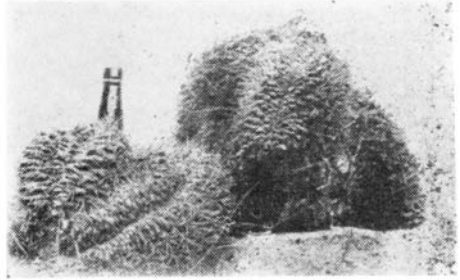

Nro 80, unten 39. — 4400 m. über See

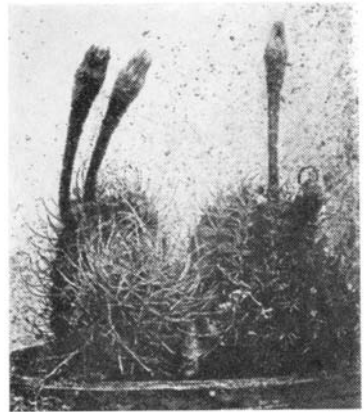
GYMNOCALYCIUM *gibbosum*
forma *cristata*

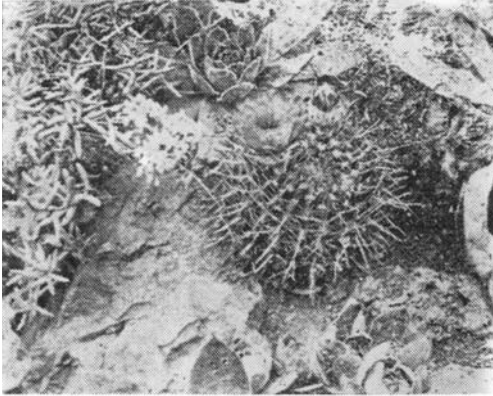
NOTOCACTUS *floricomus*,
Arch. Nro 103. Nat. Gr.

MALACOCARPUS *tetraanthus*. Nat. Gr.
Nro 87.

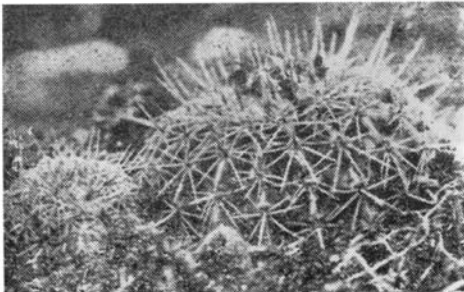
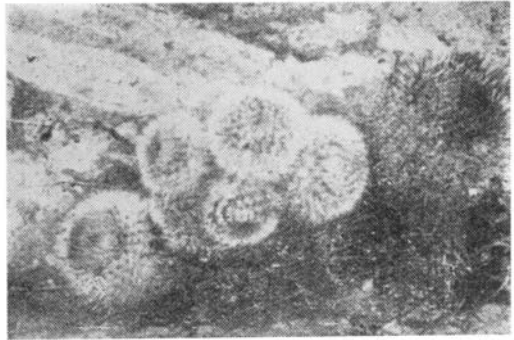

ECHINOPSIS *campylacantha*, in
vielen Stachel- und Farbenformen

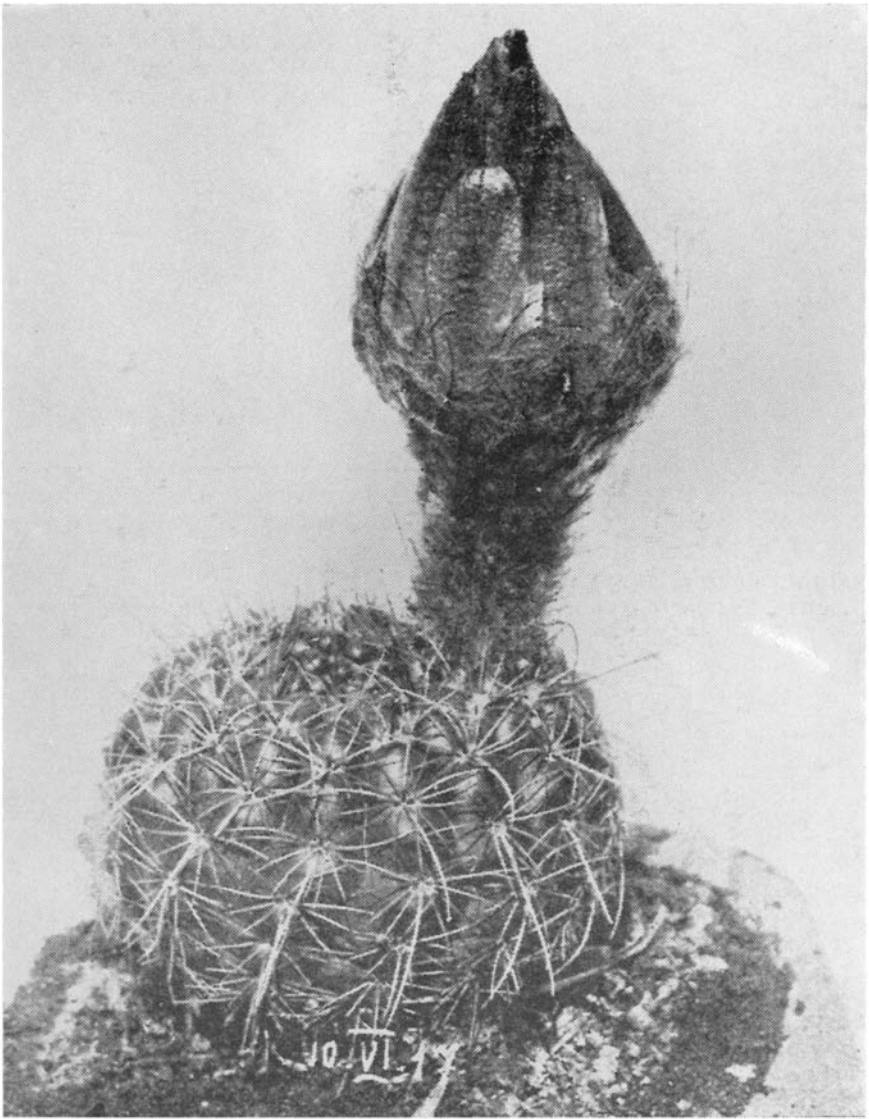

NOTOCACTUS mammu-
llosus haltet auf Alpinum
bis — 7° C. — Nro 108-109.

NOTOCACTUS scopa
Naturaufnahme aus Uru-
guay. Nro 116-117.

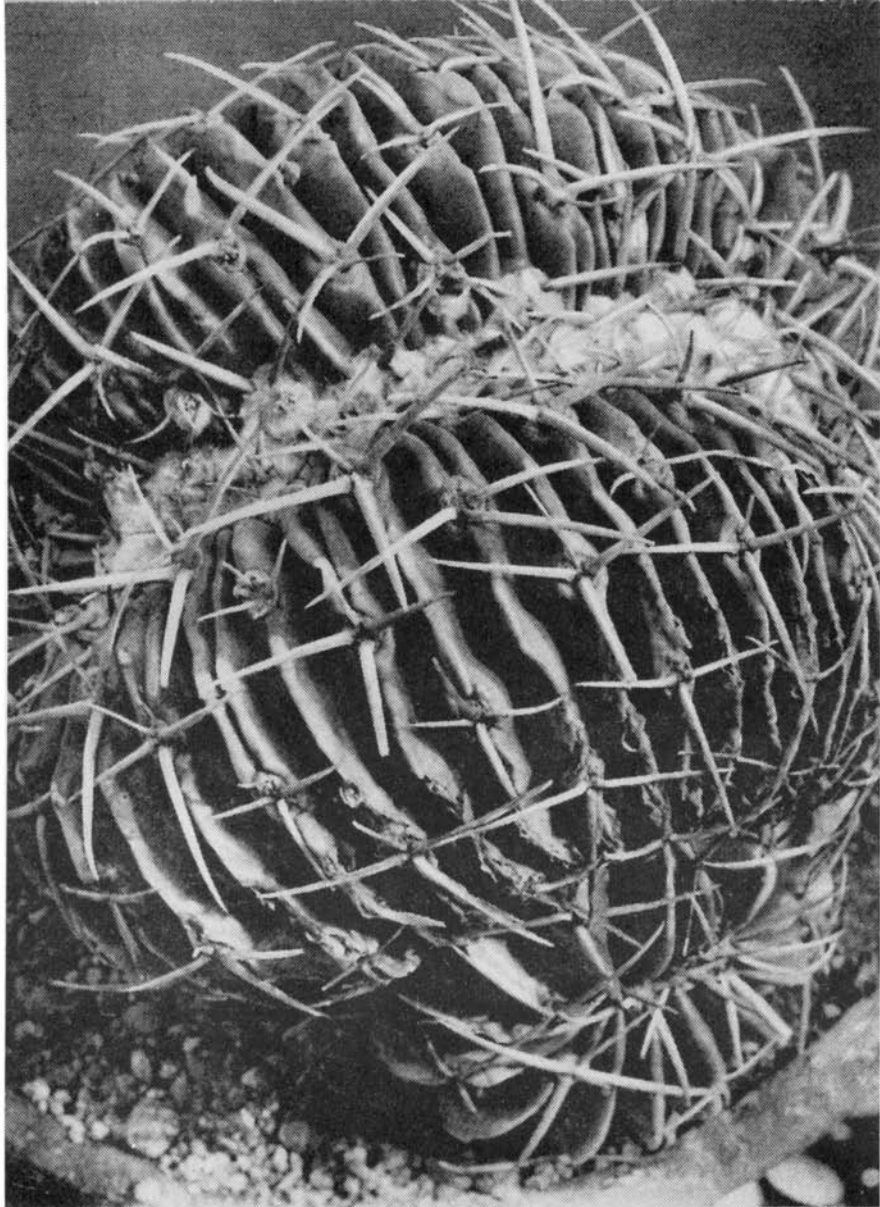
MALACOCARPUS
Arechavaletai,
Frič & Schumann
Naturaufnahme Nro 87.

NOTOCACTUS *concinus* dreijährige Sämling.

Neznámá amatérská fotografie A. V. Frice z posledního období jeho života.

Echinocactus (Malacocarpus) Besručii cristatus Frič

Heimat Süd-Brasilien. Volle Sonne. Lehmige Erde.

Winterstand + 12—16° C.

Jedna z pohlednic, které se prodávaly ve 30. letech, v tomto případě Kreuzingerova fotografie rostliny dovezené Fričem.